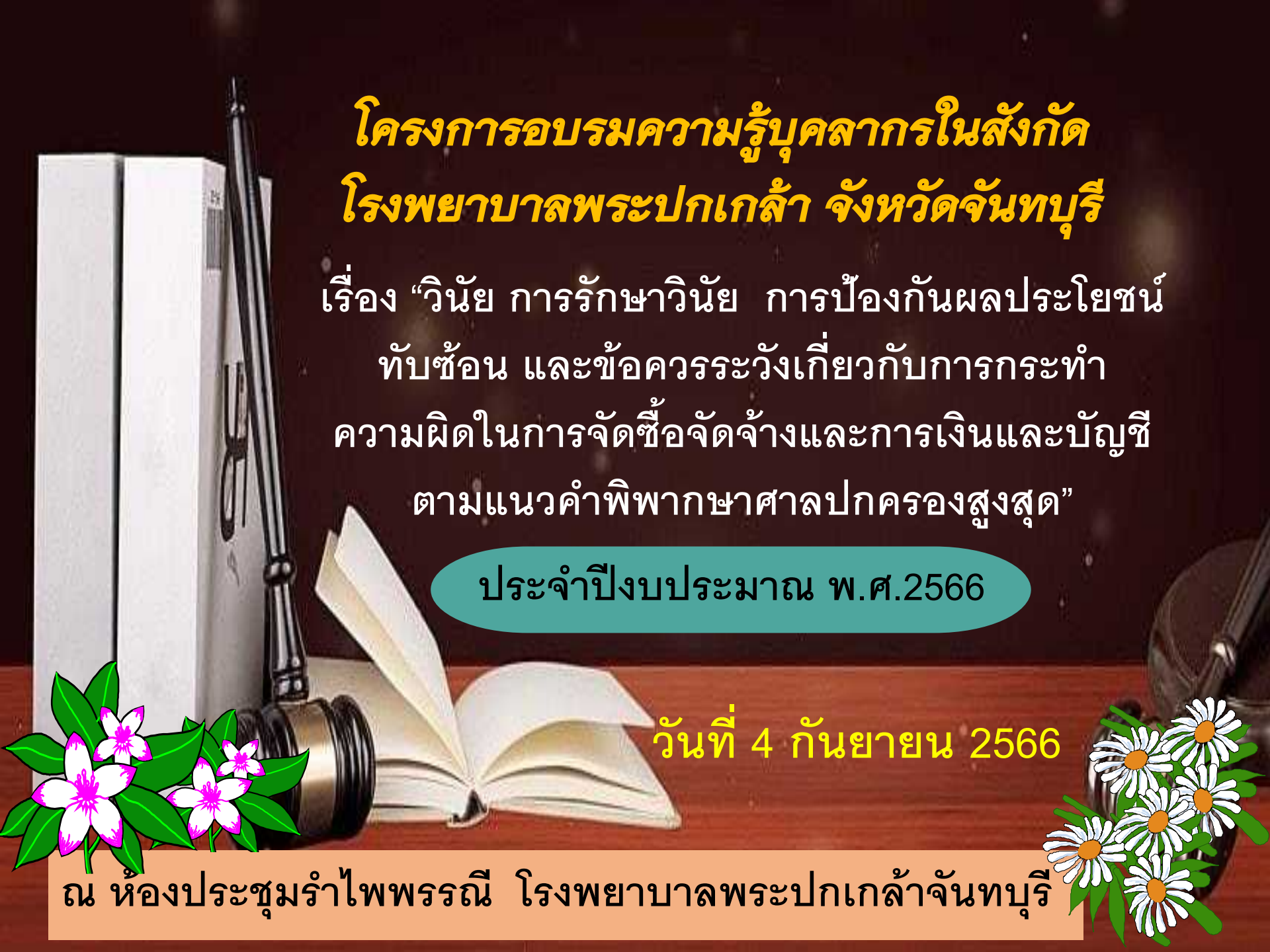

โครงการอบรมความรู้บุคลากรในสังกัด โรงพยาบาลพระปกเกล้า จังหวัดจันทบุรี

เรื่อง “วินัย การรักษาวินัย การป้องกันผลประโยชน์
ทับซ้อน และข้อควรระวังเกี่ยวกับการกระทำ
ความผิดในการจัดซื้อจัดจ้างและการเงินและบัญชี
ตามแนวคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด”

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2566

วันที่ 4 กันยายน 2566

ณ ห้องประชุมรำไพพรรณี โรงพยาบาลพระปกเกล้าจันทบุรี

เนื้อหาในการบรรยาย

1. วินัย การรักษาวินัย ความรู้เกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน และการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน
2. กรณีการกระทำความผิดและข้อควรระวังในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง และการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเงินและบัญชี ตามแนวคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด

จำนวนกำลังคนของประเทศไทย ปี พ.ศ.2564

1. ประชากรของไทย ทั้งหมด 66 ล้านคน

2. ภาคแรงงาน 38 ล้านคน (ภาคเอกชน 35 ล้าน/ภาครัฐ 3 ล้าน)

3. กำลังคนภาครัฐ 3 ล้านคน เรียงลำดับมากที่สุด ดังนี้

1) ก.ศึกษาธิการ	30.51 %	จำนวน 413,826 คน
2) ก.สาธารณสุข	18.15 %	จำนวน 246,678 คน
3) ข้าราชการตำรวจ	16.28 %	จำนวน 219,768 คน

4. ข้าราชการพลเรือนสามัญ (ก.พ.) ทั้งหมด 467,889 คน เรียงลำดับมากที่สุด ดังนี้

1) ก.สาธารณสุข	57.38 %	จำนวน 246,678 คน
2) ก.มหาดไทย	9.57 %	จำนวน 44,138 คน
3) ก.เกษตรฯ	7.75 %	จำนวน 36,685 คน

อ้างอิง : หนังสือกำลังคนภาครัฐ ปี พ.ศ.2564 ของสำนักงาน ก.พ.

จำนวนข้าราชการ และจนท.ทุกประเภท ของกระทรวงสาธารณสุข

อัตรากำลังเจ้าหน้าที่กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2565

ส่วนราชการ	ข้าราชการ	พ.ราชการ	ลจ.ประจำ	พ.กระทรวง	รวม	%	จ้างเหมาบริหาร / ลูกจ้างชั่วคราว
1. สำนักงานปลัดกระทรวง	221,554	11,575	8,964	111,474	353,567	89.15	12,953
2. กรมการแพทย์	9,755	995	824	7,250	18,824	4.75	-
3. กรมควบคุมโรค	3,238	1,044	944	745	5,976	1.51	-
4. กรมการแพทย์แผนไทย และการแพทย์ทางเลือก	277	138	2	60	477	0.12	-
5. กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	1,394	91	98	495	2,078	0.53	-
6. กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	851	150	80	-	1,081	0.27	264
7. กรมสุขภาพจิต	3,492	1,068	497	2,009	7,066	1.78	43
8. กรมอนามัย	2,078	372	415	480	3,345	0.84	-
9. สนง. อาหารและยา	778	108	14	-	900	0.23	28
10. สถาบันพระบรมราชชนก	2,062	190	138	878	3,268	0.82	-
รวม	245,479	15,736	11,976	123,391	396,582	100.00	

ที่มา : กองบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงานปลัดกระทรวง และกรมต่างๆ , ข้อมูล ณ 2 ส.ค.2565

**จำนวนข้าราชการ และ จนท.
สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ปี พ.ศ.2565**

1. ข้าราชการพลเรือนสามัญ	221,554 คน
2. ลูกจ้างประจำ	11,575 คน
3. พนักงานกระทรวง สธ.	111,474 คน
4. พนักงานราชการ	8,964 คน

รวมทั้งหมด	353,567 คน
คิดเป็น	89.15 %
ของ จนท.สธ.ทั้งหมดที่มี	396,582 คน

ข้อมูล : 2 ส.ค.2565

อ้างอิง :ปฏิทินสาธารณสุข ปี 2566

กฎหมาย

พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554

(กฎ) น. กฎเกณฑ์ที่ผู้มีอำนาจตราขึ้นเพื่อใช้บังคับบุคคลปฏิบัติตามเป็นการทั่วไป ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามย่อมได้รับผลร้าย กฎหมายอาจตราขึ้นเพื่อกำหนดระเบียบแห่งความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหรือระหว่างบุคคลกับรัฐ หรือเพื่อใช้ในการบริหารประเทศ กฎหมายอาจเกิดจากจารีตประเพณีอันเป็นที่ยอมรับนับถือกันก็ได้.

พจนานุกรมมติชน พ.ศ.2547

: ระเบียบหรือข้อบังคับที่รัฐกำหนดขึ้น เพื่อเป็นเครื่องมือจัดการบริหารประเทศหรือรัฐ

กฎหมายเกี่ยวกับสมาคมและมูลนิธิ

**พพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วน
จดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัดบริษัทจำกัด สมาคมและมูลนิธิ
พ.ศ.2499 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535**

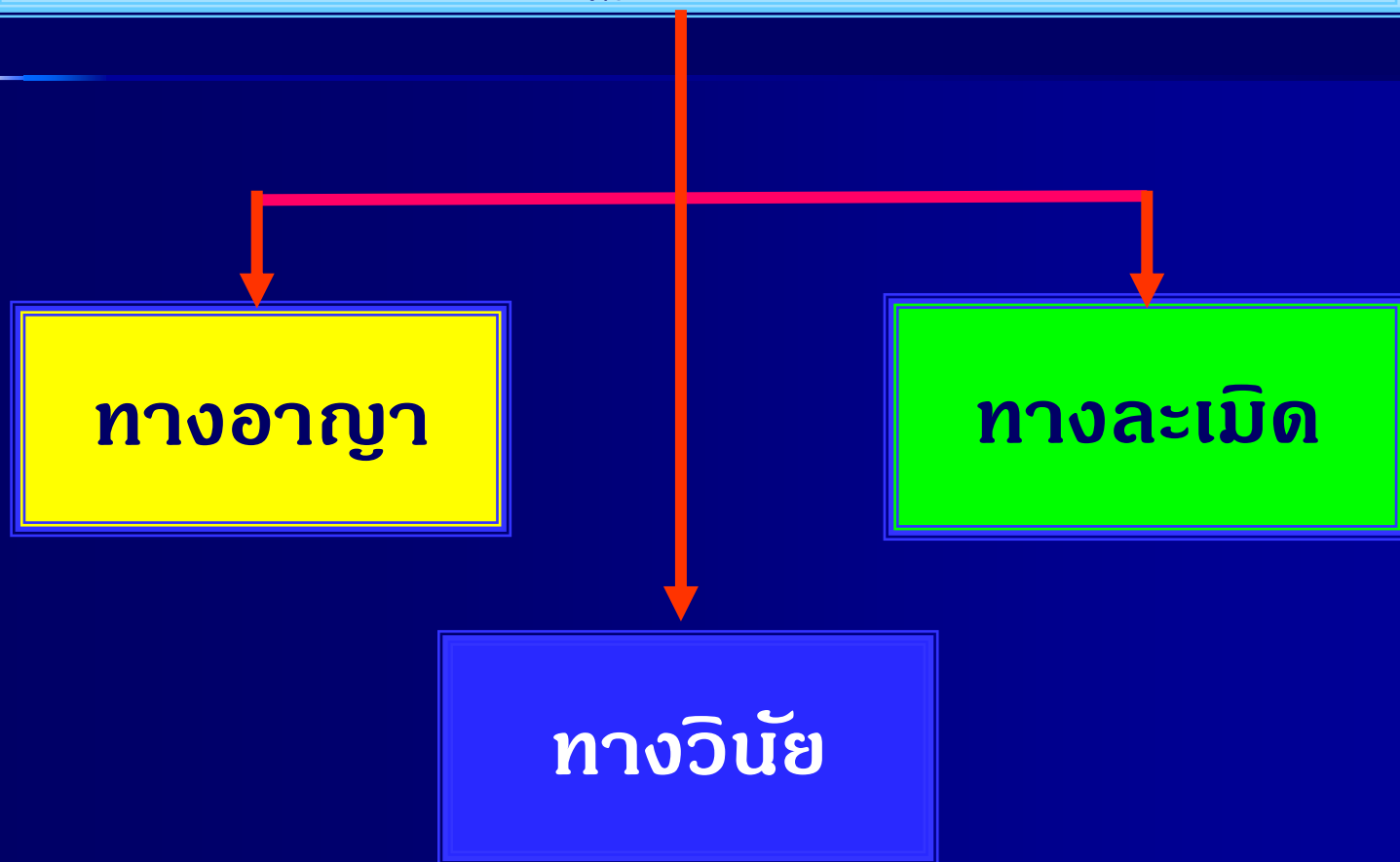
**มาตรา 50 ผู้ใดดำเนินการกิจการของคณะบุคคลใดโดยกระทำการ
อย่างหนึ่งอย่างใด ให้บุคคลอื่นหลงเชื่อว่ากิจการนั้นเป็นสมาคมที่ได้
จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และการกระทำ
ดังกล่าวน่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 40,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ**

**มาตรา 56 กรรมการของสมาคมผู้ใดดำเนินการผิดวัตถุประสงค์
ของสมาคม และการดำเนินการนั้นเป็นอันตรายต่อความสงบสุข
ของประชาชน หรือความมั่นคงของรัฐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
3 ปี หรือปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ**

มาตรา 61 ผู้ใดดำเนินการใดโดยกระทำการอย่างหนึ่ง
อย่างใด ให้บุคคลอื่นหลงเชื่อว่ากิจการนั้นเป็นมูลนิธิที่ได้จดทะเบียน
ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และการกระทำดังกล่าว
น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 40,000 บาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ

มาตรา 66 กรรมการของมูลนิธิผู้ใดดำเนินการผิด
วัตถุประสงค์ของมูลนิธิ และการดำเนินการนั้นน่าจะเป็น
ภัยอันตรายต่อความสงบสุขของประชาชนหรือความมั่นคงของรัฐ
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 60,000 บาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความรับผิดชอบทางกฎหมาย เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

**ความรับผิดชอบในทางอาญา
ตามประมวลกฎหมายอาญา**

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 38

โทษตามกฎหมายอาญา ได้กำหนดโทษที่จะลงแก่
ผู้กระทำความผิดไว้ 5 สถาน ตามลำดับความร้ายแรง
ของการกระทำความผิด คือ

1. ประหารชีวิต

2. จำคุก

3. กักขัง

4. ปรับ

5. ริบทรัพย์สิน

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 : องค์ประกอบ

1. กรณีที่ 1

- 1) เป็นเจ้าพนักงาน
- 2) ปฏิบัติ/ละเว้นปฏิบัติหน้าที่
- 3) เพื่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้หนึ่งผู้ใด
- 4) มีเจตนา

2. กรณีที่ 2

- 1) เป็นเจ้าพนักงาน
- 2) ปฏิบัติ/ละเว้นปฏิบัติหน้าที่
- 3) โดยทุจริต (เพื่อแสวงหาประโยชน์ ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย สำหรับตนเองหรือผู้อื่น)
- 4) มีเจตนา

ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่ 1-10 ปี หรือปรับตั้งแต่ 20,000 บาท ถึง 200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(อายุความ 15 ปี)

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 147

ฐานเป็นเจ้าพนักงานยกยอทรัพย์ : องค์ประกอบ

1. เป็นเจ้าพนักงาน
2. มีหน้าที่ ซ้ำ/ทำ/จัดการ/รักษาทรัพย์
3. เบียดบังทรัพย์เป็นของตน/ผู้อื่น โดยทุจริต
หรือทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์นั้นเสีย
4. มีเจตนา

โทษ จำคุก 5-20 ปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และ

ปรับตั้งแต่ 100,000-400,000 บาท

(อายุความ 20 ปี)

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291

ความผิดฐาน - กระทำโดยประมาท เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย
- โทษจำคุกไม่เกิน 10 ปี หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 300

ความผิดฐาน - กระทำโดยประมาท เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส
- โทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 6,000 บาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

อันตรายสาหัส เช่น ตาบอด เสื่อมวัยวะ เสื่อมความสามารถในการสืบพันธุ์
ทุพพลภาพ เจ็บป่วยทุกขเวทนา/ประกอบกรณียก
ตามปกติไม่ได้ เกินกว่า 20 วัน

**ความรับผิดชอบทางวินัย
ของข้าราชการพลเรือนสามัญ
และ จนท.ของรัฐอื่น**

**จำนวนข้าราชการ และ จนท.
สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ปี พ.ศ.2565**

1. ข้าราชการพลเรือนสามัญ	221,554 คน
2. ลูกจ้างประจำ	11,575 คน
3. พนักงานกระทรวง สธ.	111,474 คน
4. พนักงานราชการ	8,964 คน

รวมทั้งหมด	353,567 คน
คิดเป็น	89.15 %
ของ จนท.สธ.ทั้งหมดที่มี	396,582 คน

ข้อมูล : 2 ส.ค.2565

อ้างอิง : ปฏิทินสาธารณสุข ปี 2566

กราฟแสดงจำนวนข้าราชการที่ถูกดำเนินการทางวินัย ของ สป.สธ.ปี 2552-2565

คน

ข้าราชการที่ถูกดำเนินการทางวินัย เรียงลำดับตามประเภทความผิด 3 ลำดับ ดังนี้

1. ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตาม กม./ระเบียบ
และไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทาง
ราชการ
2. ประพฤติชั่ว/ประพฤติเสื่อมเสีย
3. ละทิ้งหน้าที่ราชการ/ขาดงาน

ตัวอย่างคดี : คนละครึ่ง

1. โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการคลัง จำนวน 38 คน รวม 762,600 บาท

- ครั้งที่ 1 (11-15 ม.ค.2556) จ.นครราชสีมา งบฯ 496,400 บาท
- ครั้งที่ 2 (8-11 ก.พ.2556) จ.มุกดาหาร งบฯ 266,200 บาท

2. สตง.ภูมิภาค ตรวจสอบสืบสวน พบข้อเท็จจริงว่า

- ไม่ได้ไปอบรม 2 จังหวัดตามโครงการ แต่อบรมจริง ที่ สสจ.1 วัน ที่ รพท. 1 วัน
- มีการยืมเงินจาก รพ.ที่ 1 ตามเช็คลงวันที่ 1 ก.พ.2556 จำนวน 428,300 บาท โดยได้นำไปจ่ายค่าทัวร์ จำนวน 296,500 บ. (ที่ยืมเป็นค่าที่พักเหมาจ่าย 148,000 บ. + ค่าจ้างเหมารถ ไปนครราชสีมา 99,000 บ. กับที่ ไปมุกดาหาร 49,500 บ.) และรวมกับเงินสดที่ได้ยืมมาจาก รพ.ที่ 2 อีกจำนวน 133,000 บ. (ที่ยืมเป็นค่าที่พักเหมาจ่าย 60,800 บ. + ค่าอาหาร 72,200 บ.)

รวมเงินยืมทั้งหมดที่นำไปจ่ายเป็นเงินค่ามัดจำให้กับบริษัททัวร์ จำนวน 429,500 บาท

สตง.ภูมิภาค ตรวจสอบสืบสวน พบข้อเท็จจริงว่า (ต่อ)

- ข้าราชการและ จนท. รวม 39 คน เดินทางไปจีน วันที่ 11-16 ก.พ.2556
ค่าเครื่องบิน 26,900 บาท/คน (เงินจากโครงการ 12,700 บ.+ สมทบ 14,200 บ.)
- มีการจัดทำเอกสารเท็จ ว่าจ้างเหมารถยนต์ปรับอากาศไป 2 จังหวัด
เพื่อส่งใช้เงินยืม รวมทั้งหมด 148,500 บาท (99,000+49,500)
- มีการจัดทำเอกสารว่ารับค่าเช่าที่พักเหมาจ่าย 2 จังหวัด 38 คน รวม 208,800 บาท

3. สตง.ภูมิภาค ส่งเรื่องให้ คกก.ปปช. และกระทรวงสาธารณสุข (27 ก.ย.2556)

4. กระทรวง สธ.มีคำสั่งแต่งตั้ง คกก.สอบสวนวินัยอย่างแรง 39 คน (20 ธ.ค.2556)

5. มีคำสั่งลงโทษ ปี 2559 จำนวน 39 คน (ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน 33 คน ไล่ออก 6 คน)

6. คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลวินัยและอาญา โดยส่งเรื่องให้อัยการสูงสุด และ
กระทรวงสาธารณสุข โดย อภพ.สธ.ประชุมเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2563
และต่อมาได้มีสั่งลงโทษไล่ออก เพิ่มอีก จำนวน 33 คน (เดิมไล่ออกไปแล้ว 6 คน

ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติชอบ ภาค 3
คดีหมายเลขดำ ที่ อท 145/2564
หมายเลขแดง ที่ อท 254/2565

1. พิพากษาว่า ข้าราชการและ จนท. รวม 33 คน ยกฟ้อง
2. นาง ก. และพวก รวม 6 คน กระทำผิดอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 และมาตรา 162 (1) 157 จำคุก 1 ปี และปรับ 100,000 บาท
3. จำเลยรับสารภาพ เป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาคดี มีเหตุบรรเทาโทษลด กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 6 เดือน และปรับ 50,000 บาท
4. โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 : องค์ประกอบ

1. กรณีที่ 1

- 1) เป็นเจ้าพนักงาน
- 2) ปฏิบัติ/ละเว้นปฏิบัติหน้าที่
- 3) เพื่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้หนึ่งผู้ใด
- 4) มีเจตนา

2. กรณีที่ 2

- 1) เป็นเจ้าพนักงาน
- 2) ปฏิบัติ/ละเว้นปฏิบัติหน้าที่
- 3) โดยทุจริต (เพื่อแสวงหาประโยชน์ ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย สำหรับตนเองหรือผู้อื่น)
- 4) มีเจตนา

ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่ 1-10 ปี หรือปรับตั้งแต่ 20,000 บาท ถึง 200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(อายุความ 15 ปี)

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 162
ฐานเป็นเจ้าพนักงานรับรองเอกสารเท็จ
จำคุกไม่เกิน 7 ปี และปรับไม่เกิน 140,000 บาท
(อายุความ 15 ปี)

มาตรา 162 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสาร หรือกรอกข้อความลงในเอกสาร กระทำการดังต่อไปนี้ในการปฏิบัติการตามหน้าที่

- (1) รับรองเป็นหลักฐานว่า **ตนได้กระทำการอย่างใดขึ้นหรือว่าการอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตนอันเป็นความเท็จ**
- (2) รับรองเป็นหลักฐานว่า ได้มีการแจ้งซึ่งข้อความอันมิได้มีการแจ้ง
- (3) ละเว้นไม่จดข้อความซึ่งตนมีหน้าที่ต้องรับจด หรือจดเปลี่ยนแปลงข้อความเช่นนั้น หรือ
- (4) รับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้น มุ่งพิสูจนความจริงอันเป็นความเท็จ

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

สาเหตุผิดวินัย : ความไม่รู้

ไม่รู้ ระเบียบ/กฎหมาย

ไม่รู้ว่า จะถูกร้อง (เรียน)

มติ ก.พ.

หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0709.2/ว 8

ลงวันที่ 26 กรกฎาคม 2536

เบิกเห็จโดยเจตนาทุจริตฉ้อโกงเงินราชการ

วินัย ถือว่า ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

ปลดออก/ไล่ออก

ที่ นธ ๐๗๐๕.๒/ว ๘

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท ๑๐๑๐๐

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๖

เรื่อง การลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัยกรณีเบิกเงินค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทาง และเงินอื่นในทำนองเดียวกันเป็นเท็จ

เขียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม และจังหวัด)

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สธ ๐๕๐๕/ว ๖ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๑๑

คามหนังสือที่อ้างถึง แจ่มจติ ก.พ. ว่าการที่ข้าราชการทุจริตฉ้อโกงเงินของทางราชการ โดยทำการเบิกเงินค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะเดินทางตลอดจนเงินอื่นในทำนองเดียวกันเป็นเท็จ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และความร้ายแรงแห่งกรณีและพฤติการณ์ มิได้ยิ่งหย่อนไปกว่าการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แต่ส่วนมากมักจะลงโทษกันเพียงสถานเบาหรือให้ออกจากราชการมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ จึงยังมีการกระทำผิดกันอยู่เนือง ๆ ก.พ. เห็นว่าเพื่อประโยชน์แก่การป้องกันและปราบปรามในเรื่องนี้ กระทรวงทบวงกรมควรลงโทษผู้กระทำความผิดดังกล่าว ในสถานหนักทำนองเดียวกับความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

บัดนี้ ก.พ. พิจารณาเห็นว่า มติดังกล่าวได้มีไว้ตั้งแต่ขณะที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ใช้บังคับ ปัจจุบันกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนเกี่ยวกับเรื่องการให้ผู้ถูกลงโทษมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญได้เปลี่ยนแปลงไปมากแล้ว และการพิจารณาโทษในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนใช้สิทธิเบิกเงินค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะเดินทางตลอดจนเงินอื่นในทำนองเดียวกันเป็นเท็จนี้ เป็นกรณีที่ต้องพิจารณารายละเอียดพฤติการณ์ในแต่ละรายซึ่งอาจไม่เสมอเหมือนกัน และองค์ประกอบความผิดก็แตกต่างกับความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ กรณีจึงเป็นเรื่องที่ต้องพิจารณารายละเอียดพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดเป็นราย ๆ ไป ถ้าเป็นกรณีที่ให้ความว่าเป็นการใช้สิทธิขอเบิกเงินจากทางราชการเป็นเท็จ โดยเจตนาทุจริตฉ้อโกงเงินของทางราชการอย่างแน่ชัด ก็เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงที่จะต้องลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงตามควรแก่กรณี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กรมและจังหวัดทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

ชนะ อินสว่าง

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๕๑๔๖๗๗

โทรสาร ๒๕๑๔๕๗๓

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341

ผู้ใดโดยทุจริต หลอกลวงผู้อื่นด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง และโดยการหลอกลวงดังว่านั้นได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกลวง หรือบุคคลที่สาม...

ผู้นั้นกระทำความผิดฐานฉ้อโกง โทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 6,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
(อายุความ 15 ปี)

หน้าที่ราชการ เกิดจาก...

1. มาตรฐานกำหนดตำแหน่ง เช่น นายแพทย์ พยาบาล
นิติกร นักจัดการงานทั่วไป ฯลฯ
2. กฎหมายกำหนดไว้ เช่น พ.ร.บ.อาวุธปืน ฯ พ.ศ.2490
พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551
3. มีคำสั่ง/มีการมอบหมายโดยผู้บังคับบัญชา เช่น
คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ
4. พฤตินัยปฏิบัติ

มติคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2497
(หนังสือ ที่ นว 89/2497
ลว. 1 เมษายน 2497)

๑๑ มติ ค.ร.ม. เกี่ยวกับบทลงโทษข้าราชการกรณีอ้างว่าไม่รู้กฎหมายและระเบียบ

ที่ นว ๘๙/๒๔๙๗

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๑ เมษายน ๒๔๙๗

เรื่อง ข้าราชการอ้างว่าไม่รู้กฎหมายและระเบียบแบบแผนในหน้าที่
เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม)

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๔๙๗ ได้
พิจารณาเห็นว่าข้าราชการแต่ละคนย่อมมีหน้าที่ๆ จะต้องรับผิดชอบตามตำแหน่ง
หน้าที่ของตน หากไม่ได้ปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ดี หรือละเว้นมิได้ปฏิบัติที่ดีเป็น
เหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการแล้ว จะอ้างว่าไม่รู้กฎหมายหรือระเบียบแบบแผน
ข้อบังคับของทางราชการมิได้

จึงได้ลงมติว่า ข้าราชการผู้ทำหน้าที่ปฏิบัติกรอย่างใดอย่างหนึ่งจะอ้าง
ว่าไม่รู้กฎหมายหรือระเบียบแบบแผนข้อบังคับอันตนจะต้องปฏิบัติ และอยู่ในหน้าที่
ของตนมิได้ การที่ข้าราชการปฏิบัติงานไม่ชอบด้วยกฎหมายระเบียบแบบแผนที่ดี
หรือละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนกำหนดก็ดี ให้ถือว่า
เป็นการผิดวินัยหรือหย่อนสมรรถภาพ แล้วแต่กรณี และให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณา
ลงโทษตามควรแก่กรณีต่อไป

จึงขอขึ้นบัญชีมา

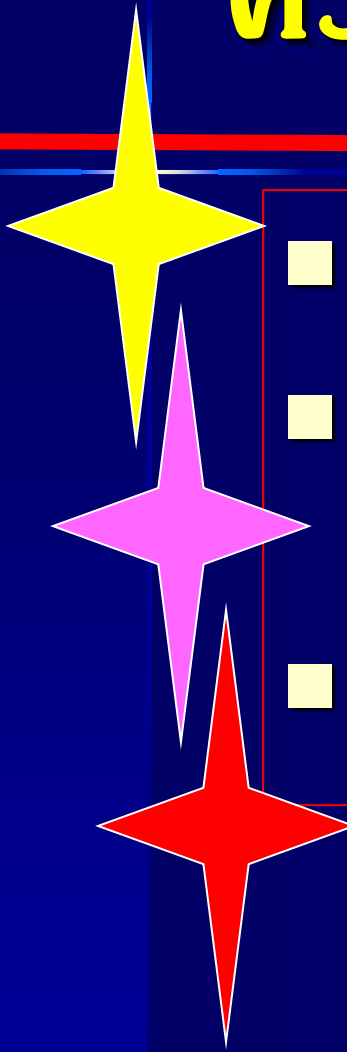
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงนาม) ข้าราชการ

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

ความหมายของวินัย คือ

-
- กฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ
 - ที่กำหนดให้ข้าราชการประพฤติปฏิบัติ หรือละเว้นการประพฤติปฏิบัติ
 - ผู้ฝ่าฝืน จะได้รับโทษตามที่กำหนดไว้

การกระทำผิดวินัย คือ มีผลกระทบ...

1. ต่อประเทศชาติ/ความมั่นคง
2. ต่อประสิทธิภาพ/ประสิทธิผลของงานราชการ
3. ต่อความผาสุกประชาชน
4. ต่อชื่อเสียง/ภาพลักษณ์ของทางราชการหรือของเจ้าหน้าที่

วินัย อาจเป็นความผิดทั้งใน...

เรื่องงานราชการ และเรื่องส่วนตัว

ในเวลาราชการ และนอกเวลาราชการ

วินัย การรักษาวินัย
และการดำเนินการทางวินัย
ตามข้อกำหนดของ กฎหมาย/ระเบียบ/ข้อบังคับ

พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551
(สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญ)

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ.2547
และข้อกำหนดของกรม...หรือ สป.สร.
(สำหรับพนักงานราชการ)

ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.2537
(สำหรับลูกจ้างประจำ)

ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2556
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2539 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2561

ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
ลงวันที่ 20 กันยายน 2561

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การ
ดำเนินการทางวินัยการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
(สำหรับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

ลักษณะ 4

หมวด 3 การสรรหา การบรรจุ และการแต่งตั้ง

หมวด 6 วินัย และการรักษาวินัย

หมวด 7 การดำเนินการทางวินัย

หมวด 8 การออกจากราชการ

หมวด 9 การอุทธรณ์

หมวด 10 การร้องทุกข์

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

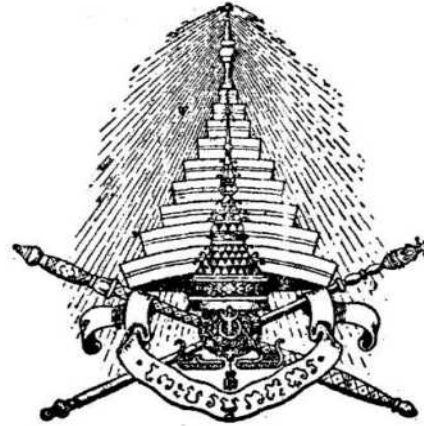
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พุทธศักราช ๒๕๗๑

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้า
เจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า
โดยที่มีพระราชประสงค์จะทรงวางระเบียบข้าราชการพล
เรือนให้เป็นไปในทางเลือกสรรผู้มีความรู้และความสามารถ
เข้ารับราชการเป็นอาชีพ ไม่มีกีดขวางด้วยการแสวงผล
ประโยชน์ในทางอื่น ส่วนฝ่ายข้าราชการก็ให้ได้รับประโยชน์

เล่ม ๔๕ หน้า ๒๕๔ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๑

ยิ่งขึ้น เนื่องจากความสละสลวยพร้อมด้วยข้าราชการซึ่งมีความสามารถและรอบรู้ในวิถีและอุบายของราชการ กับทั้งหน้าที่และวินัยอันตนพึงรักษาเป็นนิตยกาล

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยชอบด้วยตราต่อไปนี้

ข้อความเบื้องต้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๕๓๑

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๓๒

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้สืบไป ให้ยกเลิกบรรดาบทกฎหมายและข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการพลเรือน” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เข้ารับราชการในกระทรวงทบวงการแผ่นดินฝ่ายพลเรือน เว้นข้าราชการฝ่ายตุลาการ และให้รวมทั้งข้าราชการฝ่ายพลเรือนในกระทรวงการทหาร

เล่ม ๔๕ หน้า ๓๐๔ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๑

กับกระทรวงพระคลังมหาสมบัติตั้งขึ้นและได้รับพระบรมราชานุญาตแล้ว

มาตรา ๒๘ การรับคนเข้าเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญนั้น เมื่อเจ้ากระทรวงเห็นผู้ใดเหมาะสมแก่งานที่ประสงค์จะให้ทำก็รับไว้ได้โดยมิต้องสอบไล่

หมวด ๓

เสมียนพนักงาน

มาตรา ๒๙ เสมียนพนักงาน คือ ข้าราชการชั้นต่ำ ซึ่งมีสิทธิจะได้รับเงินเดือนตามอัตราซึ่งกรมและกระทรวงผู้จ้างได้ตกลงกับกระทรวงพระคลังมหาสมบัติตั้งขึ้นไว้

มาตรา ๓๐ การรับคนเข้าเป็นเสมียนพนักงานนั้น ให้อนุโลมตามบทบัญญัติมาตรา ๒๘ แต่ถ้าเจ้ากระทรวงใดประสงค์จะสอบไล่เพื่อเลือกสรรข้าราชการ ก็ตั้งการสอบไล่สำหรับกระทรวงของตนได้

ภาค ๓

วินัยข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๓๑ ข้าราชการพลเรือนต้อง

- (๑) อุทิศเวลาทั้งหมดของตนให้แก่ราชการ
- (๒) รักษาชื่อเสียงมิให้ขึ้นชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๕ หน้า ๓๐๕

- (๓) เคารพเชื่อฟังผู้บังคับบัญชา
- (๔) ถือประโยชน์ของราชการแผ่นดินเป็นที่ตั้ง
- (๕) ไม่กระทำการใด ๆ อันอาจเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ข้าราชการพลเรือน อาศัยอำนาจหน้าที่ราชการ จะโดยทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม เพื่อหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือแก่ญาติมิตรของตน

มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ข้าราชการพลเรือน

- (ก) เป็นตัวกระทำการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทใด ๆ
- (ข) กระทำการหาผลประโยชน์อย่างใด ๆ อันอาจเป็นทางให้เสียความเที่ยงธรรมในตำแหน่งหน้าที่ของตน

มาตรา ๓๔ ในการปฏิบัติราชการ ห้ามมิให้กระทำการ ข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นไว้แต่จะได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

มาตรา ๓๕ คำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการ โดยชอบด้วยกฎหมายอยู่ได้บังคับจกต้องปฏิบัติตาม ถ้าไม่เห็นพ้องด้วยจะเสนอความเห็นคัดทานเป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้ แต่ต้องเสนอทันที และเมื่อได้คัดทานดังกล่าวมานั้น

เล่ม ๔๕ หน้า ๓๐๖ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๑

แล้ว ผู้บังคับบัญชามิได้ส่งถอนหรือแก้คำสั่งที่ส่งไป ผู้อยู่ใต้บังคับจึงต้องปฏิบัติตาม

ภาค ๔

โทษผิดวินัย

มาตรา ๓๖ โทษผิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้มี ๔ สถาน
คือ

- (๑) ไล่ออก
- (๒) ลดตำแหน่งหรือลดชั้น
- (๓) ตัดเงินเดือน
- (๔) คำหนีโทษเป็นลายลักษณ์อักษร

มาตรา ๓๗ การลงโทษสถานไล่ออกจากราชการนั้น ถ้าเป็นตำแหน่งที่เทียบชั้นเจ้ากรมขึ้นไป ต้องได้รับพระบรมราชานุญาตก่อน ส่วนตำแหน่งต่ำกว่านั้น หรือการลงโทษสถานอื่น เจ้ากระทรวงมีอำนาจสั่งได้เองหรือมอบอำนาจให้หัวหน้ากรมสังกัดได้

มาตรา ๓๘ โทษสถานไล่ออกนั้น ท่านกำหนดไว้สำหรับพฤติการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (ก) ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

(ข) กระทำผิด ถึงต้องรับ พระราชอาญา จำคุกโดยคำพิพากษาโทษจำคุก เว้นแต่ความผิดฐานลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยฐานประมาท

(ค) มีหนี้สินล้นพ้นตัว ถูกศาลสั่งให้เป็นคนล้มละลาย

(ฅ) ขัดคำสั่งที่ผู้บังคับบัญชาสั่งโดยชอบด้วยราชการ และการขัดคำสั่งนั้นเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ

(ง) ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงในหน้าที่ราชการ

(จ) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

มาตรา ๓๘ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำความผิดวินัยอันได้กำหนดไว้ในมาตรา ๓๑ ถึง ๓๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ แต่ไม่ถึงที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๘ ไซ้ ท่านว่าข้าราชการพลเรือนผู้นั้นทำความผิดต้องระวางโทษลดตำแหน่ง ลดขั้น ตัดเงินเดือน หรือตำหนิโทษเป็นลายลักษณ์อักษรตามแต่ผู้ลงโทษจะเห็นสมควร

การลงโทษฐานผิดวินัยดังกล่าวมาข้างต้นนี้ ความผิดครั้งหนึ่งท่านห้ามมิให้ลงโทษลดตำแหน่งหรือลดชั้นมากกว่าตำแหน่งหนึ่งหรือชั้นหนึ่ง หรือตัดเงินเดือนมากกว่าเดือนหนึ่ง

มาตรา ๔๐ การลงโทษข้าราชการฝ่ายตำรวจภูธร ตำรวจนครบาลนั้น จะใช้ระเบียบการลงโทษตามที่กำหนดไว้ใน

การร้องเรียน/กล่าวหา

หมายถึง การกล่าวหาข้าราชการ หรือ จนท.ของรัฐ ประเภทอื่น
ว่ากระทำความผิดวินัย

ที่มาของเรื่องร้องเรียน (กล่าวหา)

1.จากผู้ที่ยื่นเรื่องร้องเรียน/กล่าวหา

- 1.1 บัตรสนเท่ห์ (ไม่ลงชื่อ/แอบอ้างชื่อ)
- 1.2 หนังสือร้องเรียน (ลงชื่อ)
- 1.3 สื่อสารมวลชน เช่น นสพ./วิทยุ/โทรทัศน์

2. จากหน่วยงานอื่น เช่น

- 1.1 สดง./ปปช./ปปท./สำนักงาน ก.พ.
- 1.2 สำนักนายกรัฐมนตรี/
- 1.3 ผู้ตรวจการแผ่นดิน
- 1.4 ศูนย์ดำรงธรรม/ศูนย์รับเรื่องร้องเรียน/
หน่วยงานต้นสังกัด
- 1.5 ผู้รับเรื่องร้องเรียน/โทรศัพท์สายตรง/
เว็บไซต์รับเรื่องร้องเรียน

ประเด็นข้อร้องเรียน/กล่าวหา ต่าง ๆ

และการสืบสวนสอบสวนทางวินัย

1.รยกนตร์ราชการ (ส่วนกลาง) : นำไปใช้ส่วนตัวในทำนองเดียวกับ
รถประจำตำแหน่ง

2. จัดซื้อจัดจ้างและเบิกจ่ายเงิน

: เจตนาซื้อจ้างโดยไม่มีสิ่งของโดยนำเงินไปใช้ส่วนตัว/งานราชการอื่น

: ตรวจรับโดยไม่ได้ดูสิ่งของ/รายละเอียด ให้ถูกต้องครบถ้วน

: จัดซื้อ/จ้าง ในราคาแพง/สูงกว่าปกติ

: สิ่งของที่ซื้อ/จ้าง มีการลือดสเป็ค

: สิ่งของที่ตรวจรับมีไม่ครบตามจำนวนที่ได้รับอนุมัติซื้อ/จ้าง

: จัดสรรเงินงบประมาณให้และให้ดำเนินการซื้อ/จ้าง

จากผู้ขาย/ผู้รับจ้าง ที่ได้กำหนดไว้เฉพาะ

3. จัดทำโครงการอบรม/ประชุม/สัมมนา/ศึกษาดูงาน ว่ามีการดำเนินการภายในประเทศ และเบิกจ่ายเงินราชการ

: ไม่มีการดำเนินการตามโครงการเลย แต่นำเงินที่เบิกจ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการพักผ่อน/ท่องเที่ยวภายในประเทศ หรือไปต่างประเทศ

: มีการศึกษาดูงานบ้าง แต่ส่วนใหญ่เป็นกิจในเรื่องส่วนตัว

4 . เบิกจ่ายเงินราชการเป็นเหิง/ทุจริตหรือผิดระเบียบ

: ทุจริต/ยักยอกเงินราชการ นำไปใช้ส่วนตัว

: เบิกจ่ายโดยไม่มีหลักฐานการใช้จ่ายในงานราชการ

: เงินค่าเวร/ค่าตอบแทนต่าง ๆ

5. พฤติกรรมการให้บริการของ จนท./พูดจาไม่ดีกับผู้รับบริการ

6. ละทิ้งหน้าที่ราชการ/ขาดงาน/มาสาย/ไม่ลงชื่อหรือสะแกนเวลาทำงาน

7. ชู้สาว/เมาสุรา/ล่องละเมิดหรือดุกตามทางเพศ

การสืบสวน(ทางวินัย)

คือ การสืบหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในเบื้องต้น

- พบ.ดำเนินการสืบสวนเอง
- มอบหมายให้ผู้ใต้บังคับบัญชาสืบสวน
- แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน

การสอบสวน(ทางวินัย)

คือ การรวบรวมพยานหลักฐาน/การดำเนินการ เพื่อ...

- จะทราบข้อเท็จจริง/พฤติการณ์
- พิสูจน์ความผิดว่า กระทำผิด หรือไม่

มีการกล่าวหา/สงสัย ว่าข้าราชการกระทำผิดวินัย

ตรวจสอบ
ข้อเท็จจริง

ผบ.

ผบ.ผู้สั่งบรรจุ ม.57 (ผวจ./อธิบดี/ปลัด)

-สืบสวนเอง
-มอบหมายให้
จนท.สืบสวน
-ตั้ง คกก.
สืบสวน

ดำเนินการ/สั่ง สืบสวน ม.91ว.1

พิจารณาในเบื้องต้น ม.91ว.1

ผบ.ผู้สั่งบรรจุ ม.57 พิจารณาเห็นว่า

ให้ยุติ
เรื่อง

กรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหา
ว่ากระทำผิดวินัย ม.91ว.1

กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย
+ มีพยานหลักฐานเบื้องต้น ม.91ว.2

มีมูลวินัยไม่ร้ายแรง

มีมูลวินัยร้ายแรง

ผบ.ม.57 ดำเนินการ/สั่งให้
แจ้งข้อกล่าวหา/สรุปพยานฯ
ให้ทราบ-รับฟังคำชี้แจง ม.92
(แจ้งเอง/มอบ จนท.แจ้ง)

แต่งตั้ง คกก.สอบวินัยไม่ร้ายแรง
ม.92
(สอบสวนตาม กฎวินัย56)

แต่งตั้ง คกก.สอบวินัยร้ายแรง
ม.93
(สอบสวนตาม กฎวินัย56)

ลงโทษ/งดโทษ/สั่งยุติเรื่อง

สถานโทษทางวินัย ข้าราชการ 5 สถาน

ผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

1.ภาคทัณฑ์ (จดโทษภาคทัณฑ์

โดยว่ากล่าวตักเตือน/ทัณฑ์บนเป็นหนังสือ)

2.ตัดเงินเดือน (ร้อยละ 2 หรือ 4 จำนวน 1-3 ด.)

3.ลดเงินเดือน (ร้อยละ 2 หรือ 4)

ผิดวินัยอย่างร้ายแรง

4. ปลดออก

5. ไล่ออก

สถานโทษทางวินัยของข้าราชการ และ จนท.

ข้าราชการ

ไม่ร้ายแรง

1.ภาคทัณฑ์

(จดโทษภาคทัณฑ์
โดยว่ากล่าวตักเตือน/
ทัณฑ์บนเป็นหนังสือ)

2.ตัดเงินเดือน

3.ลดเงินเดือน

อย่างร้ายแรง

4. ปลดออก

5. ไล่ออก

พนักงานราชการ

ไม่ร้ายแรง

1.ภาคทัณฑ์

(ไม่มีจดโทษภาคทัณฑ์
โดยว่ากล่าวตักเตือน/
ทัณฑ์บนเป็นหนังสือ)

2.ตัดเงินค่าตอบแทน

3.ลดเงินค่าตอบแทน

อย่างร้ายแรง

4. ไล่ออก

ลจ.ประจำ/พกส.

ไม่ร้ายแรง

1.ภาคทัณฑ์

(จดโทษภาคทัณฑ์
โดยว่ากล่าวตักเตือน/
ทัณฑ์บนเป็นหนังสือ)

2.ตัดค่าจ้าง

3.ลดชั้น/ลดค่าจ้าง

อย่างร้ายแรง

4. ปลดออก

5. ไล่ออก

โทษทางวินัยของลูกจ้างรายคาบ/ลูกจ้างชั่วคราว (รายวัน/รายเดือน)
เงินนอกงบประมาณประเภทเงินบำรุง
ไม่มีกฎหมาย/ระเบียบ กำหนดสถานโทษไว้

กรณีทำความผิดอย่างไม่ร้ายแรง

อาจตักเตือนทางบริหาร หรือสั่งเลิกจ้าง (บางกรณี)

กรณีทำความผิดอย่างร้ายแรง

1. เหตุเลิกจ้างลูกจ้างชั่วคราว (รายวัน/รายเดือน) ให้ใช้แนวทาง
ความผิดวินัยร้ายแรงของลูกจ้างประจำ ไปพิจารณาสั่งเลิกจ้าง
2. การเลิกจ้างลูกจ้างรายคาบ/ลูกจ้างชั่วคราว (รายวัน/รายเดือน)
จะต้องขอความเห็นชอบจาก กก.บริหารหน่วยบริการ ก่อนที่จะ
ออกคำสั่งเลิกจ้าง โดยทำเป็นคำสั่งของหัวหน้าหน่วยบริการ

ผลกระทบจากการถูกลงโทษทางวินัย

1. จิตใจ/ครอบครัว/ชื่อเสียง
2. เงินเดือน
3. บำเหน็จ/บำนาญ (จ.122/2552)
 - พรบ.บำเหน็จบำนาญ พุทธศักราช 2494
แก้ไข ฉบับที่ 28 พ.ศ. 2554
 - พรบ.กองทุนบำเหน็จบำนาญ (กบข.) พ.ศ.2539
4. คดีอาญา/คดีแพ่ง
5. คุณสมบัติการกลับเข้ารับราชการ

ด่วนที่สุด

ที่ กค 0406.5/0.122

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กทม. 10400

๒๖ พฤศจิกายน 2552

เรื่อง วิธีปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา โดยกรณีหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด

เรียน ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี ผู้อำนวยการ เลขาธิการ อธิการบดี ผู้อำนวยการ ผู้ว่าราชการจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนมาก ที่ กค 0526.5/ว 4 ลงวันที่ 11 มกราคม 2542

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. หนังสือสัญญาการใช้ที่ดิน (แบบ ชงค.)
2. หนังสือสัญญาค้ำประกัน (แบบ คปก.)

ตามหนังสือที่อ้างถึงกระทรวงการคลังได้กำหนดเรื่อง การรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยแล้วออกจากราชการ โดยกรณียังไม่ถึงที่สุด โดยกำหนดให้ข้าราชการดังกล่าวต้องทำประกันในการขอรับบำเหน็จบำนาญด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินไว้กับส่วนราชการเจ้าสังกัด ตามวิธีปฏิบัติที่กระทรวงการคลังกำหนด นั้น

โดยที่ปัจจุบันได้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบบางฉบับซึ่งมีผลทำให้วิธีปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงการคลังดังกล่าวไม่สอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบที่ได้ปรับปรุงแก้ไขใหม่สมควรที่จะกำหนดวิธีปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัย หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา โดยกรณีหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด ให้สอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญและเพื่อให้การจ่ายบำเหน็จบำนาญไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ จึงให้ยกเลิกเรื่อง การรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยแล้วออกจากราชการ โดยกรณียังไม่ถึงที่สุด ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนมาก ที่ กค 0526.5/ว 4 ลงวันที่ 11 มกราคม 2542 และกำหนดวิธีปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา โดยกรณีหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด ดังนี้

๑. ให้ข้าราชการและลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา อันมิใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ หรือมีกรณีถูกข่มขู่ความผิดตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตไว้แล้ว หรือมีกรณีที่อาจถูกดำเนินการทางวินัยได้ตามกฎหมายเฉพาะอื่นใด และออกจากราชการ โดยกรณีหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด ทำประกันในการขอรับบำเหน็จบำนาญ

ด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินไว้ต่อส่วนราชการเจ้าสังกัด เว้นแต่กฎหมายว่าด้วยระเบียบของข้าราชการประเภทนั้น ๆ หรือระเบียบลูกจ้างประจำมิได้บัญญัติหรือกำหนดให้ผู้มีอำนาจสามารถดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำดังกล่าวต่อไปได้ภายหลังจากที่ผู้นั้นออกจากราชการไปแล้ว

2. การประกันด้วยบุคคล

(1) กรณีเป็นบุคคลธรรมดา ผู้นั้นจะต้องเป็นบุคคลที่มีความสามารถในการทำนิติกรรมได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และประกอบอาชีพเป็นข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างประจำ ผู้รับเหตุน้ำบาดาล เจ้าของที่ดินหรือบุคลากรที่เรียกชื่ออย่างอื่นของหน่วยงานในภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐ จำนวนไม่เกินสองคน ซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ หรือได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำรวมกันไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญมาค้ำประกัน

(2) ในกรณีที่ไม่สามารถหาบุคคลซึ่งประกอบอาชีพตาม (1) มาค้ำประกันได้ ให้บุคคลซึ่งประกอบอาชีพอื่นไม่เกินสองคน ที่ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญ หรือได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำรวมกันไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญมาค้ำประกันก็ได้

(3) กรณีเป็นนิติบุคคล จะต้องเป็นนิติบุคคลซึ่งตราสารจัดตั้งหรือข้อบังคับของนิติบุคคลนั้นกำหนดให้สามารถค้ำประกันการชำระหนี้ได้ด้วย เช่น ธนาคาร บริษัทจำกัด บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ เป็นต้น

(4) การประกันด้วยบุคคลจะต้องทำสัญญาค้ำประกันภายในวงเงินบำเหน็จปกติที่ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำจะได้รับ แต่ในกรณีที่ขอรับบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนให้ทำสัญญาค้ำประกันภายในวงเงินบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนที่ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำจะได้รับภายในระยะเวลา 3 ปี

3. การประกันด้วยทรัพย์สินให้ดำเนินการ ดังนี้

(1) กรณีประกันด้วยอสังหาริมทรัพย์ ให้คำนวณตามราคาประเมินการเสียภาษีของทางราชการ ซึ่งจะต้องมีราคาไม่ต่ำกว่าวงเงินค้ำประกันตามข้อ 2 (4)

(2) กรณีประกันด้วยสังหาริมทรัพย์ จะต้องเป็นสังหาริมทรัพย์ซึ่งกฎหมายบัญญัติไว้ให้จดทะเบียนเฉพาะการ และมีราคาประเมินตามที่ซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาดในวันที่จดทะเบียนไม่ต่ำกว่าวงเงินค้ำประกันตามข้อ 2 (4)

(3) กรณีประกันด้วยหลักทรัพย์อื่น เช่น ตั๋วเงินคลัง พันธบัตร ตั๋วเงิน หุ้น หรือหุ้นกู้ ซึ่งมีราคาไม่ต่ำกว่าวงเงินค้ำประกันตามข้อ 2 (4) ให้ดำเนินการตามวิธีการตามกฎหมายในเรื่องนั้น ๆ กำหนดไว้

4. ภายในระยะเวลา 3 เดือนก่อนครบกำหนด 3 ปีนับแต่วันทำสัญญา หากการดำเนินการทางวินัยยังไม่ถึงที่สุดให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดแจ้งให้ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำเฉพาะผู้ที่รับบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนมาดำเนินการทำประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินตามวิธีปฏิบัติของหนังสือฉบับนี้ต่อไปอีก เพื่อให้ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำดังกล่าวได้รับบำนาญ หรือบำเหน็จรายเดือน ต่อเนื่องต่อไปได้ และให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดเร่งดำเนินการทางวินัยให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

5. เมื่อการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญถึงที่สุดว่าเป็นประจักษ์แล้ว ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดแจ้งให้กระทรวงการคลังทราบโดยด่วน พร้อมแนบหลักฐานในการดำเนินการทางวินัยถึงที่สุดไปด้วย

6. หากการดำเนินการทางวินัยถึงที่สุดแล้วปรากฏว่าข้าราชการหรือลูกจ้างประจำมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ให้การประกันที่ทำไว้ระงับไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่หากการดำเนินการทางวินัยถึงที่สุดแล้วปรากฏว่าข้าราชการหรือลูกจ้างประจำไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดเรียกเงินบำเหน็จบำนาญคืนจากข้าราชการหรือลูกจ้างประจำดังกล่าว หากไม่สามารถเรียกเงินคืนได้ก็ให้บังคับชำระหนี้ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และนำเงินส่งคลังตามระเบียบของทางราชการต่อไป

7. สำหรับข้าราชการหรือลูกจ้างประจำที่ทำประกันในการขอรับบำเหน็จบำนาญตามหนังสือกระทรวงการคลัง ส่วนมาก ที่ กค 0526.5/ว 4 ลงวันที่ 11 มกราคม 2542 ไว้แล้วก่อนการกำหนดวิธีปฏิบัตินี้ ให้การประกันดังกล่าวยังคงมีผลใช้บังคับต่อไป ส่วนกรณีข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้ได้รับบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนที่ต้องมาดำเนินการทำประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินต่อไปอีกเพราะการดำเนินการทางวินัยยังไม่ถึงที่สุดภายในระยะเวลา 3 ปี ก็ให้ดำเนินการตามข้อ 4 ของวิธีปฏิบัตินี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายณวิศ ขัยสุตร)

รองปลัดกระทรวงการคลัง

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สิน

ปฏิบัติราชการแทน ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักกฎหมาย

กลุ่มงานกฎหมายและระเบียบด้านเงินเดือน ค่าจ้าง บำเหน็จบำนาญ

โทรศัพท์ 0-2273-9607

โทรสาร 0-2618-4830

การดำเนินการทางวินัยและลงโทษทางวินัย

ผู้นั้นต้องมีสภาพการเป็นข้าราชการ หรือ
จนท.อื่น (พนักงานราชการ/ลูกจ้างประจำ/พกส.)

เว้นแต่ มีกฎหมายหรือระเบียบ กำหนดไว้เป็นการ
เฉพาะว่า แม้ได้ออกจากราชการไปแล้ว ก็สามารถ
ที่จะดำเนินการทางวินัยได้ ยกเว้นแต่กรณีตาย

พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2562

มาตรา 100 ข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่ง**ออกจาก**
ราชการอันมิใช่เพราะเหตุตาย มีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือ
ก่อนออกจากราชการ ว่า**ขณะรับราชการได้กระทำหรือละเว้น**
กระทำการใดอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการ
กล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวน
สอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทาง
ราชการ หรือเป็นการกล่าวหาของผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น

หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาก่อนออก
จากราชการว่าในขณะที่รับราชการได้กระทำความผิดอาญา
อันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับ
ราชการหรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัย
มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาดำเนินการทางวินัย
และสั่งลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้ **เสมือนว่า**
ผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ แต่ต้องสั่งลงโทษภายใน 3 ปี
นับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

กรณีกล่าวหาตามข้างต้น ถ้าเป็นการกล่าวหาหรือฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาคดีอาญา **หลังจากที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการแล้ว** ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา ดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษ ตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้ออกจากราชการ โดย**ต้องเริ่มดำเนินการสอบสวนภายใน 1 ปี** นับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ และ**ต้องสั่งลงโทษภายใน 3 ปี** นับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ **สำหรับกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามมาตรา 95 วรรคสอง จะต้องสั่งลงโทษภายใน 3 ปี** นับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ หรือองค์การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยหรือองค์การตรวจสอบรายงานการดำเนินการทางวินัย มีคำวินิจฉัยถึงที่สุดหรือมีมติให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เพราะเหตุกระบวนการดำเนินการทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยดำเนินการทางวินัยให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุดคำวินิจฉัยถึงที่สุดหรือมีมติ แล้วแต่กรณี

**ถ้าผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่าง
ไม่ร้ายแรงก็ให้งดโทษ**

ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตรา 101

มาตรา 100/1 ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ มีมติชี้มูลความผิดข้าราชการ

พลเรือนสามัญผู้ใดซึ่งออกจากราชการแล้ว การดำเนินการ
ทางวินัยและสั่งลงโทษแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้น
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมาย
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต แล้วแต่กรณี

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง หากปรากฏ
ว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ให้งดโทษ

ตย.คดี : ประชุมวิชาการ หรือเลี้ยง จนท.เกษียณ

1. โครงการประชุมวิชาการพัฒนาระบบบริการสุขภาพปี 2557 ของสำนักงานสาธารณสุขเขต ก. (8 จว.) มี สสจ.ข เป็นเจ้าของเรื่อง ระหว่างวันที่ 18-20 มิ.ย.2557 จำนวน 600 คน ณ จ.กระบี่
2. ร้องเรียน สตง. เมื่อวันที่ 22 มิ.ย.2557 และ สตง.ภูมิภาค ตรวจสอบ 27 หน่วยงาน (สสจ./รพ./วพบ.) ในเขตสุขภาพ ข. เป็นเวลา 7 ปี
3. สตง.ภูมิภาค มีหนังสือลงวันที่ 3 ก.ย.2564 แจ้งให้ดำเนินการ ดังนี้
 - 1) เรียกเงินเดือน 27 หน่วยงาน (สสจ./รพ./วพบ.)รวม 9.1 ล้านบาท
 - 2) ให้ดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง ข้าราชการ จำนวน 4 คน ที่รับผิดชอบและดำเนินการโครงการ (ผู้เสนอ / ผู้เห็นชอบ / ผู้อนุมัติ)
 - 3) ให้ดำเนินการทางวินัย ผู้เกี่ยวข้อง จำนวน 24 คน ที่เป็นหัวหน้า ส่วนราชการ/หน่วยงาน (เกษียณแล้ว 19 คน เหลืออยู่ 5 คน)

มาตรฐานโทษตาม มติ ครม./มติ กพ.

- (1) เบิกเงินเหี้ยมโดยเจตนา -ปลด/ไล่ออก
นร 0709.2/ว8 ลงวันที่ 26 กรกฎาคม 2536
(มติ ก.พ.)
- (2) ปลอมลายมือผู้อื่นไปหาประโยชน์-ปลด/ไล่ออก
นร 0505/ว197 ลงวันที่ 17 พฤศจิกายน 2548
(มติ ครม.)
- (3) เบิกค่าเช่าบ้านเหี้ยม-ไล่ออก
นร 0204/ว61 ลงวันที่ 30 มีนาคม 2541
(มติ ครม.)
- (4) ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ/ละทิ้งฯ ไม่กลับมาเลย-ไล่ออก
นร 0205/ว234 ลงวันที่ 24 ธันวาคม 2536
(มติ ครม.)
- (5) เรียกร้องเงินฝากเข้าทำงาน- ไล่ออก
นร 0709.3/ว2 ลงวันที่ 28 ก.พ.2538
(มติ กพ. ให้มีโทษเท่ากับ ว234/2536 เรื่องทุจริต

(6) มติ กรม. เกี่ยวกับการพนัน

(6.1) มติกรม.เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2496 การพนันทุกประเภท

- 1) การพนันที่กฎหมายห้ามขาด ควรลงโทษ ปลดออก/ไล่ออก
(บัญชีประเภท ก. ท้าย พ.ร.บ.การพนัน พุทธศักราช 2478)
- 2) การพนันประเภทที่ กม.บัญญัติ จะเล่นได้โดยต้องได้รับอนุญาต
(บัญชีประเภท ข. ท้าย พ.ร.บ.การพนัน พุทธศักราช 2478)
 - 2.1) เล่นโดยไม่ได้รับอนุญาต/เล่นโดยได้รับอนุญาต ถ้าผู้เล่น
เป็นเจ้าพนักงานปราบปรามโดยตรง ควร จนท.ทาง
วัฒนธรรม ควรลงโทษ ปลดออก/ไล่ออก
 - 2.2) เล่นโดยไม่ได้รับอนุญาต ถ้าผู้เล่นเป็นข้าราชการอื่น
ให้พิจารณาลงโทษตามควรแก่กรณี
 - 2.3) เล่นโดยได้รับอนุญาต ถ้าผู้เล่นเป็นข้าราชการอื่น
หากเล่นโดยหมกมุ่นการพนันเป็นให้เสื่อมเสียแก่ราชการ
ให้พิจารณาลงโทษตามควรแก่กรณี

เล่ม ๕๒ หน้า ๕๗๘ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๘

พระราชบัญญัติการพนัน
พุทธศักราช ๒๔๗๘

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๘)

น. อ. อาทิตย์ทิพอาภา ร. น.

เจ้าพระยายมราช

พล. อ. เจ้าพระยาพิชเยนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๘

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

บัญชี ก.

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
	๑. หอย ก. ข.	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
	๒. โปป่น	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา	๓. ไปก้า	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
	๔. ถั่ว	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
	๕. แปดเก้า	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา	๖. จับยี่กี	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
	๗. ตอแต้ม	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
	๘. เบี้ยโบก หรือคูคี หรืออีโง้ง	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
	๙. ไผ่สามใบ	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา	๑๐. ไม้สามอัน	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
	๑๑. ข้างงา หรือปือก	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
	๑๒. ไม้ดำ ไม้แดง หรือปลาดำปลาแดง หรืออีดำอีแดง	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา	๑๓. อีโปกรอบ	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
	๑๔. กำตัด	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
	๑๕. ไม้หนุ่น หรือลื้อหนุ่นทุก ๆ อย่าง	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
	๑๖. หัวโตหรือหยาภาพ	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา	๑๗. การเล่นซึ่งมีการทรมานสัตว์ เช่น เอามัดหรือหนามผูก หรือวางยาเบื่อเมาให้สัตว์ชนหรือต่อสู้กัน หรือสุมไฟบนหลังเต่าให้วิ่งแข่งกัน หรือการเล่นอื่น ๆ ซึ่งเป็นการทรมานสัตว์ อันมีลักษณะคล้ายกับที่ว่ามานี้	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
	๑๘. บิลเลียดรู ตีผี	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา	๑๙. โยนจิม	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
	๒๐. สี่เหลงลัก	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
	๒๑. ขลุ่ยขลุ่ย	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา	๒๒. น้ำเต้าทุก ๆ อย่าง	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
	๒๓. ไฮเลว	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
	๒๔. อิก้อย	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
	๒๕. ปั้นแปะ	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา	๒๖. อีโปงซัด	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
	๒๗. บาการา ^{๑๐}	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา		สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา

23

^{๑๐} บัญชี ก. ๒๗. เพิ่มโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๐๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

(6.2) มติ ครม. เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2498 เรื่องปราบปรามการพนันสลากกินรวบ ตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอไม่ว่ากรณีเป็นเจ้ามือ ผู้เดินขาย หรือผู้เล่น โดยให้ลงโทษสถานหนักอย่างน้อยปลดออก (ถือว่าประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง)

(6.3) มติ ครม. เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2546 หนังสือที่ นร 0505/ว123 ลงวันที่ 9 พฤษภาคม 2546

- ให้ยกเลิกมติ ครม. ปี 2498 เรื่อง ปราบปรามการพนันสลากกินรวบ (กรณีเป็นผู้ขาย/ผู้ซื้อ ถือว่าประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง)
- โดยให้กลับไปใช้มติ ครม. ปี 2496 เรื่อง การพนันทุกประเภท

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.25/2558

1. ผู้ฟ้องคดีรับราชการตำรวจ ถูกจับกุมในข้อหาร่วมกันลักลอบเล่นการพนัน (ไฮโลว์) พนันเอาทรัพย์สินกันโดยไม่ได้รับอนุญาต โดยขณะถูกจับได้แจ้งชื่อตัว และชื่อสกุลอันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงานที่เข้าจับกุม ศาลจังหวัดได้พิพากษาลงโทษปรับผู้ฟ้องคดี ต่อมาได้มีคำสั่งส่งลงโทษใส่ผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการ ฐานเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

2. ศาลปกครองสูงสุด เห็นว่า

- เมื่อได้พิจารณาทถึงพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ได้แจ้งชื่อตัวและชื่อสกุลอันเป็นเท็จ ซึ่งผู้ฟ้องคดี เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจย่อมต้องทราบเป็นอย่างดีว่าเมื่อเจ้าพนักงานทำการจับกุม ผู้ถูกจับกุมจะต้องแจ้งชื่อตัวและชื่อสกุล ตามความเป็นจริง ประกอบกับปรากฏตามบันทึกการจับกุมว่าผู้ฟ้องคดีได้ให้การรับสารภาพ และได้ลงชื่อรับทราบบันทึกการจับกุมไว้แล้ว และต่อมาในชั้นการพิจารณาของศาลจังหวัด ก็ให้การรับสารภาพ ทำให้การของผู้ฟ้องคดี และคำพิพากษาคดีอาญาดังกล่าว จึงเป็นพยานหลักฐานที่มีน้ำหนักเชื่อถือได้และย่อมมีผลผูกพันผู้ฟ้องคดี

- โดยที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้กำหนดหลักเกณฑ์การลงทัณฑ์ข้าราชการตำรวจผู้กระทำผิดวินัย และมีหนังสือที่ ตร. 0522.41/7366 ลงวันที่ 6 มิถุนายน 2538 แจ้งให้ผู้มีอำนาจพิจารณาลงโทษทางวินัยถือเป็นแนวทางในการพิจารณา ซึ่งระดับการลงทัณฑ์ (โทษ) ข้าราชการตำรวจ แบบท้ายหนังสือดังกล่าว ลำดับ ที่ 7 ความผิดเกี่ยวกับการพนัน 7.3 เป็นผู้เล่นการพนันผิดกฎหมาย (1) เล่นการพนันประเภทที่ไม่สามารถอนุญาตให้เล่นได้ตามกฎหมาย ระดับทัณฑ์ คือ ไล่ออก

ดังนั้น คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.192/2559

1. กรมชลประทาน มีคำสั่งลงโทษปลด ลูกจ้างประจำตำแหน่งคนสวนและตำแหน่งผู้ดูแลอาคาร จำนวน 3 คน กรณีถูกจับ เล่นการพนันไฮโลว์และศาลแขวง ปรับคนละ 1,000 บาท
2. ผู้ฟ้องคดี 3 คน อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ อภพ.กระทรวงเกษตรฯอุทธรณ์ ต่อมาจึงฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ
3. ศาลปกครองชั้นต้น พิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ กรมชลประทาน/อ.ก.พ.กระทรวงฯ ผู้ถูกฟ้องคดี อุทธรณ์คำพิพากษา
4. ศาลปกครองสูงสุด เห็นว่า
 - มติ ครม.2496 เป็นเพียงคำแนะนำให้ส่วนราชการนำไปประกอบพิจารณา ใช้ดุลพินิจของฝ่ายปกครองเท่านั้น หาได้หมายความว่าหากกระทำความผิดฐานเล่นการพนันแล้วจะถือว่าประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง ต้องลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ทุกกรณีไป
 - ผู้ฟ้องคดี 3 คน เป็นลูกจ้างประจำ ไม่มีหน้าที่กวดขันการกระทำผิดตามกฎหมาย. ไม่ได้เป็นเจ้ามือหรือเล่นเป็นอาจिन และทำนอกเวลาราชการมิก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการแต่อย่างใด
 - ความผิดจึงไม่ร้ายแรงเพียงพอ จนถึงขนาดให้ดำรงตำแหน่งต่อไปจะเกิดความเสียหายต่อราชการและส่วนรวมดังนั้น จึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นการประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง พิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งโทษปลดออกจากราชการ

(7). การไม่ไปปฏิบัติราชการตามที่ได้รับมอบหมายตามคำสั่งของ
ผู้บังคับบัญชา (ย้าย/ช่วยราชการ) เป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่า 15 วัน
– ปลด/ไล่ออก ลับ นร 05042/203 ลงวันที่ 25 พฤศจิกายน 2548
(มติ กรม.)

(8) แจ้งข้อมูลเท็จคุณสมบัติและผลงานบุคคลในการขอรับการประเมินบุคคล
(อวช.เท็จ) สดส่วนผลงาน/ลอกเลียนผลงาน/นำผลงานคนอื่นมาเป็นของ
ตนเอง/จ้างวานคนอื่นทำผลงานให้ โดยผลงานมิใช่เป็นผลงานที่แท้จริง
ของตนเอง เข้าข่ายกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ปลดออก/ไล่ออก
(นร 0707.3/ว5 ลว.12 เม.ย.2552)
(มติ ก.พ.)

9) ยาบ้า (เสพ/ครอบครอง)
นร 0709.1/ป 531 ลงวันที่ 21 กันยายน 2553
ประพฤติชั่วร้ายแรง ปลด/ไล่ออก
แม่ศาลพิพากษารอการลงโทษในคดีอาญา
(แนวทางลงโทษ สำนักงาน ก.พ.)

10) การให้โอกาสผู้ติดเชื้อเอดส์ คนพิการ และผู้เสพ/
ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นสภาพการใช้ยาเสพติด

เข้าทำงาน หรือรับการศึกษาคือในหน่วยงานภาครัฐ
โดย ห้ามอ้างเหตุในเรื่องดังกล่าว เป็นเหตุผลในการลิดรอน
สิทธิ ในการเข้าศึกษา การรับทุน หรือเข้าทำงาน ตลอดจน
ความก้าวหน้า การให้ออกจากการศึกษา หรือ
ให้ออก จากงาน

(นร 0505/ว 38 ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2550)
(มติ ครม.)

ที่ นร ๐๕๐๔/ว ทศ

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

เรื่อง การปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่อง การให้โอกาสผู้ติดเชื้อเอชไอวี คนพิการ และผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด เข้าทำงาน หรือรับการศึกษาต่อในหน่วยงานภาครัฐ

เรียน รอง-นรม., รัฐ-นร., กระทรวง, กรม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. รายชื่อมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่อง การให้โอกาสผู้ติดเชื้อเอชไอวี คนพิการ และผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด เข้าทำงาน หรือรับการศึกษาต่อในหน่วยงานภาครัฐ ที่ยกเลิก
๒. หลักเกณฑ์การให้โอกาสผู้ติดเชื้อเอชไอวี คนพิการ และผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด เข้าทำงาน หรือรับการศึกษาต่อในหน่วยงานภาครัฐ

ด้วยคณะรัฐมนตรีมีมติเกี่ยวกับเรื่อง การให้โอกาสผู้ติดเชื้อเอชไอวี คนพิการ และผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด เข้าทำงาน หรือรับการศึกษาต่อในหน่วยงานภาครัฐ จำนวน ๔ มติ ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐบาลมีนโยบายที่จะเร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาคาใจไม่เป็นธรรมในสังคม ดังนั้น เพื่อเป็นการสร้างเสริมความเป็นธรรมในสังคมในเรื่อง สิทธิ โอกาส และความเสมอภาค สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจึงได้นำมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว มาปรับปรุงใหม่ให้สมบูรณ์ ชัดเจน สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันและอยู่ในฉบับเดียวกัน เพื่อสะดวกในการอ้างอิงและถือปฏิบัติต่อไป ซึ่งกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงยุติธรรม กระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข และสำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย จึงเสนอคณะรัฐมนตรี ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่อง การให้โอกาสผู้ติดเชื้อเอชไอวี คนพิการ และผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด เข้าทำงาน หรือรับการศึกษาต่อในหน่วยงานภาครัฐ จำนวน ๔ มติ ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

๒. เห็นชอบหลักเกณฑ์การให้โอกาสผู้ติดเชื้อเอชไอวี คนพิการ และผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด เข้าทำงาน หรือรับการศึกษาต่อในหน่วยงานภาครัฐ ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

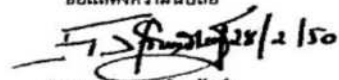
/คณะรัฐมนตรี ...

- ๒ -

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เห็นชอบตามที่สำนักเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรีเสนอ

จึงเรียนขึ้นชั้นมา/จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้โปรดแจ้งให้หน่วยงาน
ในสังกัดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายรองพล เจริญพันธุ์)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักพัฒนายุทธศาสตร์และติดตามนโยบายพิเศษ

โทร. ๐ ๒๒๔๐ ๑๔๔๖

โทรสาร ๐ ๒๒๔๒ ๗๑๙๓

www.cabinet.thaigov.go.th

หลักเกณฑ์การให้โอกาสผู้ติดเชื้อเอชไอวี คนพิการ และผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด
ซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด เข้าทำงาน หรือรับการศึกษาต่อในหน่วยงานภาครัฐ

โดยที่รัฐบาลมีนโยบายที่เร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาความไม่เป็นธรรมในสังคม รวมทั้งการดูแลคนพิการ และผู้ด้อยโอกาส ดังนั้น เพื่อสร้างเสริมความเป็นธรรมในสังคมในเรื่องสิทธิ โอกาส และความเสมอภาคของผู้ติดเชื้อเอชไอวี คนพิการ และผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด จึงให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติดังนี้

๑. ห้ามออกกฎหมายหรือระเบียบที่ลิดรอนสิทธิผู้ติดเชื้อเอชไอวี คนพิการ และผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด

๒. ห้ามอ้างเหตุแห่งการติดเชื้อเอชไอวี ความพิการ หรือการเคยเสพ หรือติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด เป็นเหตุผลในการลิดรอนสิทธิในการเข้ารับการศึกษา การรับทุนการศึกษา หรือเข้าทำงาน ตลอดจนความก้าวหน้า การให้ออกจากการศึกษาหรือให้ออกจากงาน

๓. ให้ผู้ติดเชื้อเอชไอวี คนพิการ และผู้ที่เคยมีประวัติการเสพหรือติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด หรือได้ผ่านการบำบัดรักษาของทางราชการ หรือสถานบำบัดรักษาที่ได้รับการรับรองจากทางราชการ โดยได้รับการรับรองจากแพทย์ หรือสถานบำบัดนั้น ๆ ที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ มีสิทธิที่จะสมัครสอบแข่งขันหรือคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้าง รวมทั้งการเข้ารับการศึกษา และการรับทุนการศึกษาได้ดังเช่นบุคคลทั่วไป โดยให้ดำเนินการด้วยความเสมอภาคตามระบบคุณธรรม รวมถึงการพิจารณาตำแหน่งงานให้เหมาะสม

๔. ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องชี้แจงทำความเข้าใจกับบุคลากรภายในหน่วยงานและภาคเอกชนถึงความสำคัญและจำเป็นของการให้โอกาสแก่ผู้ติดเชื้อเอชไอวี คนพิการ และผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติดที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ตลอดจนขอความร่วมมือกับภาคเอกชนในการรับบุคคลดังกล่าวเข้าทำงาน หรือศึกษาต่อ เพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันด้วย รวมทั้งเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อผู้ติดเชื้อเอชไอวี คนพิการ และผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด ว่าสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเป็นสุข เพื่อไม่ให้เกิดการต่อต้านหรือรังเกียจจากผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน และเพื่อให้เกิดการยอมรับแก่บุคคลเหล่านี้

วินัย และการรักษาวินัย

ตาม พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551

มาตรา 80 ข้าราชการพลเรือนสามัญ ต้องรักษาวินัยโดยกระทำการหรือไม่กระทำการตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ปฏิบัติราชการในต่างประเทศนอกจากต้องรักษาวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้แล้ว ต้องรักษาวินัยโดยกระทำการหรือไม่กระทำการตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ด้วย

ข้อกำหนดทางด้านวินัย

ผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

1. การกระทำตาม ม. 81
2. การกระทำอันเป็นข้อปฏิบัติตาม ม. 82(1)-(11)
3. การกระทำอันเป็นข้อห้ามตาม ม. 83(1)-(10)

ผิดวินัยอย่างร้ายแรง

1. การกระทำความผิดในลักษณะร้ายแรง ตาม ม. 85 (1)-(8)
2. การกระทำตาม ม. 82 และตาม ม. 83 อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

วินัยเกี่ยวกับ
การทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

85(1) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง
แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือ

ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
โดยทุจริต

ประมวลกฎหมายอาญา “โดยทุจริต” หมายถึง
เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วย
กฎหมายสำหรับตนเอง หรือผู้อื่น

- คำว่า “มิชอบ” หมายความว่า ไม่เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ คำสั่งของผู้บังคับบัญชา มติคณะรัฐมนตรี ระเบียบแบบแผนของทางราชการ หรือตามทำนองคลองธรรม คือไม่เป็นไปตามทางที่ถูกที่ควร
- คำว่า “การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ” หมายความว่า การเรียกคำตอบแทนโดยมิชอบในการปฏิบัติหรือเพื่อจะปฏิบัติหน้าที่ราชการ แม้เนื้อหาการปฏิบัติหน้าที่จะเป็นไปโดยถูกต้อง
- คำว่า “ประโยชน์ที่มีควรได้” หมายถึง ประโยชน์ที่ไม่มีสิทธิโดยชอบธรรมที่จะได้รับ

ตย.การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต

- ปลอมเอกสารเกี่ยวกับเบิกจ่ายเงิน เช่น ปลอมลายมือเบิกจ่ายเงินต่าง ๆ เช่น คำตอบแทน รายชื่อผู้เข้าอบรม เอกสารการจัดซื้อจัดจ้าง
- เบิกถอนเงินของทางราชการ โดยใช้ใบถอนเงิน หรือเช็ค แล้วนำเงินไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว
- รับเงินของทางราชการไว้ตามหน้าที่ แต่ไม่ส่งเข้าเป็นรายได้ของรัฐ แต่กลับยกยอก นำเงินไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว
- มีหน้าที่ควบคุม กำกับ ดูแล การใช้รถยนต์ราชการ แต่นำรถยนต์ของทางราชการที่เป็นรถส่วนกลาง ไปใช้ส่วนตัวเสมือนกับเป็นรถประจำตำแหน่ง
- ทำโครงการอบรม ประชุม สัมมนา หรือศึกษาดูงาน โดยไม่ได้ดำเนินการจริง แต่กลับไปท่องเที่ยวพักผ่อน หรือ เพื่อส่งผู้บริหารย้ายหน่วยงานหรือไปรับตำแหน่งใหม่

ความเสียหายจากการทุจริตมูลค่าเงินจำนวนมาก

หน่วยงาน	ปีที่ทุจริต	จำนวนเงิน	ตำแหน่ง จนท.
1.	2541-2546	22,548,947	จ.การเงินฯ
2.	2542-2544	1,144,673	จ.ธุรการ
3.	2545	6,935,462	ลูกจ้างชั่วคราว
4.	2546-2548	5,020,684	จพ. การเงินฯ
5.	2549	23,134,412	จพ. การเงินฯ
6.	2546-2551	30,890,000	จพ. การเงินฯ
7.	2552	4,812,047	เภสัชกร
8.	2542-2544	19,654,051	นักจัดการฯ

มติ ค.ร.ม.เมื่อวันที่ 21 ธ.ค.2536
(นร 0205/ว 234 ลว. 24 ธ.ค.2536)

- การลงโทษผู้กระทำผิดวินัยฐานทุจริต ควรลงโทษเป็น
ไล่ออกจากราชการ
- การนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืนมีเหตุอันควรปรานีอื่นใด
ไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษเป็นปลดออกจากราชการ

วินัยเกี่ยวข้องกับระเบียบทั่วไป

พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

มาตรา 82(2) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และ **ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ**

มาตรานี้ มี 2 กรณี คือ

1. ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล
2. **ต้องปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ**

กรณีที่ 2

ระเบียบแบบแผนของทางราชการ

“ แบบแผน ” คือ ขนบธรรมเนียมที่กำหนดไว้ หรือ
เคยประพฤติปฏิบัติสืบต่อกันมา

1. เป็นระเบียบแบบแผนของทางราชการทั่วไป
 2. กำหนดหน้าที่ทั่วไปที่ทุกคนต้องปฏิบัติตาม
 3. ไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
- ระเบียบลงชื่อปฏิบัติราชการ/เวลาทำงาน
 - ระเบียบการไปต่างประเทศระหว่างการลา หรือวันหยุดราชการ
 - ระเบียบการลาของข้าราชการ

พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

มาตรา 39

วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการ ตามประเพณี
วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการ
ของข้าราชการพลเรือน ให้เป็นไปตามที่
คณะรัฐมนตรีกำหนด

การไปต่างประเทศระหว่างการลาหรือวันหยุดราชการ

ให้ขออนุญาต

ตามระเบียบการลาของข้าราชการ พ.ศ.2555 ข้อ 13

ข้าราชการซึ่งประสงค์จะไปต่างประเทศในระหว่างการลาตามระเบียบนี้ หรือในระหว่างวันหยุดราชการ ให้เสนอขออนุญาต ต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงหัวหน้าส่วนราชการ (ผวจ.)

การอนุญาตของหัวหน้าส่วนราชการ ตามวรรคหนึ่ง เมื่ออนุญาตแล้วให้รายงานปลัดกระทรวงทราบด้วย

การเดินทางไปราชการในต่างประเทศ

ให้ขออนุมัติ

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการ และการจัดประชุมของทางราชการ พ.ศ.2524 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535

ข้อ 13 ภายใต้บังคับข้อ 14 และข้อ 15 ให้ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการเดินทางไปราชการต่างประเทศ

(1) ...

(2) ...

(3) ปลัดกระทรวง สำหรับการเดินทางของข้าราชการและลูกจ้างทุกตำแหน่ง
ในสังกัดกระทรวงหรือทบวง

คำสั่งกระทรวงสาธารณสุข

ที่ ๕ ลต /๒๕๕๕

เรื่อง มอบอำนาจการพิจารณาหรืออนุญาตการลา การอนุญาตการลาไปศึกษา
ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยและดูงาน ณ ต่างประเทศ และการอนุมัติ
การเดินทางไปราชการต่างประเทศ

ตามคำสั่งกระทรวงสาธารณสุขที่ ๘๘๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ข้อ ๑.๓ มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงสาธารณสุขในการอนุญาตให้ข้าราชการและลูกจ้างประจำลาป่วยหรือลาปฏิบัติงานส่วนตัวครั้งหนึ่งได้ตามเห็นสมควร คำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๓๘๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ มอบอำนาจการพิจารณาหรืออนุญาตการลาอุปสมบทหรือลาหรือลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ ของข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการและลูกจ้างชั่วคราวเงินบำนาญของหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๔๔๐๘/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๓๗ มอบอำนาจการอนุญาตการลาของหัวหน้าหน่วยงานในราชการบริหารส่วนกลางแต่มีสำนักงานตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค และตามคำสั่งกระทรวงสาธารณสุขที่ ๑๐๗๗/๒๕๔๔ มอบอำนาจการลาไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศหรือการอนุมัติ ไปราชการต่างประเทศ นั้น บัดนี้ ได้มีการประกาศใช้ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการฉบับใหม่แล้ว จึงเห็นควรปรับปรุงแก้ไขคำสั่งดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวข้องใหม่

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และแก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๘ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๔ วรรค ๒ แห่งระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกาศคณะกรรมการการบริหารพนักงานราชการ เรื่องคำขอแทนและสิทธิประโยชน์ของพนักงานราชการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติว่าด้วยการลาของพนักงานราชการสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องสวัสดิการและสิทธิประโยชน์แก่ลูกจ้างชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๔๔ ปลัดกระทรวงสาธารณสุขจึงออกคำสั่งไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ มอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้มีอำนาจในการพิจารณา หรืออนุญาตการลาหรือดำเนินการเรื่องอื่น ๆ ในส่วนที่เป็นอำนาจของปลัดกระทรวงสาธารณสุข คือ

๑.๑ อธิบดีและเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาในกรณีดังนี้

(๑) สำหรับการลาของข้าราชการ ลูกจ้างประจำในสังกัดที่ปฏิบัติราชการอยู่ในส่วนกลาง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของตนทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

(๒) สำหรับการลาพนักงานราชการในสังกัดที่ปฏิบัติราชการอยู่ในส่วนกลาง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของตน

(๓) การอนุมัติให้ข้าราชการและลูกจ้างประจำเดินทางไปราชการต่างประเทศ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดประชุมของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๒๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

/(๔) การขอ...

(๔) การขอความร่วมมือ หรือประสานงานกับกระทรวงการต่างประเทศ สำนักงาน ก.พ. หรือส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อดำเนินการและอำนวยความสะดวกแก่ข้าราชการและลูกจ้างประจำที่ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยและดูงาน ณ ต่างประเทศ เช่น การอำนวยความสะดวกในการเดินทาง การออกหนังสือเดินทาง การต่ออายุหนังสือเดินทาง เป็นต้น

๓.๒ ผู้ว่าราชการจังหวัดในกรณี ดังนี้

(๑) สำหรับการลาของข้าราชการ และลูกจ้างประจำตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

(๒) สำหรับการลาของพนักงานราชการ

(๓) การพิจารณา อนุมัติให้ข้าราชการลาไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยและดูงาน ณ ต่างประเทศ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยและดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๔

(๔) การพิจารณาหรืออนุมัติให้ลูกจ้างประจำลาไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยหรือดูงาน ณ ต่างประเทศ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยและดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๔ ประกอบกับข้อ ๒๔ และ ๒๕ แห่งระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๕) การลงนามเป็นผู้รับสัญญาให้ข้าราชการ และลูกจ้างประจำลาไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ

(๖) การอนุมัติให้ข้าราชการและลูกจ้างประจำเดินทางไปราชการต่างประเทศตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดประชุมของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๒๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๗) การขอความร่วมมือ หรือประสานงานกับกระทรวงการต่างประเทศ สำนักงาน ก.พ. หรือส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อดำเนินการและอำนวยความสะดวกแก่ข้าราชการและลูกจ้างประจำที่ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยและดูงาน ณ ต่างประเทศ เช่น การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการเดินทาง การออกหนังสือเดินทาง การต่ออายุหนังสือเดินทาง เป็นต้น

๓.๓ หัวหน้าหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข สำหรับการลาของลูกจ้างชั่วคราว เงินบำรุงของหน่วยบริการซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของตน

ข้อ ๒ การมอบอำนาจตามข้อ ๑ กรณีของอธิบดีและเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา สำหรับข้าราชการทุกประเภทและทุกระดับ และลูกจ้างประจำแล้วแต่กรณีที่อยู่ในสังกัด และกรณีของผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับข้าราชการทุกประเภทและทุกระดับและลูกจ้างประจำในสังกัดสำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในราชการบริหารส่วนภูมิภาคและราชการบริหารส่วนกลาง ซึ่งมีสำนักงานตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค ซึ่งอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ ด้วย

ข้อ ๓ ในกรณีการมอบอำนาจตามข้อ ๑.๑ ถ้าอธิบดีและเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาเห็นสมควรมอบอำนาจการปฏิบัติราชการแทนต่อไปตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมก็ให้กระทำได้

ข้อ ๔ การดำเนินการตามคำสั่งนี้ ให้ผู้ได้รับมอบอำนาจปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีในส่วนที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

ข้อ ๕ ให้ยกเลิก

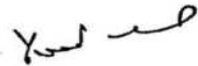
(๑) คำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๓๘๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ เรื่องมอบอำนาจการพิจารณาหรืออนุญาตการลาอุปสมบทหรือลาไปประกอบพิธีฮัจญ์

(๒) คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๔๔๐๘/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๓๗ เรื่อง มอบอำนาจการอนุญาตการลาของหัวหน้าหน่วยงานที่สังกัดในราชการบริหารส่วนกลาง แต่มีสำนักงานตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค

(๓) คำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๐๗๗/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ เรื่อง มอบอำนาจเกี่ยวกับการอนุญาตลาไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติงานวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ หรืออนุมัติการเดินทางไปต่างประเทศ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕

(นายไกรศร วารารัต)
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

การเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร

ข้อ 11 ภายใต้อำนาจข้อ 12 ให้ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจพิจารณา อนุมัติการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร

(3) ปลัดกระทรวง สำหรับการเดินทางของอธิบดี ผู้ว่าราชการจังหวัด ข้าราชการและลูกจ้างทุกตำแหน่งในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง ...

(4) อธิบดี... สำหรับการเดินทางของข้าราชการและลูกจ้างทุกตำแหน่งในสังกัด

(5) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับการเดินทางของข้าราชการและลูกจ้างในราชการบริหารส่วนภูมิภาคในจังหวัดนั้นทุกตำแหน่ง

ผู้มีอำนาจตามข้อนี้ จะมอบหมายหรือมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรงตำแหน่งใด ๆ เป็นผู้อนุมัติการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักรแทนก็ได้

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการ
และการจัดการประชุมของทางราชการ
พ.ศ. ๒๕๒๔

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดระเบียบเกี่ยวกับการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดการประชุมของทางราชการ คณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการ และการจัดการประชุมของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๒๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๒๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการทุกประเภทและลูกจ้างของส่วนราชการ แต่ไม่รวมถึงข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา และลูกจ้างของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภากับข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างของส่วนราชการในราชการบริหารส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่น ซึ่งมีกฎหมายบัญญัติให้มีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกระเบียบ ข้อบังคับ มติของคณะรัฐมนตรี และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ และให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“การเดินทางไปราชการ” หมายความว่า การเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ รวมทั้งการเดินทางเพื่อเข้าร่วมการประชุมในประเทศ การประชุมในต่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ ในหน้าที่ราชการหรือซึ่งเป็นประโยชน์แก่ราชการด้วย แต่ไม่รวมถึงการเดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศ และการเดินทางตามระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ

“การประชุมในประเทศ” หมายความว่า รวมถึง การสัมมนาการประชุมที่เรียกชื่ออย่างอื่น และการฝึกอบรมด้วย แต่ไม่รวมถึงการประชุมของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือการประชุมอื่นในลักษณะเดียวกัน และการประชุมประสานงานระหว่างส่วนราชการและหรือรัฐวิสาหกิจ

“การประชุมในต่างประเทศ” หมายความว่า รวมถึงการสัมมนา การประชุมที่เรียกชื่ออย่างอื่น การเจรจาธุรกิจ และการปฏิบัติงานอื่นใดด้วย

“การประชุมระหว่างประเทศ” หมายความว่า การประชุมซึ่งองค์การระหว่างประเทศจัดให้มีขึ้น และให้หมายความรวมถึงการประชุมที่รัฐบาลของประเทศหนึ่งประเทศใดจัดขึ้น โดยมีผู้แทนจากสองประเทศขึ้นไปเข้าร่วมประชุมด้วย

“องค์การระหว่างประเทศ” หมายความว่า รวมถึงองค์การระหว่างรัฐบาลและองค์การเอกชนระหว่างประเทศด้วย

หมวด ๑
การขออนุมัติเดินทางไปราชการ

ส่วนที่ ๑
การเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร

ข้อ ๑๑ ภายใต้บังคับข้อ ๑๒ ให้ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร

(๑) นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล สำหรับการเดินทางของข้าราชการการเมืองทุกตำแหน่ง นอกจากรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการทบวง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง รัฐมนตรีช่วยว่าการทบวง เลขานุการรัฐมนตรี และผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี

(๒) รัฐมนตรีเจ้าสังกัด สำหรับการเดินทางของปลัดกระทรวง หัวหน้าส่วนราชการชั้นตรง เลขานุการรัฐมนตรี และผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี

(๓) ปลัดกระทรวง สำหรับการเดินทางของอธิบดี ผู้ว่าราชการจังหวัด ข้าราชการและลูกจ้างทุกตำแหน่งในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง สำนักงานปลัดทบวง และสำนักงานเลขานุการ รัฐมนตรี เว้นแต่ข้าราชการการเมือง

(๔) อธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการชั้นตรง สำหรับการเดินทางของข้าราชการและลูกจ้างทุกตำแหน่งในสังกัด

(๕) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับการเดินทางของข้าราชการและลูกจ้างในราชการบริหารส่วนภูมิภาคในจังหวัดนั้นทุกตำแหน่ง

ผู้มีอำนาจตามข้อนี้ จะมอบหมายหรือมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรงตำแหน่งใด ๆ เป็นผู้อนุมัติการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักรแทนก็ได้

การเดินทางไปราชการในราชอาณาจักรของรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการทบวง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง และรัฐมนตรีช่วยว่าการทบวง ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้เดินทาง แต่ให้รายงานนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณีเพื่อทราบก่อนการเดินทางด้วย

ข้อ ๑๒ ผู้มีอำนาจอนุมัติการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักรของข้าราชการทหาร และข้าราชการฝ่ายตุลาการ ให้เป็นไปตามที่กระทรวงกลาโหมหรือกระทรวงยุติธรรมกำหนด แล้วแต่กรณี

ส่วนที่ ๒
การเดินทางไปราชการต่างประเทศ

ข้อ ๑๓ ภายใต้บังคับข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ ให้ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการเดินทางไปราชการต่างประเทศ

(๑) นายกรัฐมนตรี ในฐานะหัวหน้ารัฐบาล สำหรับการเดินทางของรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการทบวง และข้าราชการการเมืองทุกตำแหน่ง นอกจากเลขานุการรัฐมนตรี และผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี

(๒) รัฐมนตรีเจ้าสังกัด สำหรับการเดินทางของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง รัฐมนตรีช่วยว่าการทบวง ปลัดกระทรวง หัวหน้าส่วนราชการชั้นตรง เลขานุการรัฐมนตรี และผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี

(๓) ปลัดกระทรวง สำหรับการเดินทางของข้าราชการและลูกจ้างทุกตำแหน่งในสังกัดกระทรวงหรือทบวง

(๔) หัวหน้าส่วนราชการชั้นตรง สำหรับการเดินทางของข้าราชการและลูกจ้างทุกตำแหน่งซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชา เว้นแต่ข้าราชการและลูกจ้างสังกัดราชบัณฑิตยสถาน

สำหรับการเดินทางไปราชการต่างประเทศของข้าราชการและลูกจ้างสังกัดราชบัณฑิตยสถาน ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือผู้ที่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติ

ข้อ ๑๔ การเดินทางไปราชการต่างประเทศของผู้แทนรัฐบาล คณะผู้แทนรัฐบาลหรือคณะผู้แทน ให้ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติ

(๑) นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล สำหรับการเดินทางของผู้แทนรัฐบาล หรือคณะผู้แทนรัฐบาล เพื่อเข้าร่วมการประชุมในระดับรัฐมนตรี

(๒) รัฐมนตรีเจ้าสังกัดสำหรับการเดินทางของผู้แทนรัฐบาลหรือคณะผู้แทนรัฐบาลเพื่อเข้าร่วมการประชุมในระดับต่ำกว่ารัฐมนตรี และการเดินทางของคณะผู้แทนซึ่งมิใช่คณะผู้แทนรัฐบาล

สำหรับการเดินทางเป็นคณะตาม (๒) ถ้าคณะผู้แทนประกอบด้วยข้าราชการหรือลูกจ้างสังกัดหลายกระทรวง ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดของเจ้าของเรื่องในการเดินทางครั้งนั้นเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการเดินทางของผู้แทนทั้งคณะ แต่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้บังคับบัญชาของข้าราชการหรือลูกจ้างตามข้อ ๑๓ ซึ่งรวมอยู่ในคณะผู้แทนนั้นก่อน

ข้อ ๑๕^๖ (ยกเลิก)

ข้อ ๑๖ การเดินทางไปราชการต่างประเทศรวมทั้งการไปราชการในเขตอาณาของข้าราชการ ซึ่งมีตำแหน่งประจำในต่างประเทศ และของลูกจ้างส่วนราชการในต่างประเทศ ผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๓ จะมอบหมายหรือมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้หัวหน้าคณะทูต ผู้แทนถาวรประจำองค์การสหประชาชาติ หรือหัวหน้าสำนักงานในต่างประเทศ เป็นผู้อนุมัติการเดินทางก็ได้

การเดินทางข้ามแดนเพื่อไปราชการในต่างประเทศซึ่งมีเขตติดต่อกันกับประเทศไทย ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในจังหวัดที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศนั้น มีอำนาจอนุมัติให้ข้าราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาคและลูกจ้างในจังหวัด ไปราชการในประเทศนั้นได้ครั้งหนึ่งไม่เกิน ๗ วัน ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าการเดินทางดังกล่าวอาจเป็นปัญหาเกี่ยวกับความเหมาะสมทางด้านนโยบายต่างประเทศของรัฐบาล ให้หารือเอกอัครราชทูตไทยซึ่งประจำอยู่ในประเทศนั้นก่อน

การเดินทางข้ามแดนเพื่อไปราชการในต่างประเทศ ซึ่งมีเขตติดต่อกันกับประเทศไทยของข้าราชการในราชการบริหารส่วนกลาง ที่ไปปฏิบัติงานประจำในจังหวัดซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศนั้น ผู้มีอำนาจอนุมัติตามข้อ ๑๓ จะมอบหมายหรือมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อนุมัติการเดินทางก็ได้ ทั้งนี้ ให้ถือปฏิบัติตามวรรคสองโดยอนุโลม

หมวด ๒

การขออนุมัติจัดการประชุมและเข้าร่วมการประชุมในประเทศ

^๖ ข้อ ๑๕ ยกเลิกโดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดการประชุมของทางราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

ระเบียบเกี่ยวกับการลงชื่อและเวลาปฏิบัติงาน

ระเบียบเกี่ยวกับวันและเวลาปฏิบัติงาน และวันหยุด

1. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2555
ข้อ 11 เพื่อควบคุมให้เป็นไปตามระเบียบนี้ ให้ส่วนราชการจัดทำบัญชี
ลงเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการในสังกัด โดยมีสาระสำคัญ
ตามตัวอย่างท้ายระเบียบนี้ หรือจะใช้เครื่องบันทึกเวลาการปฏิบัติราชการ
แทนก็ได้

ในกรณีจำเป็น หัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงหรือหัวหน้าส่วนราชการ
จะกำหนดวิธีลงเวลาการปฏิบัติราชการหรือวิธีควบคุมการปฏิบัติราชการ
ของข้าราชการที่มีการปฏิบัติราชการในลักษณะพิเศษเป็นอย่างอื่นตามที่
เห็นสมควรก็ได้ แต่จะต้องมีหลักฐานให้สามารถตรวจสอบวันเวลาการ
ปฏิบัติราชการได้ด้วย

(ตัวอย่าง)

บัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการ

วันที่ .. เดือน พ.ศ.

สำนัก/กอง

กรม

ลำดับที่	ชื่อ-ชื่อสกุล (ตัวบรรจง)	เวลามา	ลายมือชื่อ	เวลากลับ	ลายมือชื่อ	หมายเหตุ
๑.						
๒.						
๓.						
๔.						
๕.						
๖.						
๗.						
๘.						
๙.						
๑๐.						

ข้าราชการทั้งหมด คน

ตำแหน่งว่าง คน

ยืมตัวมาช่วยราชการ คน

มาปฏิบัติราชการ คน

ไปราชการ คน

มาสาย คน

ไม่มาปฏิบัติราชการ คน

ผู้ตรวจ

(หัวหน้าหน่วยงานผู้รับผิดชอบงานการเจ้าหน้าที่)

หมายเหตุ ชื่อ ชื่อสกุล จะพิมพ์หรือให้ผู้ลงชื่อเป็นผู้เขียนด้วยตัวบรรจงก็ได้

หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ สร 1004/2088

ลงวันที่ 30 เมษายน 2523

ตอบข้อหารือเกี่ยวกับการผ่อนผันลงเวลาปฏิบัติงาน

“โดยปกติข้าราชการทุกระดับควรลงเวลามาทำงาน แต่
ผู้บังคับบัญชาอาจผ่อนผันให้ข้าราชการบางตำแหน่งหรือบาง
ระดับไม่ต้องลงเวลามาทำงาน ซึ่งการจะผ่อนผันให้แก่ข้าราชการ
ตำแหน่งใดหรือตั้งแต่ระดับใดขึ้นไป ก็สุดแล้วแต่ดุลพินิจของ
หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่จะพิจารณา”

สำนักข่าวบีบีซี

၂၇၀ အောက်

เรียน อธิบดีกรมบังคับคดี

นางฉิ่ง พันธ์น้อย บว ๐๓๐๖/๔๕๕ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

ตามหนังสืออ้างถึง และจากการทบทวนยังมีความเห็นว่า ข้าราชการทั้ง
ระดับ ๑ และ ๒ จะคงคง เวลามาทำงานตามระเบียบแต่มีนายอธิบดีเห็นว่าควรพิจารณา
ข้าราชการหรือไม่

ตามที่นายกรัฐมนตรีได้นำเรื่องนี้เสนอคณะกรรมาธิการพิจารณาในครั้งก่อนแล้ว
ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว เห็นว่าตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการ
ของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ ในที่กระทำล่วงเวลามาทำงานของข้าราชการตามระเบียบว่าประ
กึ่งโดยระเบียบในการควบคุมการลาของข้าราชการ เกือบเป็นหลักฐานในทางปกครองว่า
งานข้าราชการแต่ละคนจะทำงานหรือไม่เท่ากัน แต่การพิจารณาเรื่องนี้มีโครงสร้าง
ที่ไม่สอดคล้องกันอันเกิดจากความไม่เท่ากัน เช่นก่อนเข้าออกจากราชการ
ราชการก่อน จึงมีโครงสร้างการทำงานหรือความไม่เท่ากันโดยทั่วๆ ไป
กรมการฯ จึงมีความเห็นว่าโดยปกติข้าราชการทุกคนจะทำงานตามโครงสร้าง
ความแตกต่างในราชการบางตำแหน่งหรือบางระดับในโครงสร้างราชการ
แล้วราชการก็แบ่งกันโดยมีทั้งระดับขึ้นไป ก็คงจะต้องพิจารณาว่าความแตกต่าง
การที่พิจารณา

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
 กรุงเทพมหานคร

• จึงรีบมาเพื่อไปตรวจดู.

วันที่
เลขที่—๙
๖๐ / ๓๐ / ๖๖

๑๐๖ (๑๐๖: ๑๐๖)
(๑๐๖: ๑๐๖)

เรื่องปลัดสำนัก ฯ ปฏิบัติ

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

กษัตริย์

คำอธิบาย
ระเบียบว่าด้วย
การลาของข้าราชการ
พ.ศ. ๒๕๕๕

จัดพิมพ์โดย

สวัสดิการสำนักงาน ก.พ.

สำนักงาน ก.พ. ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ๑๐๐๐๐

โทร. ๐ ๒๒๔๐ ๕๔๕๔-๐ ๒๕๔๗-๐๔๐๐

โทรสาร ๐ ๒๒๔๐ ๕๔๕๔

ข้าราชการต้องลงเวลาปฏิบัติราชการทุกคนหรือไม่

ในเรื่องการลงเวลาปฏิบัติราชการนั้น ปรากฏหลักฐานว่าเมื่อสมัยที่มีการจัดตั้งกรมตรวจราชการแผ่นดินขึ้นในทบวงคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง สำนักคณะรัฐมนตรี โดยรัฐบาลมีความมุ่งหมายที่จะให้มีการควบคุมดูแลการบริหารราชการของหน่วยราชการทุกกระทรวง ทบวง กรม ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย ระเบียบแบบแผน และนโยบายของรัฐบาล เพื่อให้ราชการมีประสิทธิภาพ เป็นผลดีแก่ประเทศชาติ ยังความผาสุกสมบูรณ์แก่ประชาชน คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติตามหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว. ๖๑/๒๔๙๗ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๔๙๗ ให้กรมตรวจราชการแผ่นดินมีหน้าที่ควบคุมดูแลสอดส่องการปฏิบัติราชการของกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ ซึ่งต่อมากรมตรวจราชการแผ่นดินก็ได้มีหนังสือที่ ๓๓๔/๒๔๙๗ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๔๙๗ และที่ ๑๕๕๒/๒๔๙๗ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๔๙๗ กำชับให้ส่วนราชการต่างๆ กวดขันในเรื่องการลงเวลาทำงานให้ตรงความจริง และให้บันทึกเหตุมาสาย ในบัญชีรายละเอียดการมาทำงานสายโดยละเอียดว่า พักอยู่ที่ไหน บ้านของตนเอง

หรือเช่า หรืออาศัยใครอยู่ ออกเดินทางเวลาไหน โดยพาหนะอะไร ตามเส้นทางไหน ระหว่างทางมีความขัดข้องอย่างไรบ้าง ถึงที่ทำงานเวลาไหน ผู้คนที่อยู่ใกล้เคียงกันมาสายหรือไม่ เพราะเหตุใด แล้วให้ส่งรายละเอียดนั้น ไปให้กรมตรวจราชการแผ่นดินทุกเดือน และต่อมากรมตรวจราชการแผ่นดินได้มีหนังสือที่ ๗๑๖/๒๔๔๗ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๔๔๗ ส่งแบบลงเวลาทำงานเพื่อส่วนราชการต่างๆ จะได้ถือปฏิบัติอย่างเดียวกัน และได้แจ้งมาด้วยว่า ข้าราชการตั้งแต่ชั้นหัวหน้ากองลงมาควรให้ลงเวลาทุกคน ดังนั้น ในทางปฏิบัติแต่ดั้งเดิมมา หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมและรองหัวหน้าส่วนราชการระดับกรม จึงไม่ต้องลงเวลาปฏิบัติราชการ ในการร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ ก็ได้พิจารณาในปัญหานี้ และเห็นว่าควรให้เกียรติหัวหน้าส่วนราชการระดับกรม และรองหัวหน้าส่วนราชการระดับกรม ไม่ต้องลงเวลาปฏิบัติราชการ ดังนั้น ในการจัดทำบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ จึงได้จัดทำเป็นรายกอง (รวมสำนัก/ศูนย์/เขต/ภาค ในราชการบริหารส่วนกลาง และส่วนราชการประจำจังหวัด และอำเภอในราชการบริหารส่วนภูมิภาคด้วย) ซึ่งผู้ที่จะต้องลงเวลาก็ได้แก่ข้าราชการในกองนั้นๆ เท่านั้น และในระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ก็ถือปฏิบัติตามหลักการเดิม

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย เกี่ยวกับการไม่ลงชื่อและเวลาปฏิบัติงาน

ข้าราชการที่มีเจตนาไม่ลงชื่อและเวลาปฏิบัติงาน
ถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
ตามมาตรา 82 (2) และมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

ปฏิบัติราชการแทนภรรยา

- นายจรัล ชำนาญการ ลงชื่อในสมุดลงเวลาการปฏิบัติราชการ แทนนางดวงสมร ชำนาญการ ภรรยา
- ปลอมลายเซ็นว่าเป็นนางสมร ลงชื่อทำงาน
- นายจรัล ปฏิเสธ แต่เมื่อนำกล้องวงจรปิดมาเปิดดู ก็ยอมรับความจริง
- ให้เหตุผลว่านางดวงสมร ต้องดูแลทำงานบ้าน
กว่าจะเสร็จเมื่อมาทำงานเกินเวลา 08.30 น.
ตนต้องมาก่อนเพราะจะต้องไปส่งบุตร ที่ ร.ร.แล้ว
เลยมาที่ทำงาน

ภาคทัณฑ์

นึกว่าไม่ต้องเซ็น

- นายเหลื่อง และนางเชียว ข้าราชการ ระดับเชี่ยวชาญ
- ไม่ได้ลงชื่อมาปฏิบัติหน้าที่ราชการในช่วงเวลา 2 ปีงบประมาณ
- โดยอ้างเหตุผลว่าตนเข้าใจผิดในระเบียบเกี่ยวกับการลงเวลามาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ว่าหากเป็นระดับเชี่ยวชาญแล้ว ไม่ต้องลงชื่อและเวลามาปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ

สมควรภาคทัณฑ์ งดโทษ

ให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ

2. การมาทำงานสาย

2.1 สำนักนายกรัฐมนตรีได้มีประกาศลงวันที่ 6 สิงหาคม 2491 กำหนดเวลาทำงาน คือ เวลา 09.00 น. - 16.00 น. หยุดรับประทานอาหารกลางวัน เวลา 12.00 น. - 13.00 น. ส่วนวันเสาร์นั้นหยุดครึ่งวัน (ช่วงบ่าย) คงทำงานตั้งแต่เวลา 09.00 น. ถึงเวลา 12.00 น.

2.2 กรมตรวจราชการแผ่นดิน ได้มีหนังสือ ที่ 334/2497 ลงวันที่ 19 มีนาคม 2497 แจ้งว่าสมุดลงเวลาทำงาน เจ้าหน้าที่ไม่ได้ปฏิบัติตามระเบียบ คือ เมื่อพ้นเวลา 09.00 น. แล้ว ไม่ได้ขีดเส้นขึ้นประจำวัน เป็นเหตุให้ผู้มาสายลงเวลาทำงานเมื่อใดก็ได้ ดังนั้น จึงขอให้กำชับ กวดขันการปฏิบัติให้ถูกต้อง

2.3 กรมตรวจราชการแผ่นดินได้มีหนังสือ ที่ 716/2497 ลงวันที่ 18 มิถุนายน 2497 สรุปว่าเมื่อพ้นเวลา 09.00 น. แล้ว ให้ขีดเส้นประจำวันทันทีในสมุดลงเวลาทำงาน

ตอนที่ ๔๕ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ สิงหาคม ๒๔๖๔

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่องกำหนดเวลาทำงานและวันหยุดราชการ พ.ศ. ๒๔๖๔

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาพิจารณาเห็นสมควรแก้ไขเปลี่ยนแปลงวันหยุดราชการเสียใหม่ เพื่อให้เหมาะสมแก่การสมัย จึงลงมติให้ยกเลิกประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องกำหนดเวลาทำงานและวันหยุดราชการตามที่ได้ประกาศไว้แต่เดิมนั้นเสียทั้งสิ้น และให้ใช้ระเบียบนี้แทน คือ

๑. เรื่องเวลาทำงาน เริ่มเวลาทำงานตั้งแต่เวลา ๘.๐๐ น. ถึง ๑๖.๐๐ น. หยุดวันพระทางศาสนาหรือวัน เวลา ๘.๐๐ น. ถึง ๑๓.๐๐ น. ส่วนวันเสาร์นั้นหยุดครึ่งวัน คงทำงานตั้งแต่เวลา ๘.๐๐ น. ถึง ๑๒.๐๐ น.

ทั้งนี้ ถ้ากรมใดจะใช้ระเบียบพิเศษออกไปจากนี้เพื่อความสะดวก ก็ให้ทำได้แต่เมื่อคำนวณเวลาทำงานรวมกันได้ปีตาห์หนึ่ง ๆ แล้ว ต้องเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนรวมเวลาราชการในสัปดาห์หนึ่ง ๆ ดังที่นำมาข้างต้น

ตอนที่ ๕๕ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ สิงหาคม ๒๔๘๓

๑. วันปิยมหาราช (Chulalongkon Day)

วันที่ ๒๓ ตุลาคม ๓ วัน

๒. วันเฉลิมพระชนมพรรษา (The King's Birthday)

วันที่ ๕, ๕ และ ๖ ธันวาคม ๓ วัน

๓. วันรัฐธรรมนูญ (Constitution Day)

วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๓ วัน

วันหยุดประจำทุก ๆ ปีค่านั้น คือวันเดรัจฉานวัน ตั้งแต่ เวลา ๓๒.๐๐ น. วันอาทิตย์เต็มวัน ทั้งนี้ให้ใช้ที่ราชการจักร สำหรับโรงเรียนให้คงใช้ระเบียบเดิม คือ ถ้าโรงเรียนใดอาศัย สถานที่วัดเป็นสถานที่ศึกษา เพื่อความสะดวกทางวัด ก็ให้หยุดในวันพระ และถ้าไม่ใช่วัดก็ให้หยุดในวันอาทิตย์

ส่วนจังหวัดภาคใต้ ๕ จังหวัด คือจังหวัดปัตตานี สตูล ยะลา และนราธิวาส คงให้หยุดราชการประจำทุก ๆ ปีค่านั้น ใน วันพฤหัสบดีคี่วัน และวันศุกร์เต็มวัน

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๔๘๓

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ที่ ๗๑๖/๒๔๔๗

กรมตรวจราชการแผ่นดิน

๑๘ มิถุนายน ๒๔๔๗

เรื่อง ขอความร่วมมือในการปฏิบัติราชการ

เรียน

อ้างถึง หนังสือกรมตรวจราชการแผ่นดิน ที่ ย.๓๓๔/๒๔๔๗ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๔๔๗
 สิ่งที่มาด้วย แบบลงเวลามาทำงาน ๑ ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง ได้ขอความร่วมมือมาว่า ให้ผู้บังคับบัญชาทวนชั้นข้าราชการ
 ในสังกัดให้มาปฏิบัติราชการให้ตรงตามเวลาที่กำหนด เมื่อพ้น ๙.๐๐ น. แล้วให้ขีดเส้นขึ้น
 ประจำวันในสมุดลงเวลา ถ้าผู้ใดมาทำงานสายก็ขอให้ส่งสถิติแสดงรายละเอียดการมาสาย
 ไปถึงกรมตรวจราชการแผ่นดินก่อนวันที่ ๑๐ ของทุกเดือน เริ่มแต่เดือนเมษายน ๒๔๔๗
 เป็นต้นไป ความละเอียดแจ้งอยู่แล้วนั้น

ปรากฏว่า จนบัดนี้กระทรวงนี้ยังไม่ได้แจ้งการมาทำงานสายของข้าราชการ ใน
 สังกัดไปยังกรมตรวจราชการแผ่นดินตามที่ได้ออกขอความร่วมมือไว้ ไม่ทราบว่าเป็นเพราะ
 ไม่มีผู้มาทำงานสายหรือเพราะเหตุใด

กรมตรวจราชการแผ่นดินใคร่ขอความร่วมมือในการปฏิบัติตามนัยแห่งหนังสือ
 ของกรมตรวจราชการแผ่นดินดังกล่าวข้างต้น คือ

๑. ขอให้แจ้งส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงนี้ส่งรายละเอียดการมาทำงานสายของ
 ข้าราชการแต่ละส่วนมาที่กระทรวง ถ้าส่วนราชการใดไม่มีใครมาสายเลย ก็ให้แจ้งว่า
 ไม่มี เมื่อได้ครบถ้วนแล้วให้กระทรวง.....รวบรวมส่งไปยังกรมตรวจราชการแผ่นดิน
 ก่อนวันที่ ๑๐ ของทุกเดือน สำหรับส่วนภูมิภาคให้รวบรวมส่งสำนักงาน.....
 และ.....รวบรวมส่งกรมตรวจราชการแผ่นดินภายในวันที่ ๒๐ ของ
 ทุก ๆ เดือน

๒. สำหรับสมุดลงเวลามาทำงาน ต่อไปนี้ควรใช้ตามแบบที่ได้ส่งมาเป็นตัวอย่าง
 เมื่อพ้น ๙.๐๐ น. ไปแล้วให้ขีดเส้นขึ้นประจำวันทันที และควรกำชับเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมให้

๑๖๒

ปฏิบัติโดยเคร่งครัด เพราะสมุดลงเวลาเป็นส่วนประกอบอันสำคัญที่จะรู้ว่าผู้ใดมาทำงาน
สายหรือไม่ และข้าราชการตั้งแต่ชั้นหัวหน้ากองลงมา ควรให้ลงเวลาทุกคน

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พลโท ส. สวัสดิ์ณรงค์

(พลโท สวัสดิ์ สวัสดิ์ณรงค์)

อธิบดีกรมตรวจราชการแผ่นดิน

2.4 สำนักนายกรัฐมนตรีได้มีประกาศฉบับที่ 12 พ.ศ. 2502 และฉบับที่ 16 พ.ศ.2506

- เวลาทำงาน คือ เวลา 08.30 น. ถึงเวลา 16.30 น.
- หยุดกลางวันเวลา 12.00 น. - เวลา 13.00 น.
- วันหยุดราชการประจำปี คือ วันเสาร์และวันอาทิตย์
หยุดเต็มวัน

ซึ่งรวมทั้งจังหวัดสตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาสด้วย
(ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับที่ 16)

(เอกสารท้ายระเบียบบหมายเลข ๒)

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง กำหนดเวลาทำงานและวันหยุดราชการ
(ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๐๒

ด้วยคณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นว่า กำหนดเวลาทำงานและวันหยุดราชการประจำสัปดาห์ในขณะนี้ยังไม่เหมาะสม จึงลงมติให้แก้ไขกำหนดเวลาทำงานและวันหยุดราชการประจำสัปดาห์เสียใหม่ คือ

๑. กำหนดเวลาทำงาน เริ่มทำงานตั้งแต่เวลา ๘.๓๐ น. ถึง ๑๖.๓๐ น. หยุดกลางวัน เวลา ๑๒.๐๐ น. ถึง ๑๓.๐๐ น.

๒. วันหยุดราชการประจำสัปดาห์ คือ วันเสาร์และวันอาทิตย์ หยุดราชการเต็มวัน ทั้ง ๒ วัน

๓. ถ้าส่วนราชการใดจะใช้ระเบียบพิเศษนอกเหนือไปจากที่กล่าวข้างต้นเพื่อความสะดวกก็ให้ทำได้ แต่เมื่อคำนวณเวลาทำงานรวมกันในสัปดาห์หนึ่ง ๆ แล้ว ต้องเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนรวมเวลาราชการในสัปดาห์หนึ่ง ๆ ดังกล่าวข้างต้น และสำหรับโรงเรียนให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

ส่วนจังหวัดภาคใต้ ๔ จังหวัด คือ จังหวัดปัตตานี สตูล ยะลา และนราธิวาส คงให้หยุดราชการประจำสัปดาห์ในวันพฤหัสบดีและวันศุกร์เต็มวันทั้ง ๒ วัน

๔. สำหรับวันหยุดราชการประจำปี คงเป็นไปตามเดิม

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๐๒ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๒

จอมพล ถ. ชนงัด

นายกรัฐมนตรี

ประกาศฉบับที่ 12 ข้อ 3 สรุปว่า ส่วนราชการจะใช้ ระเบียบ
พิเศษนอกเหนือไปจากที่กล่าวข้างต้นเพื่อความสะดวกก็ทำได้

ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติตามหนังสือสำนักเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรี ที่ สร 0201/ว 186 ลงวันที่ 18 สิงหาคม 2524
เปลี่ยนเรื่องดังกล่าว ตามข้อ 3 สรุปว่าหากส่วนราชการใดจะเปลี่ยน
วันหยุดประจำสัปดาห์จาก วันเสาร์และวันอาทิตย์เป็นวันอื่นให้เสนอ
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้อนุมัติ

(เอกสารท้ายระเบียบหมายเลข ๔)

ที่ สร ๐๒๐๑/ว ๑๘๖

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๘ สิงหาคม ๒๕๒๔

เรื่อง ขออนุมัติวันโกน-วันพระ เป็นวันหยุดราชการประจำสัปดาห์แทนวันเสาร์-อาทิตย์
เรียน เลขาธิการ ก.พ.

ด้วยสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

๑. อนุมัติให้กรมปศุสัตว์ เปลี่ยนแปลงวันหยุดราชการประจำสัปดาห์ของหน่วย
ลอกเยื่อลิน งานผลิตวัคซีนโรคปากและเท้าเปื่อย กองผลิตชีวภัณฑ์ จากวันเสาร์ อาทิตย์
เป็นวันโกน-วันพระ

๒. อนุมัติให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี หรือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
หรือหน่วยงานใดก็ตามที่เห็นสมควร เป็นหน่วยงานที่จะพิจารณาให้ความเห็นชอบการ
กำหนดระเบียบพิเศษของส่วนราชการต่าง ๆ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง
กำหนดเวลาทำงานและวันหยุดราชการ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๐๒ ข้อ ๓

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๒๔ ลงมติ

๑. อนุมัติให้เปลี่ยนแปลงวันหยุดราชการประจำสัปดาห์ของหน่วยลอกเยื่อลิน งาน
ผลิตวัคซีนโรคปากและเท้าเปื่อย กองผลิตชีวภัณฑ์ กรมปศุสัตว์ จากวันเสาร์-อาทิตย์ เป็น
วันโกน-วันพระ ตามที่เสนอ

๒. ในโอกาสต่อไป หากส่วนราชการใดประสงค์จะเปลี่ยนแปลงวันหยุดราชการ
ประจำสัปดาห์ จากวันเสาร์-อาทิตย์ เป็นวันอื่น ให้เสนอมาเพื่อสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณา และเมื่อสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาเห็นเป็นการสมควร
ก็ให้อนุมัติให้ถือปฏิบัติต่อไปได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กฤษฎีกา
เลขที่ 120
วันที่ 7 มี.ค. 2566 เวลา 15:00

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระบุรี
เลขที่ 2433
วันที่ 7 มี.ค. 2566
เวลา 15:30

ที่ สธ ๐๒๐๔/ว ๙๗

กระทรวงสาธารณสุข
ถนนคิวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง หลักการและแนวทางการบริหารจัดการเวชระเบียน การเบิกเงินค่าตอบแทนอภีรเวทย์และค่าเวช
หรือผลิตภัณฑ์ของพยาบาลวิชาชีพ พยาบาลเทคนิค ผู้ช่วยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข

เรียน อธิบดีกรมการแพทย์ ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข สาธารณสุขนิเทศก์ ผู้ช่วยผู้ตรวจราชการ
กระทรวงสาธารณสุข ผู้อำนวยการสำนักงานเขตสุขภาพที่ ๑ - ๑๓ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลชุมชน

อ้างถึง หนังสือกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๐๒.๓.๗/ว ๗๔ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงสาธารณสุขได้แจ้งเรื่องข้อบังคับว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทน
เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานให้กับหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๖ และหลักเกณฑ์ วิธีการและ
เงื่อนไขการจ่ายเงินค่าตอบแทน จำนวน ๕ ฉบับ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและเกิดประโยชน์แก่การปฏิบัติงาน
ของหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขมากขึ้น และมีความเหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน
ประกอบกับพยาบาลมีจำนวนบุคลากรจำกัด ปฏิบัติงานเวรล้นดล ๒๔ ชั่วโมงในการดูแลผู้ป่วย ในสถานบริการ
สาธารณสุขต่างๆ ทั่วประเทศ ต้องมีการบริหารจัดการอัตราค่าจ้างอย่างเป็นธรรมและเกิดประโยชน์สูงสุด
ต่อผู้ป่วยและหน่วยบริการ นั้น

กระทรวงสาธารณสุข จึงได้จัดทำหลักการและแนวทางการปฏิบัติ สำหรับผู้บริหาร
การพยาบาลและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความถูกต้องตามหลักการและข้อกำหนดของกระทรวงสาธารณสุข
เกิดความปลอดภัยทั้งแก่ผู้ป่วยและบุคลากร อันจะเป็นแรงจูงใจ และเกิดความเป็นธรรมแก่บุคลากร
ทางการพยาบาล โดยผู้บริหารการพยาบาลและผู้เกี่ยวข้องสามารถนำหลักการและแนวทางนี้ไปดำเนินการ
ในหน่วยบริการต่างๆ รายละเอียดตาม QR Code ท้ายหนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งผู้เกี่ยวข้องพิจารณาใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป

ในว นพ. สสจ. สกม

- เมื่อ 10 กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

- สธ. ได้จัดทำหลักการและแนวทางการปฏิบัติ ส่วนในใบขึ้น
การพยาบาล และผู้เกี่ยวข้อง เมื่อ 10 กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

และ 10 กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ สสจ. สกม

- (เห็นควร) แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สสจ. สกม : 11 แห่ง หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาการแพทย์
ปฏิบัติราชการแทน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

กับคำ
(นางสาวจิตติคุณ จันทร์เพ็ญ)

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
กองการพยาบาล
โทร. ๐ ๒๕๔๐ ๖๒๔๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๐ ๖๒๔๕, ๐ ๒๕๔๑ ๘๒๖๕ (นายประสิทธิ์ชัย มังจิตร) (นายประสิทธิ์ชัย มังจิตร) (นายประสิทธิ์ชัย มังจิตร)
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข (นายประสิทธิ์ชัย มังจิตร) (นายประสิทธิ์ชัย มังจิตร) (นายประสิทธิ์ชัย มังจิตร)
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลแก่งคอย (นายประสิทธิ์ชัย มังจิตร) (นายประสิทธิ์ชัย มังจิตร) (นายประสิทธิ์ชัย มังจิตร)
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลแก่งคอย (นายประสิทธิ์ชัย มังจิตร) (นายประสิทธิ์ชัย มังจิตร) (นายประสิทธิ์ชัย มังจิตร)
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลแก่งคอย (นายประสิทธิ์ชัย มังจิตร) (นายประสิทธิ์ชัย มังจิตร) (นายประสิทธิ์ชัย มังจิตร)

แนวทางการบริหารการจัดตารางเวรหรือผลัด การเบิกเงินค่าตอบแทนนอกเวลาและค่าเวรหรือผลัด ของพยาบาลวิชาชีพ พยาบาลเทคนิค ผู้ช่วยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข

อ้างอิงหนังสือของกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ 0202.3.7/ว 79 เรื่อง “ข้อบังคับกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานให้กับหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2566 และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายเงินค่าตอบแทน จำนวน 5 ฉบับ” ลงวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2566 ได้มีการปรับปรุงข้อบังคับดังกล่าว เพื่อให้มีความเหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน และเพื่อให้เกิดความเข้าใจให้ตรงกัน ในเรื่องการเบิกเงินค่าตอบแทนนอกเวลา (Over Time; OT) และค่าเวรหรือผลัดของพยาบาลวิชาชีพ พยาบาลเทคนิค ผู้ช่วยพยาบาล รวมทั้งให้เกิดความถูกต้องและเป็นธรรม ในเรื่องการบริหารจัดการชั่วโมงการทำงานของพยาบาล กระทรวงสาธารณสุขจึงมีหลักการและแนวทางการปฏิบัติที่ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องสามารถนำไปดำเนินการ ดังนี้

หลักการ

1. เวรเช้า ผลัดบ่าย ผลัดดึก (เวรผลัดๆละ 8 ชั่วโมง) เป็นการปฏิบัติงานตามปกติของพยาบาลวิชาชีพ พยาบาลเทคนิค ผู้ช่วยพยาบาล เนื่องจากเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันดูแลผู้ป่วยตลอด 24 ชั่วโมง
2. การปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ พยาบาลเทคนิค ผู้ช่วยพยาบาล ในแต่ละเดือนมีจำนวนเวรเท่ากับวันทำการของเดือนนั้นๆ นับว่าเป็นการปฏิบัติงานโดยปกติของพยาบาล นอกเหนือจากจำนวนเวรดังกล่าวจึงเป็นการปฏิบัติงานนอกเวลา (OT)
3. ในแต่ละเวรหรือผลัด ควรกำหนดให้มีพยาบาลวิชาชีพที่มีศักยภาพการปฏิบัติงานต่างระดับอย่างน้อย 2 ระดับ (Skill mix) ขึ้นไป
4. การเบิกเงินค่าตอบแทนนอกเวลา (OT) เบิกจากจำนวนเวรหรือผลัดที่เกิดจากการจัดเวรหรือผลัดปกติ โดยสามารถเบิกได้ทั้งเวรเช้า หรือผลัดบ่าย หรือผลัดดึก
5. การเบิกเงินค่าเวรผลัดบ่าย หรือผลัดดึก ถือเป็น การเบิกเงินในการปฏิบัติงานปกติที่ไม่ใช่การปฏิบัติงานนอกเวลา (OT)
6. เวรเช้า ผลัดบ่าย ผลัดดึก สามารถจัดเวรเสริมได้ตามภาระงานที่กำหนด และเวรเสริมนั้นให้เบิกเงินค่าตอบแทนนอกเวลา (OT)

นโยบายกลุ่มการพยาบาล

เป็นนโยบายในการจัดเวรผลัดของพยาบาลวิชาชีพ พยาบาลเทคนิค ผู้ช่วยพยาบาล สำหรับทุกหน่วยงานให้ถือปฏิบัติ เพื่อความเป็นธรรมแก่พยาบาลและความปลอดภัยของผู้ป่วย ได้แก่

1. รูปแบบการจัดเวรแบบลือตเวรผลัด เช่น ช/ช/ด/ด/บ/บ หรือ ช/ช/ด/ด/บ หรือ ช/ช/ช/ด/บ/บ หรืออย่างอื่น เป็นต้น (เฉลี่ยเวรเช้า ผลัดบ่าย และผลัดดึก ให้พยาบาลแต่ละคนในหน่วยงานเท่ากัน)
2. การแลก/เปลี่ยนเวร สามารถแลกเปลี่ยนเวรได้ในพยาบาลที่มีศักยภาพการปฏิบัติงานในระดับเดียวกัน โดยได้รับอนุญาต และแก้ไขตารางเวรจากหัวหน้าหน่วยงานหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น
3. การกำหนดเพิ่มและลดจำนวนพยาบาลที่ปฏิบัติงาน พิจารณาจากภาระงานซึ่งประกอบด้วยจำนวนผู้ป่วยและประเภทของผู้ป่วย

แนวทางการปฏิบัติ

1. การเฉลี่ยวันหยุดที่ตรงกับวันเสาร์ วันอาทิตย์ และวันนักขัตฤกษ์ ควรจัดจำนวนเวรให้กระจายอย่างเหมาะสมกับพยาบาลวิชาชีพ พยาบาลเทคนิค ผู้ช่วยพยาบาล
2. การจัดเวรหรือผลัด ที่เป็นการปฏิบัติงานนอกเวลาควรเฉลี่ยจำนวนเวรหรือผลัดให้มีความเหมาะสมกันของพยาบาลในระดับเดียวกัน
3. การกำหนดหน้าที่รับผิดชอบของพยาบาลวิชาชีพ พยาบาลเทคนิค ผู้ช่วยพยาบาลแต่ละคนในแต่ละเวรผลัด เพื่อให้เกิดการทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพในการดูแลผู้ป่วย
4. หัวหน้าหน่วยงาน ตรวจสอบ จำนวนชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ของพยาบาล โดยหลีกเลี่ยงการปฏิบัติงานมากกว่า 60 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือมากกว่า 12 ชั่วโมงต่อเวรติดกันเกิน 3 วัน
5. หัวหน้าหน่วยงานตรวจสอบและเซ็นรับรองตารางเวรแต่ละเดือน หลังจากพิจารณาว่าเป็นไปตามแนวทางการปฏิบัติข้อ 1-4

2.5 สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือ ที่ นร 0508/ท 5439
ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2555

สรุปว่าการที่ข้าราชการที่ไม่ได้เลื่อนเงินเดือนเพราะเหตุที่**มา**
ทำงานสายเกินกว่าที่กำหนด การลาป่วย ลากิจเกินกำหนด หรือขาด
ความสนใจการปฏิบัติงาน **และถูกกล่าวว่ตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร**
ย่อมไม่อาจถือได้ว่ารับราชการมาด้วยความเรียบร้อย จึงไม่อยู่ใน
หลักเกณฑ์เสนอขอพระราชทานเหรียญจักรพรรดิมาลา

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
รับที่ ๓๓๖๔๕
วันที่ ๒๕ ก.ค. ๕๕
เวลา

กท

ที่ นร ๐๕๐๘/ท ๕๕๓๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอรื้อการขอพระราชทานเหรียญจักรพรรดิมาลา

เรียน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมสหกรณ์ ที่ กษ ๑๑๐๒/๗๗๔๒ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕

ด้วยกรมส่งเสริมสหกรณ์ได้มีหนังสือหาหรือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีว่า
กรณีข้าราชการที่รับราชการมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒๕ ปี แต่ปรากฏประเด็นในการพิจารณา
เสนอขอพระราชทานเหรียญจักรพรรดิมาลา ดังนี้

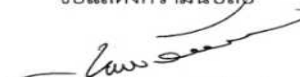
๑. ไม่ได้เลื่อนเงินเดือน เนื่องจากมาปฏิบัติงานสายเกินกำหนด หรือลาป่วยหรือลาภัก
เกินกำหนด หรือขาดความสนใจในการปฏิบัติงาน
๒. ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนและเมื่อคดีสิ้นสุดได้ถูกกล่าวกล่าวตักเตือนเป็น
ลายลักษณ์อักษร

จะเสนอขอพระราชทานเหรียญจักรพรรดิมาลาได้หรือไม่ รายละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วขอเรียนว่า พระราชบัญญัติเหรียญจักรมาลา
และเหรียญจักรพรรดิมาลา พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๘ ซึ่งบัญญัติให้เหรียญจักรพรรดิมาลา
สำหรับพระราชทานข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่รับราชการมาด้วยความเรียบร้อยเป็นเวลาไม่น้อยกว่า
๒๕ ปี หมายถึงข้าราชการที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นไปตามกฎและระเบียบแบบแผนของทางราชการ
ทั้งจะต้องเป็นผู้ที่ไม่เคยกระทำความผิดตั้งแต่เริ่มเข้ารับราชการจนถึงปีที่เสนอขอพระราชทาน
ดังนั้น การที่ข้าราชการไม่ได้เลื่อนเงินเดือนเพราะเหตุมาปฏิบัติงานสายเกินกำหนด ลาป่วยหรือ
ลาภักเกินกำหนด หรือขาดความสนใจในการปฏิบัติงาน และการที่ข้าราชการถูกกล่าวกล่าวตักเตือน
เป็นลายลักษณ์อักษร ย่อมไม่อาจถือได้ว่ารับราชการมาด้วยความเรียบร้อย จึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์
เสนอขอพระราชทานเหรียญจักรพรรดิมาลา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้กรมส่งเสริมสหกรณ์ทราบต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

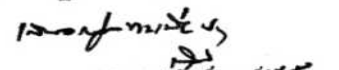
ขอแสดงความนับถือ

(นายธวัชชัย สวัสดิ์สาดี)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองการเจ้าหน้าที่
สน.ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
รับที่ ๒๕๖๕๖
วันที่ ๒๕ ก.ค. ๒๕๕๕
เวลา

สำนักกอลักษณ์และเครื่องราชอิสริยาภรณ์
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๔๒๓ , ๔๒๔
โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๗๑

(นายสุวิทย์ วัฒนศิริ)
ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่
สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

2.6 การมาทำงานสาย เกินจำนวนครั้งที่กำหนดไว้และทำให้ ไม่สามารถเลื่อนชั้นเงินเดือนหรือเลื่อนเงินเดือนได้

(1) เดิมกฎ ก.พ.ให้อธิบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีเป็นผู้กำหนด
คือ กฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนชั้นเงินเดือน พ.ศ. 2544 ข้อ 7 (7) กำหนดสรุปว่า
“ในรอบครึ่งปี ที่แล้มา ต้องไม่มาทำงานสายเกินจำนวนครั้งที่อธิบดีผู้บังคับ
บัญชาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากอธิบดี กำหนดเป็นหนังสือไว้ก่อนแล้ว
โดยคำนึงถึงลักษณะงานและสภาพท้องถิ่นเป็นที่ตั้งของแต่ละส่วนราชการหรือ
หน่วยงาน”

กรณีข้าราชการสังกัด สป.สร. (ส่วนกลางและภูมิภาค) เดิมนั้น **ปลดกระทรวง**
สาธารณสุขในฐานะอธิบดีผู้บังคับบัญชาของข้าราชการสังกัดสำนักงาน
ปลดกระทรวงสาธารณสุข ได้มีหนังสือ สป.ที่ สร 0203/40/ว 55 ลงวันที่ 30
สิงหาคม 2544 กำหนดหลักเกณฑ์ตาม ข้อ 7 (7) ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนชั้น
เงินเดือน พ.ศ. 2544 สรุปว่า “ในครึ่งปีที่แล้มาต้องไม่มาทำงานสายเกิน 18 ครั้ง”

บันทึกข้อความ

กองการเจ้าหน้าที่	
เลขที่	๕๒๘
วันที่	๓๐.๘.๒๕๔๔
เรื่อง	

ส่วนราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กองการเจ้าหน้าที่ โทร. 0 2590 1416, 0 2590 1418
 ที่ ศร 0203/40/ว 55 วันที่ 30 สิงหาคม 2544
 เรื่อง การกำหนดจำนวนครั้งของการลา หรือมาทำงานสาย

เรียน ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

ตามที่กฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน พ.ศ.2544 ข้อ 7 กำหนดว่า "ข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งขึ้นในแต่ละครั้ง ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(7) ในกรณีที่มาแล้วต้องไม่ลา หรือมาทำงานสายเกินจำนวนครั้งที่อธิบดีผู้บังคับบัญชา หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีกำหนดเป็นหนังสือไว้ก่อนแล้ว โดยคำนึงถึงลักษณะงานและสภาพห้องที่อันเป็นที่ตั้งของแต่ละส่วนราชการหรือหน่วยงาน" นั้น

บัดนี้ ปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ว่า "ในกรณีที่มาแล้ว ต้องไม่ลาป่วย/ลาพัก เกินกว่า 10 ครั้ง หรือไม่เกิน 23 วัน และต้องไม่มาทำงานสายเกิน 18 ครั้ง" จึงจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งขึ้นในแต่ละครั้ง"

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และถือปฏิบัติและแจ้งให้ข้าราชการในสังกัดทราบด้วย

(นายจักรธรรม ชรรณศักดิ์)

รองปลัดกระทรวง ศึกษาราชการแทน
 ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

(นายคณพงษ์ สาขตรี)

ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

๕ ๔ ๐.๘ ๒๕๔๔

สรุป
 บันทึก
 7/๔
 รุณพร

(2) ต่อมากฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ. 2552 ข้อ 8 (8) กำหนดสรุปว่า ข้าราชการที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือนต้องอยู่ในหลักเกณฑ์คือ “ในรอบครึ่งปีที่แล้วมา ต้อง ไม่มาทำงานสายเกินจำนวนครั้งที่ผู้บังคับบัญชา

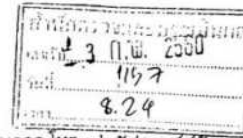
มีอำนาจสั่งเลื่อนเงินเดือนหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย กำหนดเป็นหนังสือไว้ก่อนแล้ว โดยคำนึงถึงลักษณะงานและสภาพท้องถิ่นเป็นที่ตั้งของแต่ละส่วนราชการหรือหน่วยงาน”

(2.1) ปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีหนังสือแจ้งเวียนเฉพาะใน ส่วนราชการ และหน่วยงานส่วนกลางของ สป.สร. ตามหนังสือ สป. ที่ สร 0201.037/ว 65 ลงวันที่ 31 มกราคม 2560 กำหนดหลักเกณฑ์ตามข้อ 8 (8) เพื่อให้ข้าราชการในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขส่วนกลางและราชการบริหารส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในภูมิภาค ถือปฏิบัติ สรุปว่า “ในครึ่งปีที่แล้วมา ต้องไม่มาทำงานสายเกิน 18 ครั้ง”

ด่วนมาก

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข สำนักบริหารกลาง กลุ่มบริหารงานบุคคล โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๑๔๔๕

ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๓๗/ว ๖๕ วันที่ ๓๖ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง กำหนดการลาและการมาทำงานสาย

เรียน ผู้อำนวยการสำนัก / สถาบัน / ศูนย์ / กลุ่มและหน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขส่วนกลาง

ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๓๗/ว ๔ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ กำหนดหลักเกณฑ์การลาและการมาทำงานสายเพื่อให้ข้าราชการในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขส่วนกลาง และราชการบริหารส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคถือปฏิบัติ ดังนี้ "ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานต้องไม่มาป่วย/ลากิจ เกินกว่า ๑๐ ครั้ง และ/หรือ ต้องไม่เกิน ๒๓ วันทำการ รวมทั้งต้องไม่มาทำงานสายเกิน ๑๘ ครั้ง จึงจะอยู่ในเกณฑ์ได้รับการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนในแต่ละครั้ง" นั้น

โดยที่ปรากฏว่า หลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นทำให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อน จึงเห็นสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ใหม่ ให้สอดคล้องกับกฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ.๒๕๕๒

ตามกฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ.๒๕๕๒ ข้อ ๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งจะได้รับการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนในแต่ละครั้งต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๘ (๘) กำหนดว่าในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานต้องไม่มา หรือมาทำงานสายเกินจำนวนครั้งที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนเงินเดือนหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายกำหนดเป็นหนังสือไว้ก่อนแล้ว โดยคำนึงถึงลักษณะงานและสภาพท้องถิ่นเป็นที่ตั้งของแต่ละส่วนราชการหรือหน่วยงาน

- ข้อ ๘ (๙) กำหนดว่าในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานต้องไม่มาปฏิบัติงานราชการ โดยมีวันลาไม่เกินยี่สิบสามวัน

เพื่อให้ข้าราชการในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขส่วนกลาง และราชการบริหารส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคถือปฏิบัติ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข จึงกำหนดจำนวนวันลาและจำนวนครั้งในการมาทำงานสาย ดังนี้

๑. ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานต้องไม่มาป่วย ลากิจ หรือลาอย่างหนึ่งอย่างใดหรือรวมกันแล้วเกิน ๑๐ ครั้ง หรือ
๒. ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานต้องไม่มาทำงานสายเกิน ๑๘ ครั้ง หรือ

/ ๓. ในครั้งนี้...

๓. ในกรณีที่แล้วมาต้องไม่ลาป่วย ลากิจ หรือลาอย่างหนึ่งอย่างใดหรือรวมกันแล้วต้องไม่เกิน ๒๓ วันทำการ

ดังนั้น ผู้ที่จะอยู่ในเกณฑ์ได้รับการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนในแต่ละครั้ง หากมีเหตุการณ์การมาปฏิบัติราชการตามที่สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขกำหนดข้อใดข้อหนึ่งข้างต้น ก็จะไม่ได้รับการเลื่อนเงินเดือน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

(นายโสภณ อรรถน)
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

(2.2) กรณีข้าราชการของกรมหรือส่วนภูมิภาคของ สป.สร.
หากอธิบดีหรือ ผวจ.ที่เป็นผู้สั่งจ่ายเงินเดือนให้กับข้าราชการของ
สป.สร. สำหรับตำแหน่งประเภททั่วไประดับปฏิบัติงาน ชำนาญงาน
และอาวุโส หรือข้าราชการประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ
ชำนาญการ และชำนาญการพิเศษ

อธิบดี/ ผวจ.จะต้องกำหนดเป็นหนังสือไว้ก่อนล่วงหน้าว่า
“ในครึ่งปีที่ผ่านมาต้องไม่มาทำงานสายเกิน ... ครั้ง” โดยทำเป็น
หนังสือแจ้งเวียนให้ทราบล่วงหน้า หากไม่ได้กำหนดเรื่องนี้ไว้ก็ไม่
สามารถนำหลักเกณฑ์ตามข้อ 8 (8) มาเป็นเหตุในการที่จะไม่เลื่อน
เงินเดือนให้กับข้าราชการกรณีที่มาทำงานสาย ได้อย่างใด

(2.3) ข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ และตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง นั้น ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนเงินเดือน คือ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ตามกฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ. 2552 ข้อ 3 กำหนดว่า “ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา 57 เป็นผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนเงินเดือน”

สำหรับส่วนราชการและหน่วยงานในราชการบริหารส่วนภาคของ สป. เช่น ตำแหน่งนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์ และผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั่วไป นั้น เป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง และตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญก็มีอยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งที่อยู่ใน สสจ./รพช./รพท./รพศ.

หากปลัดกระทรวงสาธารณสุข ไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่อง “การมาทำงานสาย” ไว้ก็ไม่สามารถนำหลักเกณฑ์ตามข้อ 8 (8) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ. 2552 มาเป็นเหตุในการที่จะไม่เลื่อนเงินเดือนให้กับข้าราชการที่มาทำงานสายดังกล่าวได้เช่นเดียวกัน

ตัวอย่างคดีปกครอง

กรณีไม่โอนเงินเดือน เนื่องจาก
มาทำงานสาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด

ที่ อ. 445/2558

1. ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2551 ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2552 นางสาว ส. (ผู้ฟ้องคดี) มาปฏิบัติงานสายเกินกว่าเวลา 08.30 น. รวม 67 ครั้ง
2. กฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน พ.ศ. 2544 ข้อ 7 (7) กำหนดไว้สรุปว่า ผู้ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ คือ “ในรอบครึ่งปีที่แล้วมา ต้องไม่มาทำงานสายเกินจำนวนครั้งที่อธิบดีผู้บังคับบัญชา หรือ ผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากอธิบดี กำหนดเป็นหนังสือไว้ก่อนแล้ว โดยคำนึงถึงลักษณะงานและสภาพท้องที่อันเป็นที่ตั้งของแต่ละส่วนราชการหรือหน่วยงาน”
3. ปลัดกระทรวงสาธารณสุขในฐานะอธิบดีผู้บังคับบัญชาของข้าราชการสังกัด สป. ได้มีหนังสือ สป.ที่ สร 0203/40/ว 55 ลงวันที่ 30 สิงหาคม 2544 กำหนดหลักเกณฑ์ตาม ข้อ 7 (7) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน พ.ศ. 2544 สรุปว่า “ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่มาทำงานสายเกิน 18 ครั้ง”

2. พวจ.สั่งงดเลื่อนชั้นเงินเดือน นางสาว ส. (ผู้ฟ้องคดี) ครั้งที่ 1/2552
ณ วันที่ 1 เมษายน 2552

3. นางสาว ส. ร้องทุกข์ต่อปลัดกระทรวงสาธารณสุข และปลัดกระทรวงฯ
มีคำวินิจฉัย โดยยกคำร้องทุกข์

4. นางสาว ส. ได้ฟ้องศาลปกครองชั้นต้น ขอให้เพิกถอนคำสั่งของ พวจ.

5. ศาลปกครองชั้นต้น มีคำพิพากษายกฟ้องของนางสาว ส.

6. นางสาว ส.อุทธรณ์คำพิพากษา ต่อศาลปกครองสูงสุด

7. ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า

7.1 ข้อ 7 (7) ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนชั้นเงินเดือน พ.ศ. 2544 กำหนด
ไว้ว่าข้าราชการคนใดมาทำงานสายเกินกว่าที่อธิบดีหรือผู้ได้รับมอบหมายกำหนด
ไม่มีสิทธิได้รับการเลื่อนชั้นเงินเดือน

7.2 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2551 ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2552 ผู้ฟ้องคดีได้มา
ปฏิบัติงานสายเกินกว่าเวลา 08.30 น. รวม 67 ครั้ง ซึ่งเกิน 18 ครั้งตามที่กำหนด

ดังนั้น ไม่มีสิทธิได้รับการเลื่อนชั้นเงินเดือนในครั้งดังกล่าว การที่ผู้ถูกฟ้อง
คดีที่ 1 (พวจ.) มีคำสั่งงดเลื่อนชั้นเงินเดือน จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ประกาศฉบับที่ 12 พ.ศ. 2502 ลงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2502
สรุปว่า เวลาทำงาน คือ เวลา 08.30 น. ถึงเวลา 16.30 น.

ดังนั้น ตามนัยเดียวกัน เมื่อพ้นเวลา 08.30 น.ไปแล้ว จึงต้องให้ขีดเส้น
ประจำวันทันที ในสมุดลงเวลาทำงาน ผู้ที่มาหลังจากนี้ (หลังเวลา 08.30 น.)
จึงถือว่า “มาทำงานสาย”

ส่วนผู้ปฏิบัติงานปกติเป็นเวรเป็นผลัด (ไม่ใช่เวรปฏิบัติงานนอกเวลา
ราชการ) เช่น พยาบาลประจำหอผู้ป่วย หากกำหนดเวรเช้าเริ่มเวลา
08.00 น. เวรบ่ายเริ่มเวลา 16.00 น. และเวรดึกเริ่มเวลา 24.00 น. หาก
มาปฏิบัติงานเกินเวลาที่กำหนดก็ถือว่า “มาทำงานสาย” เช่นเดียวกัน

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย เกี่ยวกับการทำงานสาย

ข้าราชการที่มีเจตนามาทำงานสาย ถือว่าเป็น
ความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
ตามมาตรา 82 (2) และมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

3. คณะรัฐมนตรีมีมติให้ไปกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งได้ โดยไม่ถือเป็นวันลา

เรื่องที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้ข้าราชการไปกระทำการในเรื่องต่าง ๆ ได้ โดยไม่ต้องมาปฏิบัติงานนั้น ในมติคณะรัฐมนตรีจะมีข้อความระบุไว้ว่า “โดยไม่ถือเป็นวันลา”

ข้าราชการโดยปกติปฏิบัติงานที่สำนักงาน ยกเว้น

1. เดินทางไปราชการ ใน/นอก ประเทศ
2. ได้รับอนุญาตการลา
3. ครม.มีมติให้ไปได้ **โดยไม่ถือเป็นวันลา**

พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

มาตรา 39

วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการ ตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการพลเรือน ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

“โดยไม่ถือเป็นวันลา”

- พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ม.39
- ผู้มีอำนาจ คือ คณะรัฐมนตรี

ตัวอย่างมติ ครม.โดยไม่ถือเป็นวันลา

- 1.การให้ข้าราชการสตรีไปถือศีลและปฏิบัติธรรม (หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0506/ว 185 ลงวันที่ 17 ธันวาคม 2550)
2. การไปเป็นพยานศาลตามหมายศาล (หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร 0201/ว 56 ลงวันที่ 18 เมษายน 2526)
3. การไปให้ก้อยดำต่อพนักงานสอบสวน (หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0201/ว 20 ลงวันที่ 10 มีนาคม 2535)
4. การให้กรรมการดำเนินการสหกรณ์ไปประชุมประจำเดือน (หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0201/ว 160 ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน 2527)
5. การอุปสมบทเฉลิมพระเกียรติ เช่น หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0201/ว 23 ลงวันที่ 29 ม.ค. 2558 หรืออุปสมบทถวายเป็นพระราชกุศล
เรื่องต่าง ๆ ดังกล่าวมีรายละเอียดของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอนุญาต

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๕/ ๓๓๕๓๓

สำเนา

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง การดำเนินโครงการบรรพชาอุปสมบท ๙๙ รูป ถวายพระพรชัยมงคลแด่สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าพัชรกิติยาภา นเรนทิราเทพยวดี กรมหลวงราชสาริณีสิริพัชร มหาวัชรราชธิดา กระทรวงมหาดไทย
เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๑๐/๓๒๒๒๕ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงบประมาณ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๗๐๔/๑๘๔ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๕

ตามที่ได้เสนอเรื่อง การดำเนินโครงการบรรพชาอุปสมบท ๙๙ รูป ถวายพระพรชัยมงคลแด่สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าพัชรกิติยาภา นเรนทิราเทพยวดี กรมหลวงราชสาริณีสิริพัชร มหาวัชรราชธิดา กระทรวงมหาดไทย ไปเพื่อดำเนินการ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงบประมาณได้เสนอความเห็นไปเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีด้วยความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๕ ลงมติว่า

๑. เห็นชอบให้ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราวของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ที่เข้าร่วมโครงการบรรพชาอุปสมบท ๙๙ รูป ถวายพระพรชัยมงคลแด่สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าพัชรกิติยาภา นเรนทิราเทพยวดี กรมหลวงราชสาริณีสิริพัชร มหาวัชรราชธิดา กระทรวงมหาดไทย ณ วัดที่จังหวัดกำหนด ทั้ง ๗๖ จังหวัด ภายในเดือนมกราคม ๒๕๖๖ เป็นเวลา ๑๕ วัน โดยไม่ถือเป็นวันลา เสมือนเป็นการปฏิบัติราชการและได้รับเงินเดือนตามปกติ

๒. ให้กระทรวงมหาดไทยได้รับยกเว้นการปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ (เรื่อง การเสนอเรื่องเร่งด่วนต่อคณะรัฐมนตรี) ในการเสนอเรื่องนี้

จึงเรียนยืนยันมา ทั้งนี้ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งให้รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง และกรมทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

ประไพ คำสะกุล

(นางประไพ คำสะกุล)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองพัฒนาศาสตร์และติดตามนโยบายพิเศษ

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๔๐๐๐ ต่อ ๑๖๒๑ (บรรพต), ๑๕๓๒ (ลักษณ์)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๑๔๔๖ www.soc.go.th

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@soc.go.th (พิกุล)

ที่ นร ๐๑๐๖/ ๑๑๖๖

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอรื้อเกี่ยวกับการลาอุปสมบท

เรียน อธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน

อ้างถึง หนังสือกรมธุรกิจพลังงานด่วนมาก ที่ พน ๐๔๐๒.๗/๔๑๒๐ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมธุรกิจพลังงานได้ขอหารือเกี่ยวกับการลาอุปสมบท โดยแจ้งว่า ตามพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๑ ได้กำหนดให้ ตั้งแต่เริ่มรับราชการ ข้าราชการผู้ใดยังไม่เคยอุปสมบทในพระพุทธศาสนาให้ลาโดยรับเงินเดือนระหว่างลาได้ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน และต่อมาได้มีหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๓๕/ว ๒๒๔ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๓๘ คณะรัฐมนตรีมีมติให้ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการที่เข้าร่วมอุปสมบทตามโครงการถวายพระราชกุศลเนื่องในพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ลาอุปสมบทได้เป็นเวลาไม่เกิน ๑๕ วัน โดยไม่ถือว่าเป็นวันลาเป็นกรณีพิเศษ ดังนั้น หากข้าราชการที่เคยลาอุปสมบทได้เป็นเวลาไม่เกิน ๑๕ วัน โดยไม่ถือว่าเป็นวันลาเป็นกรณีพิเศษ ดังนั้น หากข้าราชการที่เคยลาอุปสมบทโดยส่งใบลาอุปสมบทตามโครงการถวายพระราชกุศลเนื่องในพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี การลาอุปสมบทดังกล่าวจะตัดสิทธิข้าราชการผู้นั้นในการลาอุปสมบทตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๓๐ หรือไม่ และหากข้าราชการผู้นั้นสามารถลาอุปสมบทตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวได้ ในระหว่างการลาอุปสมบทข้าราชการผู้นั้นสามารถได้รับเงินเดือนตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวหรือไม่ ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

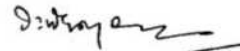
๑. ตามมติคณะรัฐมนตรี ในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๓๘ ได้มีมติให้ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการที่เข้าร่วมอุปสมบทถวายเป็นพระราชกุศลตามโครงการถวายพระราชกุศลเนื่องในพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ลาอุปสมบทได้เป็นเวลาไม่เกิน ๑๕ วัน เป็นกรณีพิเศษ โดยไม่ถือเป็นวันลา กรณีจึงเป็นการลาที่มีผลเป็นการยกเว้นระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทำให้ไม่นับว่าวันลาอุปสมบทในช่วงระยะเวลาดังกล่าวเป็นวันลา

๒. ในกรณีผู้ที่ลาอุปสมบทตามข้อ ๑ แล้ว หากประสงค์จะใช้สิทธิการลาอุปสมบทตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อีก ย่อมกระทำได้ ทั้งนี้ เนื่องจากการลาตามข้อ ๑ เป็นการลาตามมติคณะรัฐมนตรีเป็นกรณีพิเศษ ประกอบกับระเบียบฯ มิได้กำหนดข้อห้ามหรือจำกัดสิทธิในการขอลาอุปสมบทอีก แต่ประการใด

๓. สำหรับสิทธิในการรับเงินเดือนระหว่างลาป่วยเป็นไปตาม พระราชกฤษฎีกาการจ่าย
เงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญและเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดไว้ ซึ่งกระทรวงการคลัง
เป็นผู้รักษาการ กรมธุรกิจพลังงานจึงสมควรหาหรือกระทรวงการคลังต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายระพีพันธุ์ สรวิวัฒน์)

หัวหน้าผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักกฎหมายและระเบียบกลาง

โทร. ๐ ๒๒๘๒ ๒๖๙๔

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๗๘๙๖

- จ.ป.ร.ท.น.ร.น.ร.
- ผอ.ส.ก.ก.ก.
- ผอ.ส.ร.
- ผอ.ก.ก.
ร่าง/ ๒๖๔๔๔๔
พิมพ์/ ๒๖๔๔๔๔
ส่ง/ ๒๖๔๔๔๔

ด่วนที่สุด
ที่ นร ๐๕๐๖/๑๙๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๖๖/ ธันวาคม ๒๕๕๐

เรื่อง การให้ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของหน่วยงานภาครัฐที่เป็นสตรีไปถือศีลและปฏิบัติธรรม

เรียน รอง-นรม., รัฐ-นร., กระทรวง กรม ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๐๑๒/๑๔๔๔
ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๐

ด้วยสำนักงาน ก.พ. ได้เสนอเรื่อง การให้ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของหน่วยงาน
ภาครัฐที่เป็นสตรีไปถือศีลและปฏิบัติธรรม มาเพื่อดำเนินการ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ ลงมติว่า

๑. เห็นชอบตามที่สำนักงาน ก.พ. เสนอทั้ง ๔ ข้อ ดังนี้

๑.๑ ให้ถือเป็นหลักการให้ข้าราชการพลเรือนสตรีมีสิทธิไปถือศีลและปฏิบัติธรรม
ณ สถานปฏิบัติธรรมที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติครั้งหนึ่งตลอดอายุราชการ
เป็นระยะเวลาไม่ต่ำกว่า ๑ เดือน แต่ไม่เกิน ๓ เดือน โดยไม่ถือเป็นวันลา ทั้งนี้ ต้องได้รับอนุญาตจาก
ผู้บังคับบัญชาก่อน

๑.๒ให้นำหลักการตามข้อ ๑.๑ ไปใช้กับข้าราชการทหาร ตำรวจ พนักงาน
ราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างส่วนราชการ และหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นสตรีด้วย

๑.๓ ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรับหลักการตามข้อ ๑.๑ ไปพิจารณาปรับใช้กับ
ข้าราชการและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นสตรีด้วย

๑.๔ ให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติเป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบดำเนินการ
ตลอดจนติดตามประเมินผลเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

๒. ให้สำนักงาน ก.พ. รับข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีไปพิจารณาด้วยว่า กรณีการถือศีล
และปฏิบัติธรรมของข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของหน่วยงานภาครัฐ ที่เป็นชายสมควรจะดำเนินการ
อย่างไรให้เหมาะสม

จึงเรียนยืนยันมา/จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรชัย ภูประเสริฐ)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

14 ส.ก. 2550

สำนักวิเคราะห์เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๔๐ ๕๐๐๐ ต่อ ๓๒๖

โทรสาร ๐ ๒๒๔๐ ๕๐๖๔ LS-07-505นพร/อวดี

www.cabinet.thaigov.go.th

รายชื่อวัดตามประกาศของสำนักงานพระพุทธศาสนา

รายชื่อวัดตามประกาศของสำนักงานพระพุทธศาสนา

ประกาศสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

เรื่อง แนวทางและขั้นตอนการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี
ในการให้ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของหน่วยงานภาครัฐที่เป็นสตรีไปถือศีลและปฏิบัติธรรม
ในสำนักปฏิบัติธรรมที่สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติรับรอง

โดยที่คณะรัฐมนตรี ในการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ ได้มีมติเห็นชอบตามที่สำนักงานข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) เสนอเรื่อง การให้ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของหน่วยงานภาครัฐที่เป็นสตรีไปถือศีลและปฏิบัติธรรม ทั้ง ๔ ข้อ ดังนี้

(๑) ให้ถือเป็นหลักการให้ข้าราชการพลเรือนสตรีมีสิทธิไปถือศีลและปฏิบัติธรรม ณ สถานปฏิบัติธรรมที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ครั้งหนึ่งตลอดอายุราชการ เป็นระยะเวลาไม่ต่ำกว่า ๑ เดือน แต่ไม่เกิน ๓ เดือน โดยไม่ถือเป็นวันลา ทั้งนี้ ต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาก่อน

(๒) ให้นำหลักการตามข้อ (๑) ไปใช้กับข้าราชการทหาร ตำรวจ พนักงานราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่เป็นสตรีด้วย

(๓) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับหลักการตามข้อ (๑) ไปพิจารณาปรับใช้กับข้าราชการและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้หญิง

(๔) ให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติเป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบดำเนินการ ตลอดจนติดตามประเมินผลเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ดังนั้น สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ในฐานะที่เป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว จึงได้กำหนดแนวทางและขั้นตอนการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีในการให้ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของหน่วยงานภาครัฐไปถือศีลและปฏิบัติธรรมในสำนักปฏิบัติธรรมที่สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติรับรองโดยการพิจารณาคัดเลือก เพื่อประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน ดังต่อไปนี้

แนวทางการให้ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของหน่วยงานภาครัฐที่เป็นสตรีไปถือศีลและปฏิบัติธรรม

๑. การให้ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของหน่วยงานภาครัฐที่เป็นสตรีไปถือศีลและปฏิบัติธรรม เป็นระยะเวลาไม่ต่ำกว่า ๑ เดือน แต่ไม่เกิน ๓ เดือน โดยไม่ถือเป็นวันลา นั้น ให้อยู่ในดุลยพินิจของ

ผู้บังคับบัญชาในการพิจารณาอนุญาตตามความเหมาะสม และให้ถือเป็นวันปฏิบัติราชการ ทั้งนี้ ผู้ประสงค์จะไปถือศีลและปฏิบัติธรรมต้องยื่นหนังสือขออนุญาตล่วงหน้าอย่างน้อย ๓๐ วัน ในกรณีมีเหตุจำเป็นไม่อาจยื่นหนังสือขออนุญาตล่วงหน้าได้ตามกำหนด ให้ทำหนังสือชี้แจงเหตุผลความจำเป็นประกอบ และให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะพิจารณาอนุญาต

๒. สถานปฏิบัติธรรมที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ หมายถึง สถานที่ให้การฝึกอบรมสมณวิปัสสนากัมมัฏฐานที่ตั้งอยู่ในวัด ซึ่งสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติโดยความเห็นชอบของมหาเถรสมาคมได้ขึ้นทะเบียนเป็นสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัด และ/หรือสถานที่ให้การฝึกปฏิบัติธรรมอื่นๆ ที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับด้านอาคารสถานที่ที่สะอาด สงบร่มรื่น มีความพร้อมด้านพระวิปัสสนาจารย์หรือวิทยากรผู้ฝึกอบรม และมีการบริหารจัดการที่ดีเป็นที่ประจักษ์ของสาธารณชน ซึ่งสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดได้คัดเลือกเสนอสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติพิจารณาประกาศรับรองเป็นสำนักปฏิบัติธรรมที่พร้อมให้การรับรองข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของหน่วยงานภาครัฐที่เป็นสตรีซึ่งมีความประสงค์เข้าไปถือศีลและปฏิบัติธรรมตามมติคณะรัฐมนตรี

ขั้นตอนดำเนินการ

ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของหน่วยงานภาครัฐที่เป็นสตรี ซึ่งมีความประสงค์ไปถือศีลและปฏิบัติธรรม ปฏิบัติดังนี้

- ทำหนังสือขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาหรือหน่วยงานต้นสังกัดล่วงหน้าอย่างน้อย ๓๐ วัน
- ตรวจดูรายชื่อสำนักปฏิบัติธรรมที่สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติให้การรับรอง ซึ่งตนประสงค์จะเข้าไปถือศีลและปฏิบัติธรรม โดยสามารถตรวจดูรายชื่อได้ทางเว็บไซต์ www.onab.go.th
- ติดต่อขอใบสมัครเข้าร่วมการถือศีลและปฏิบัติธรรมได้ที่ ฝ่ายเผยแผ่พระพุทธศาสนา กองพุทธศาสนศึกษา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ โทร. ๐ ๒๔๔๑ ๔๕๕๓ โทรสาร ๐ ๒๔๔๑ ๔๕๕๔ และที่สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดทุกจังหวัด หรือดาวน์โหลดใบสมัครได้ทางเว็บไซต์ www.onab.go.th
- กรอกรายละเอียดในใบสมัครและส่งไปยังสำนักปฏิบัติธรรมที่สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติให้การรับรอง ซึ่งตนประสงค์จะเข้าไปถือศีลและปฏิบัติธรรม
- เดินทางไปยังสำนักปฏิบัติธรรมที่ไต่ยื่นใบสมัครไว้เพื่อถือศีลและปฏิบัติธรรม โดยจะต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ หรือข้อกำหนดของสำนักปฏิบัติธรรมนั้นๆ อย่างเคร่งครัด
- ขอรับวุฒิบัตรหรือหนังสือรับรองจากสำนักปฏิบัติธรรมนั้นๆ เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการถือศีลและปฏิบัติธรรม เพื่อนำไปเป็นหลักฐานรายงานต่อผู้บังคับบัญชาหรือหน่วยงานต้นสังกัดสำหรับบันทึกลงในสมุดทะเบียนประวัติ
- ผู้สมัครเข้าไปถือศีลและปฏิบัติธรรมต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายใดๆ ที่เกิดจากไปถือศีลและปฏิบัติธรรมด้วยตนเอง รวมทั้งบริจาคค่าบำรุงสถานที่ตามสมควร

ผู้บังคับบัญชาหรือหน่วยงานต้นสังกัด ดำเนินการดังนี้

- รับเรื่องและใช้ดุลยพินิจพิจารณาอนุญาต
- ระบุฉบับตราหรือหนังสือรับรองการไปถือศีลและปฏิบัติธรรมของข้าราชการ เจ้าหน้าที่ หรือลูกจ้างในสังกัดเพื่อเป็นหลักฐานสำหรับบันทึกลงในสมุดทะเบียนประวัติ
- แจ้งให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติทราบ

สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัด ดำเนินการดังนี้

- พิจารณาคัดเลือกสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์มาตรฐาน เสนอเพื่อให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติให้การรับรอง
- ประสานกับสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับรองการไปถือศีลและปฏิบัติธรรมของข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของหน่วยงานภาครัฐที่เป็นสตรี
- ประสานกับกองพุทธศาสนศึกษา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เพื่อสนับสนุนเอกสารตัวราชการทางพระพุทธศาสนาที่เกี่ยวข้องกับการถือศีลและปฏิบัติธรรม
- ร่วมกับกองพุทธศาสนศึกษา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ในการติดตามประเมินผลและรายงานผลการดำเนินงานเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาในแต่ละปีงบประมาณ

สำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัด ดำเนินการดังนี้

- รับใบสมัครและพิจารณารับเข้าถือศีลและปฏิบัติธรรมตามจำนวนที่สามารถรองรับได้ โดยคำนึงถึงความพร้อมของพระวิปัสสนาจารย์หรือวิทยากรผู้ให้การอบรมและความเหมาะสมของสถานที่
- แจ้งกำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการถือศีลและปฏิบัติธรรมให้ชัดเจน
- จัดทำทะเบียนข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของหน่วยงานภาครัฐที่เป็นสตรีซึ่งเข้ามาถือศีลและปฏิบัติธรรม
- ออกวุฒิบัตรหรือหนังสือรับรองให้แก่ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของหน่วยงานภาครัฐที่เป็นสตรีซึ่งเข้ามาถือศีลและปฏิบัติธรรม เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาในการถือศีลและปฏิบัติธรรม

รายชื่อสำนักปฏิบัติธรรมที่สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติให้การรับรอง

๑. วัดยานนาวา	แขวงยานนาวา	เขตสาทร	กรุงเทพมหานคร
๒. วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์	แขวงพระบรมมหาราชวัง	เขตพระนคร	กรุงเทพมหานคร
๓. วัดพิชยญาติการาม	แขวงสมเด็จพระยา	เขตคลองสาน	กรุงเทพมหานคร
๔. วัดโสมนัสวิหาร	แขวงวัดโสมนัส	เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย	กรุงเทพมหานคร

ผู้บังคับบัญชาหรือหน่วยงานต้นสังกัด ดำเนินการดังนี้

- รับเรื่องและใช้ดุลยพินิจพิจารณาอนุญาต
- ระบุฉบับตราหรือหนังสือรับรองการไปถือศีลและปฏิบัติธรรมของข้าราชการ เจ้าหน้าที่ หรือลูกจ้างในสังกัดเพื่อเป็นหลักฐานสำหรับบันทึกลงในสมุดทะเบียนประวัติ
- แจ้งให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติทราบ

สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัด ดำเนินการดังนี้

- พิจารณาคัดเลือกสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์มาตรฐาน เสนอเพื่อให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติให้การรับรอง
- ประสานกับสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับรองการไปถือศีลและปฏิบัติธรรมของข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของหน่วยงานภาครัฐที่เป็นสตรี
- ประสานกับกองพุทธศาสนศึกษา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เพื่อสนับสนุนเอกสารตัวรายการทางพระพุทธศาสนาที่เกี่ยวข้องกับการถือศีลและปฏิบัติธรรม
- ร่วมกับกองพุทธศาสนศึกษา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ในการติดตามประเมินผลและรายงานผลการดำเนินงานเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาในแต่ละปีงบประมาณ

สำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัด ดำเนินการดังนี้

- รับใบสมัครและพิจารณารับเข้าถือศีลและปฏิบัติธรรมตามจำนวนที่สามารถรองรับได้ โดยคำนึงถึงความพร้อมของพระภิกษุสามเณรหรือวิทยากรผู้ให้การอบรมและความเหมาะสมของสถานที่
- แจ้งกำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการถือศีลและปฏิบัติธรรมให้ชัดเจน
- จัดทำทะเบียนข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของหน่วยงานภาครัฐที่เป็นสตรีซึ่งเข้ามาถือศีลและปฏิบัติธรรม
- ออกวุฒิบัตรหรือหนังสือรับรองให้แก่ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของหน่วยงานภาครัฐที่เป็นสตรีซึ่งเข้ามาถือศีลและปฏิบัติธรรม เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาในการถือศีลและปฏิบัติธรรม

รายชื่อสำนักปฏิบัติธรรมที่สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติให้การรับรอง

๑. วัดยานนาวา	แขวงยานนาวา	เขตสาทร	กรุงเทพมหานคร
๒. วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์	แขวงพระบรมมหาราชวัง	เขตพระนคร	กรุงเทพมหานคร
๓. วัดพิชยญาติการาม	แขวงสมเด็จพระเจ้าพระยา	เขตคลองสาน	กรุงเทพมหานคร
๔. วัดโสมนัสวิหาร	แขวงวัดโสมนัส	เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย	กรุงเทพมหานคร

๕.	วัดกระป็น้อย	ตำบลกระป็น้อย	อำเภอเมือง	จังหวัดกระบี่
๖.	วัดไชยชุมพลชนะสงคราม	ตำบลบันได	อำเภอเมือง	จังหวัดกาญจนบุรี
๗.	วัดทุ่งลาดหญ้า	ตำบลลาดหญ้า	อำเภอเมือง	จังหวัดกาญจนบุรี
๘.	วัดท่าเสด็จ	ตำบลจรเข้เผือก	อำเภอด่านมะขามเตี้ย	จังหวัดกาญจนบุรี
๙.	วัดมโนธรรมาราม	ตำบลม่วงชุม	อำเภอด่านมะขามเตี้ย	จังหวัดกาญจนบุรี
๑๐.	วัดใหม่เจริญผล	ตำบลท่าเรือ	อำเภอด่านมะขามเตี้ย	จังหวัดกาญจนบุรี
๑๑.	วัดสุนันทวนาราม	ตำบลไทรโยค	อำเภอไทรโยค	จังหวัดกาญจนบุรี
๑๒.	วัดวังขนายทายิการาม	ตำบลวังขนาย	อำเภอด่านมะขามเตี้ย	จังหวัดกาญจนบุรี
๑๓.	วัดป่าอัมพวันม่วงน้อย	ตำบลลำปาว	อำเภอเมือง	จังหวัดกาฬสินธุ์
๑๔.	วัดประชานิยม	ตำบลกาฬสินธุ์	อำเภอเมือง	จังหวัดกาฬสินธุ์
๑๕.	วัดโพธิ์วิมาน (ป่าพุทธบุตร)	ตำบลคู่มือใหม่	อำเภอเขาวง	จังหวัดกาฬสินธุ์
๑๖.	วัดหนองรีวหนึ่ง	ตำบลหนองสรวง	อำเภอหนองกุงศรี	จังหวัดกาฬสินธุ์
๑๗.	วัดไตรภูมิ	ตำบลภูสิงห์	อำเภอสหัสขันธ์	จังหวัดกาฬสินธุ์
๑๘.	วัดหนองปลิง	ตำบลหนองปลิง	อำเภอเมือง	จังหวัดกำแพงเพชร
๑๙.	วัดไทรงาม	ตำบลไทรงาม	อำเภอไทรงาม	จังหวัดกำแพงเพชร
๒๐.	วัดโพธิ์	ตำบลในเมือง	อำเภอเมือง	จังหวัดขอนแก่น
๒๑.	วัดป่าหนองหลุม	ตำบลแดงใหญ่	อำเภอเมือง	จังหวัดขอนแก่น
๒๒.	วัดยอดแก้ว	ตำบลบ้านทุ่ม	อำเภอเมือง	จังหวัดขอนแก่น
๒๓.	วัดป่าชัยมงคล	ตำบลหนองไผ่	อำเภอกระนวน	จังหวัดขอนแก่น
๒๔.	วัดศิริพนบุญญาวาส	ตำบลดงเมืองแถม	อำเภอเขาสมบวง	จังหวัดขอนแก่น
๒๕.	วัดจันทรรสิรินทรวาส	ตำบลบ้านโคก	อำเภอโคกโพธิ์ไชย	จังหวัดขอนแก่น
๒๖.	วัดป่าวิเวกานางจำ	ตำบลห้วยแก	อำเภอชนบท	จังหวัดขอนแก่น
๒๗.	วัดศิริธรรมवास	ตำบลกระนวน	อำเภอซำสูง	จังหวัดขอนแก่น
๒๘.	วัดชัยศรี	ตำบลวังชัย	อำเภอน้ำพอง	จังหวัดขอนแก่น
๒๙.	วัดอัสภาวาส	ตำบลหินตั้ง	อำเภอบ้านไผ่	จังหวัดขอนแก่น
๓๐.	วัดสว่างน้ำใส	ตำบลบ้านหัน	อำเภอบ้านไผ่	จังหวัดขอนแก่น
๓๑.	วัดเกาะแก้ว	ตำบลหนองบัว	อำเภอบ้านฝาง	จังหวัดขอนแก่น
๓๒.	วัดศรีรัตนาราม	ตำบลป่ามะนาว	อำเภอบ้านฝาง	จังหวัดขอนแก่น
๓๓.	วัดโชติการาม	ตำบลวังม่วง	อำเภอเปือยน้อย	จังหวัดขอนแก่น
๓๔.	วัดมลา	ตำบลขามเปือย	อำเภอเปือยน้อย	จังหวัดขอนแก่น
๓๕.	วัดธาตุทอง	ตำบลเปือยน้อย	อำเภอเปือยน้อย	จังหวัดขอนแก่น

ประกาศสำนักพระพุทธศาสนา

วัดใน จ.จันทบุรี และจังหวัดอื่น

แห่งที่	๓๒๐. วัดยุคลาโหะ	ตำบลบ้านคาง	อำเภออุบลรัตน	จังหวัดขอนแก่น
แห่งที่	๓๒๑. วัดไผ่ล้อม	ตำบลจันทนิมิต	อำเภอเมืองจันทบุรี	จังหวัดจันทบุรี
แห่งที่	๓๒๒. วัดเขาคันทรงแสง	ตำบลเขาวงกต	อำเภอแก่งหางแมว	จังหวัดจันทบุรี
แห่งที่	๓๒๓. วัดคลองน้ำเย็น	ตำบลพวา	อำเภอแก่งหางแมว	จังหวัดจันทบุรี
แห่งที่	๓๒๔. วัดเทพประทาน	ตำบลทรายขาว	อำเภอสอยดาว	จังหวัดจันทบุรี
แห่งที่	๓๒๕. วัดนายายอาม	ตำบลนายายอาม	อำเภอนายายอาม	จังหวัดจันทบุรี
แห่งที่	๓๒๖. วัดทุ่งดาอิน	ตำบลพลวง	อำเภอเขาคิชฌกูฏ	จังหวัดจันทบุรี
แห่งที่	๓๒๗. วัดจันทนาราม	ตำบลจันทนิมิต	อำเภอเมืองจันทบุรี	จังหวัดจันทบุรี
แห่งที่	๓๒๘. วัดเขาดานก	ตำบลเขาบายศรี	อำเภอท่าใหม่	จังหวัดจันทบุรี
แห่งที่	๓๒๙. วัดวิเวการาม	ตำบลบางกะจะ	อำเภอเมืองจันทบุรี	จังหวัดจันทบุรี
แห่งที่	๓๓๐. วัดเขาสุกิม	ตำบลเขาบายศรี	อำเภอท่าใหม่	จังหวัดจันทบุรี
แห่งที่	๓๓๑. วัดใหม่	ตำบลตลาด	อำเภอเมืองจันทบุรี	จังหวัดจันทบุรี

๕๓. วัดคมบาง	ตำบลคมบาง	อำเภอเมือง	จังหวัดจันทบุรี
๕๔. วัดป่าคลองกุ้ง	ตำบลตลาด	อำเภอเมือง	จังหวัดจันทบุรี
๕๕. วัดทับไทร	ตำบลทับไทร	อำเภอโป่งน้ำร้อน	จังหวัดจันทบุรี
๕๖. วัดผาณิตาราม	ตำบลเทพราช	อำเภอบ้านโพธิ์	จังหวัดฉะเชิงเทรา
๕๗. วัดพนมพนาวาส	ตำบลลิบเอ็ดศอก	อำเภอบ้านโพธิ์	จังหวัดฉะเชิงเทรา
๕๘. วัดบ่อทองราษฎร์บำรุง	ตำบลบ่อทอง	อำเภอบ่อทอง	จังหวัดชลบุรี
๕๙. วัดเนื่องจำนงค์	ตำบลหนองซาก	อำเภอบ้านบึง	จังหวัดชลบุรี
๖๐. วัดนามะตูม	ตำบลนามะตูม	อำเภอพนัสนิคม	จังหวัดชลบุรี
๖๑. วัดภักทันตะอาสาฬหาราม	ตำบลหนองอิรุณ	อำเภอบ้านบึง	จังหวัดชลบุรี
๖๒. วัดใหญ่อินทาราม	ตำบลบางปลาสร้อย	อำเภอเมือง	จังหวัดชลบุรี
๖๓. วัดนอก	ตำบลบางปลาสร้อย	อำเภอเมือง	จังหวัดชลบุรี
๖๔. วัดป่าอัมพวัน	ตำบลหนองรี	อำเภอเมือง	จังหวัดชลบุรี
๖๕. วัดโคกขี้หนอน	ตำบลโคกขี้หนอน	อำเภอฟานทอง	จังหวัดชลบุรี
๖๖. วัดบ้านโนน	ตำบลสระสี่เหลี่ยม	อำเภอพนัสนิคม	จังหวัดชลบุรี

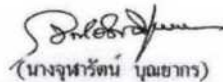
แห่งที่ ๔๐๐	วัดโยธานิมิต	ตำบลวังกระแจะ	อำเภอเมืองตราด	จังหวัดตราด
แห่งที่ ๔๐๑	วัดสุวรรณมงคล	ตำบลหนองโสน	อำเภอเมืองตราด	จังหวัดตราด
แห่งที่ ๔๐๒	วัดไผ่ล้อม	ตำบลบางพระ	อำเภอเมืองตราด	จังหวัดตราด
แห่งที่ ๔๐๓	วัดธรรมาภิมุข (ไร่ป่า)	ตำบลเนินทราย	อำเภอเมืองตราด	จังหวัดตราด
แห่งที่ ๔๐๔	วัดบุปผาราม	ตำบลวังกระแจะ	อำเภอเมืองตราด	จังหวัดตราด
แห่งที่ ๔๐๕	วัดหนองเสม็ด	ตำบลหนองเสม็ด	อำเภอเมืองตราด	จังหวัดตราด
แห่งที่ ๔๐๖	วัดบางปรือ	ตำบลห้วยแร้ง	อำเภอเมืองตราด	จังหวัดตราด
แห่งที่ ๔๐๗	วัดธรรมาภิมุข	ตำบลวังตะเคียน	อำเภอเขาสมิง	จังหวัดตราด
แห่งที่ ๔๐๘	วัดท่าโสม	ตำบลท่าโสม	อำเภอเขาสมิง	จังหวัดตราด
แห่งที่ ๔๐๙	วัดบางปิดบน	ตำบลบางปิด	อำเภอแหลมงอบ	จังหวัดตราด
แห่งที่ ๔๑๐	วัดแหลมมะขาม	ตำบลแหลมงอบ	อำเภอแหลมงอบ	จังหวัดตราด
แห่งที่ ๔๑๑	วัดน้ำเขียว	ตำบลน้ำเขียว	อำเภอแหลมงอบ	จังหวัดตราด
แห่งที่ ๔๑๒	วัดเนินตากแดด	ตำบลหนองบอน	อำเภอบ่อไร่	จังหวัดตราด
แห่งที่ ๔๑๓	วัดป่าสุทธธรรม	ตำบลหนองบอน	อำเภอบ่อไร่	จังหวัดตราด
แห่งที่ ๔๑๔	วัดห้วงโสม	ตำบลไม้รูด	อำเภอคลองใหญ่	จังหวัดตราด
แห่งที่ ๔๑๕	วัดคลองใหญ่	ตำบลคลองใหญ่	อำเภอคลองใหญ่	จังหวัดตราด
แห่งที่ ๔๑๖	วัดคลองสน	ตำบลคลองใหญ่	อำเภอคลองใหญ่	จังหวัดตราด

๖๗.	วัดเขาศรีรมย์	ตำบลหัวถนน	อำเภอพนัสนิคม	จังหวัดชลบุรี
๖๘.	วัดป่าไชยธรรม	ตำบลเกาะจันทร์	อำเภอเกาะจันทร์	จังหวัดชลบุรี
๖๙.	วัดบุญญาวาส	ตำบลบ่อทอง	อำเภอบ่อทอง	จังหวัดชลบุรี
๗๐.	วัดเนินสี่	ตำบลห้างสูง	อำเภอหนองใหญ่	จังหวัดชลบุรี
๗๑.	วัดกุณฐิธาร	ตำบลคลองแก้ว	อำเภอบ้านบึง	จังหวัดชลบุรี
๗๒.	วัดเขาดินวนาราม	ตำบลหนองขาม	อำเภอศรีราชา	จังหวัดชลบุรี
๗๓.	วัดนพทองดีศรีพุฒาราม	ตำบลโป่ง	อำเภอบางละมุง	จังหวัดชลบุรี
๗๔.	วัดเขาน้ำเพ็ญบุญ	ตำบลนาจอมเทียน	อำเภอสัตหีบ	จังหวัดชลบุรี
๗๕.	วัดช่องแสมสาร	ตำบลพลูตาหลวง	อำเภอสัตหีบ	จังหวัดชลบุรี

โดยข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของหน่วยงานภาครัฐที่เป็นสตรีที่ใช้สิทธิไปถือศีลและปฏิบัติธรรมตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ ต้องไปถือศีลและปฏิบัติธรรม เป็นระยะเวลาไม่ต่ำกว่า ๑ เดือน แต่ไม่เกิน ๓ เดือน ในสำนักปฏิบัติธรรมที่สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติให้การรับรองจำนวน ๓๑๓ แห่ง ตามรายชื่อดังกล่าวนี้

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

(นางจุฬารัตน์ ปุณยากร)
ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

ที่ นร ๐๒๐๑/ว ๑๖๐

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒ พฤศจิกายน ๒๕๒๙

เรื่อง ขอให้กรรมการดำเนินการของสหกรณ์เป็นข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือลูกจ้าง
ของส่วนราชการ ไปประชุมประจำเดือนโดยไม่ต้องเป็นวันลา

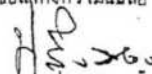
เรียน เวียงกระหวางหลวงกรม

ด้วยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติให้ข้าราชการ
พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือลูกจ้างของส่วนราชการ ที่เป็นกรรมการดำเนินการของสหกรณ์ ไปประชุม
ประจำเดือนโดยไม่ต้องเป็นวันลา ทั้งนี้ ต้องได้รับอนุญาตจากบังคับบัญชาอีกชั้น สำหรับการไปประชุมใหญ่
หรือปฏิบัติการใด ๆ นั้น ไม่อนุมัติเป็นหลักการให้ไปหรือกระทำการนอกเวลาราชการ หากอนุมัติเป็นหลักการ
แล้ว อาจเกิดเสียหายแก่ราชการได้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๒๙ ลงมติเห็นชอบและอนุมัติ
ให้ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือลูกจ้างของส่วนราชการที่เป็นกรรมการดำเนินการของสหกรณ์
ไปประชุมประจำเดือนโดยไม่ต้องเป็นวันลา และไม่เบิกค่าใช้จ่ายจากต้นสังกัด ทั้งนี้ ต้องได้รับอนุญาต
จากบังคับบัญชาก่อน ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ

จึงเรียนเป็นนมา จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง

โทร. ๒๔๑๒๒๔๐

ที่ สร ๐๒๐๑/ว. ๕๖

สำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี

๑๔ เมษายน ๒๕๒๖

เรื่อง การไปเป็นพยานความหมายศาล

เรียน เวียนกระทรวงทบวงกรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือที่ สร ๑๐๐๔/๑๖๐๓ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๒๖

ด้วยสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติเป็นหลักการให้ทุกส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจดุษฎีปฏิบัติเกี่ยวกับการไปเป็นพยานความหมายศาล โดยแยกพิจารณาออกได้เป็น ๒ กรณี ความละเอียดครบถ้วนตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาพร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๒๖ ลงมติเห็นชอบด้วย และอนุมัติเป็นหลักการให้ทุกส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจดุษฎีปฏิบัติตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอ

จึงเรียนยืนยันมา /จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง /สูง

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการ คณะรัฐมนตรี

กองกลาง

โทร. ๒๔๑๒๕๐๐

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ที่ สร ๑๐๐๘/๑๘/๓๗ วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง การไปเป็นพยานตามหมายศาล

เรียน ท่านรองนายกรัฐมนตรี (พลตรี ประมาณ อติเรกสาร)

ด้วยกรมตุลาการแจ้งว่า มีมติคณะตุลาการเป็นจำเลย โดยอ้างอำนาจการกรมตุลาการเป็นพยาน และศาลได้ออกหมายเรียกให้ข้าราชการผู้นั้นไปเป็นพยานให้แก่วุฒิกฎมตุลาการจึงหาวิธีมาเพื่อสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาว่าการที่ข้าราชการไปเป็นพยานให้แก่วุฒิกฎมตุลาการนอกทั้งกล่าว จะถือว่าเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือไม่ หรือจะต้องลาราชการไป เพื่อกรมตุลาการจะได้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ให้นำเรื่องนี้เสนอคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว เห็นว่า การไปเป็นพยานตามหมายเรียกของศาลเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่ในฐานะพลเมืองของรัฐ และเป็นหน้าที่ซึ่งไม่อาจชักชวนหรือหลีกเลี่ยงได้ เพราะมีบทกำหนดโทษผู้ที่ได้รับหมายเรียกแล้วไม่ไปตามหมายเรียกไว้ อย่างไรก็ตาม การพิจารณาเรื่องนี้อาจแยกออกได้เป็น ๒ กรณี คือ

๑. กรณีที่ส่วนราชการหรือพนักงานอัยการเป็นโจทก์ฟ้องคดีหรือส่วนราชการตกเป็นจำเลยในคดีที่ถูกฟ้องและส่วนราชการหรือพนักงานอัยการได้อ้างอำนาจราชการหรือลูกจ้างของทางราชการเป็นพยานในคดีนั้น หรือการไปเป็นพยานในฐานะผู้เชี่ยวชาญหรือในฐานะที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ราชการ ตามคำสั่งศาลในกรณีเช่นนี้ถือได้ว่าเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยส่วนรวมโดยตรง ให้ถือว่าเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่ราชการ

๒. กรณีบุคคลภายนอกได้อ้างอำนาจราชการหรือลูกจ้างของทางราชการเป็นพยานในคดีนอกเหนือจาก ๑. กรณีเช่นนี้ไม่น่าจะถือว่าการไปเป็นพยานตามหมายเรียกของศาลเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่ราชการ เพราะมิได้เป็นการไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการโดยเฉพาะ แต่เป็นเรื่องเฉพาะตัวของข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้นที่จะไปปฏิบัติหน้าที่ในฐานะพลเมืองของรัฐตามหมายเรียกของศาล ซึ่งโดยหลักการแล้วควรจะต้องขอลาราชการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งได้แก่ การลาพักผ่อน การลาป่วย การลาเพื่อปฏิบัติหน้าที่ราชการ การไปเป็นพยานตามหมายเรียกของศาลเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่ซึ่งไม่อาจชักชวนหรือหลีกเลี่ยงได้ และไม่ใช่อำนาจหน้าที่ของส่วนราชการหรือ

ถูกจ้างผู้ใดโดยตรง การไปเป็นพยานตามหมายเรียกของศาลจึงไม่ทำให้ข้าราชการหรือลูกจ้างของสถานีส่วนทั่วไป น่าจะเป็นการอนุญาติที่ไม่ปฏิบัติหน้าที่เป็นพยานได้โดยไม่ถือเป็นวันลา โดยพิจารณาเปรียบเทียบกับกรณีให้ข้าราชการไม่ปฏิบัติหน้าที่เพื่อข้าราชการหรือเกี่ยวข้องกับราชการโดยตรง เช่น

(๑) กรณีของคณะรัฐมนตรีสามครั้งถึงสี่ครั้งเสนาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร ๐๒๐๑/ว ๘๒ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๑๒ สรุปได้ว่า ข้าราชการซึ่งถูกสั่ง หรือถูกขอ ทั่วไปปฏิบัติงานในรัฐสภาหรือเป็นการเฉพาะคราว หรือได้รับแต่งตั้งให้ เป็นกรรมการในคณะกรรมการของรัฐสภาหรือ เดินทางไปปฏิบัติงานของรัฐสภาทั้งในประเทศและต่างประเทศ เมื่อได้รับอนุมัติจากเจ้าสังกัดในกรณีเดินทางไปประเทศ และ กระทรวงเจ้าสังกัดในกรณีเดินทางไปต่างประเทศแล้ว ให้เดินทางไปโดยไม่ถือว่าเป็นวันลา และไม่ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

(๒) กรณีที่สมาคมหรือหน่วยงานเอกชนเป็นผู้จัดการประชุมสัมมนาและขออนุมัติให้ข้าราชการหรือพนักงานรัฐสภาเข้าร่วมประชุมสัมมนาโดยไม่ถือเป็นวันลา และมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายจากทางราชการได้ ซึ่งเรื่องนี้เป็นทางปฏิบัติสมาคมหรือหน่วยงานเอกชนนั้น ๆ จะเสนอขออนุมัติก่อนอำนาจ ซึ่งในปัจจุบันได้แก่ รองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบอำนาจ และเมื่อผู้มีอำนาจอนุมัติในหลักการให้เข้าร่วมประชุมหรือสัมมนาโดยไม่ถือเป็นวันลาแล้ว ก็ควรจะกำหนดไว้เลยว่าทั้งนี้จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้นั่งบังคับบัญชาก่อน

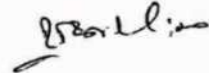
จากกรณีดังกล่าวข้างต้น เป็นการอนุญาติให้ข้าราชการไม่ปฏิบัติงานหรือไปร่วมประชุมสัมมนาได้โดยไม่ถือเป็นวันลา โดยเมื่อเงื่อนไขว่าจะต้องได้รับอนุญาตจากผู้นั่งบังคับบัญชาก่อน

ดังนั้น กรณีการไปเป็นพยานตามหมายเรียกของศาลตามที่บุคคลภายนอกอ้างเป็นพยาน ซึ่งมีเงื่อนไขที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยตรง จึงน่าจะอนุมัติได้ในลักษณะเกี่ยวกับกรณีดังกล่าวข้างต้น คือให้ผู้นั่งบังคับบัญชาอนุญาติให้ไปตามหมายเรียกของศาลได้โดยไม่ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และไม่ถือว่าเป็นวันลา

เนื่องจากเรื่องไม่มีระเบียบกำหนดไว้โดยเฉพาะ และเพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกัน คณะกรรมการฯ จึงเห็นควรมิให้มาเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติเป็นหลักการให้ใช้กับทุกส่วนราชการ และรัฐสภาทั้งสองไป

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นต้องช่วยกับความเห็น
ของคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาระบบของสำนักงานนายกรัฐมนตรีดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบด้วยสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจะ
ได้ส่งเรื่องให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป.

(นายชูชาติ ประมูตผล)
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่องร้องไปคัดกระทรวง (8)
เลขที่ 317
วันที่ 16 ต.ค. 2535
เรื่องอื่น ๆ

สำนักงานอัยการสูงสุด
กระทรวงยุติธรรม
เลขที่ 317
วันที่ 16 ต.ค. 2535
เรื่องอื่น ๆ

สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
หน้าเขียนรัฐบาล กทม. 10000

ที่ นร ๐๒๐๑/๗ ๓๐

๑๐ มีนาคม ๒๕๓๕

เรื่อง แผนปฏิบัติการข้าราชการไปให้ถือยศต่อพนักงานสอบสวน

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

กระทรวงสาธารณสุข
เลขที่ 317
วันที่ 16 ต.ค. 2535
เรื่องอื่น ๆ

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร ๐๒๐๑/๗ ๕๖ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๓๖

ตามที่ได้อนุมัติคณะรัฐมนตรี (๑๒ เมษายน ๒๕๓๖) อนุมัติเป็นหลักการให้
ทุกส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติเกี่ยวกับการไปเป็นพยานตามหมายศาล โดยเห็นว่าเป็นการไป
ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะพลเมืองของรัฐ และเป็นหน้าที่ซึ่งไม่อาจขัดอินหรือหลีกเลี่ยงได้ เพราะมี
บทบัญญัติไทยไว้ โดยได้แยกพิจารณาเป็น ๒ กรณี คือ
(๑) กรณีที่ส่วนราชการหรือพนักงานอัยการเป็นโจทก์ฟ้องคดีหรือส่วนราชการเป็นจำเลย
และส่วนราชการหรือพนักงานอัยการได้อ้างข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการเป็นพยานในคดี
ถือเป็นการไปปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของทางราชการโดยส่วนรวมโดยตรง ให้ถือเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่
ราชการ

(๒) กรณีที่บุคคลภายนอกอ้างข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการเป็นพยานในคดี
นอกเหนือจาก (๑) ซึ่งมีใช้เป็นการตีเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่โดยตรง ให้ผู้บังคับบัญชาอนุญาตให้ไป
ตามหมายเรียกของศาลได้ โดยไม่ถือเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่ราชการ และไม่ถือเป็นวันลา
ความเจ็บป่วยนั้น

บัดนี้ สำนักนายกรัฐมนตรีขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาหนดแนวทางปฏิบัติหรือขยาย
ขอบเขตมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว และให้ใช้กับทุกส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจต่อไป ซึ่งแยกพิจารณา
เป็น ๒ กรณีเช่นกัน คือ

๑. กรณีที่ส่วนราชการเป็นผู้เสียหายหรือผู้ต้องหา และส่วนราชการได้อ้างข้าราชการ
หรือลูกจ้างของทางราชการเป็นพยาน และพนักงานสอบสวนได้เรียกบุคคลดังกล่าวไปให้รับทราบ
๒. กรณีที่บุคคลภายนอกอ้างข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการเป็นพยาน
และพนักงานสอบสวนได้เรียกให้บุคคลดังกล่าวไปให้ถือยศในคดีนอกเหนือจาก ๑ ซึ่งมีใช้เป็นการตี
เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยตรง

/คณะรัฐมนตรี...

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๓๕ ลงมติให้ขยายขอบเขต
มณฑลเทศาภิบาลเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๓๖ เรื่อง การไปเป็นเขตตามทฤษฎีสากล ให้ครอบคลุมถึง
การไปให้โดยคำต่อพ้องงานผ่อนผัน ในแนวทางเดียวกัน และให้ทุกส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ
ได้อนุมัติต่อไป

จึงเรียนมา

ขอแสดงความนับถือ

นาวาอากาศเอก

(เสก สุวรรณกิจ)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๗

เขียน ปัดกระหวาง (ร.ร.)

13/1/35

13/1/35

13/1/35

กองกลาง

โทร. ๒๔๑๒๕๐

โทรสาร ๒๔๖๓๔๔

(นายอรุณ บุญมาก)

ผู้อำนวยการกองกลาง

๔. ๐๓๓๓๓๓

๑๓/๑/๓๕

13/1/35

๑. 15/๑/๓๕

13/1/35

(นายไพโรจน์ นิ่งสนั่น)

๑-๒๖

- 13/1/35

13/1/35

(นายประเสริฐ สุวรรณกิจ)

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

13/1/35

วินัยเกี่ยวกับ

การละทิ้งหน้าที่ราชการ

การขาดราชการ

การหนีราชการ

พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

82(5) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

- คำว่า “ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ”
หมายถึง ต้องอุทิศหรือสละเวลาทั้งหมดเพื่อปฏิบัติ
ราชการตามที่ราชการต้องการ รวมทั้งเวลา
นอกเหนือจากเวลาปฏิบัติราชการตามปกติในกรณี
ทางราชการมีงานเร่งด่วนที่จำเป็น จะต้อง ให้ราชการ
ปฏิบัตินอกเวลา

- “ละทิ้งหน้าที่ราชการ” หมายถึง ไม่อยู่ปฏิบัติราชการตามหน้าที่ ซึ่งได้แก่การไม่มายังสถานที่ราชการเพื่อปฏิบัติตามหน้าที่หรือเพื่อให้ผู้บังคับบัญชามอบหมายงานให้ปฏิบัติ รวมทั้งการมายังสถานที่ราชการแล้วไม่อยู่ปฏิบัติงานละทิ้งไปไม่อยู่ในสถานที่ที่ควรอยู่
- “ทอดทิ้งหน้าที่ราชการ” หมายถึง มาอยู่ในสถานที่ราชการแต่ไม่สนใจไปธุระ ไม่ปฏิบัติราชการตามหน้าที่ปล่อยให้งานค้างคั่ง

- “ขาดราชการ” หมายถึง ไม่ปฏิบัติราชการตามหน้าที่
วันทำงานปกติ (ไม่ใช่ OT ตั้งแต่ครึ่งวันเป็นต้นไป

กฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ.2552 ข้อ 8(4)

ในครึ่งปีที่ผ่านมา ต้องไม่ขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

- “หนีราชการ” ไม่มาปฏิบัติราชการตามหน้าที่ และไม่ได้รับ
อนุญาตการลา

ม.16 พระราชกฤษฎีกา การจ่ายเงินเดือนฯ พ.ศ.2535

ข้าราชการที่...หนีราชการ ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือน...

สำหรับวันที่หนีราชการ

พระราชกฤษฎีกา

การจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน
พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา ๑๖ ข้าราชการที่ละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือหนี
ราชการ ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือนสำหรับวันที่ละทิ้งหน้าที่ราชการหรือหนีราชการดังกล่าว

ข้าราชการที่มีได้มาปฏิบัติราชการในกรณีอื่น จะมีสิทธิได้รับเงินเดือนหรือไม่ ให้
เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือตามที่อธิบดีกรมบัญชีกลางกำหนด แล้วแต่กรณี

ไม่มาทำงาน ห้ามจ่ายเงินเดือน/ค่าจ้าง

1. ละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

หรือ

2. หนีราชการ (ไม่มา และ ไม่ได้รับอนุญาตการลา)

เรื่อง เงินเดือนของข้าราชการที่ขาดหรือหนีราชการ หรือที่มีได้มาปฏิบัติราชการในกรณีอื่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เสนาธิการ

ตามที่พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี ป่าเหม้ง ป่านาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "ข้าราชการที่ขาดหรือหนีราชการ ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือนสำหรับวันที่ขาดหรือหนีราชการ" และวรรคสองในมาตราเดียวกันนี้ บัญญัติว่า "ข้าราชการที่มีได้มาปฏิบัติราชการในกรณีอื่น จะมีสิทธิได้รับเงินเดือนหรือไม่ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือตามมติคณะรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี" นั้น

ปรากฏว่า ยังมีส่วนราชการบางหน่วยงานจ่ายเงินเดือนให้ข้าราชการสำหรับวันที่ขาดหรือหนีราชการ หรือเมื่อได้มีจ่ายเงินเดือนให้ไปแล้ว แต่มาปรากฏในภายหลังว่า ข้าราชการผู้นั้นขาดหรือหนีราชการ ก็ไม่มีการคิดลดเงินที่เบิกเก็บไปนั้นคืนส่งในขณะนั้น จึงเป็นการเบิกจ่ายเงินเดือนให้เกินสิทธิ ก่อให้เกิดความยุ่งยากในการติดตามเรียกคืนในภายหลัง และทำให้เงินงบประมาณรายจ่ายต้องรั่วไหลออกทางหนึ่งด้วย ดังนั้น กระทรวงการคลังจึงขอเรียนขอความร่วมมือในวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว ดังนี้

๑. กรณีที่ปรากฏว่า ข้าราชการที่มีได้มาปฏิบัติราชการหรือได้มาลงเวลาเพื่อปฏิบัติราชการแล้ว แต่ไม่ได้ปฏิบัติราชการ และไม่ได้ออกใบลาหรือขออนุญาตลาให้ถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลา ต้องถือว่าข้าราชการผู้นั้นขาดหรือหนีราชการ เงินเดือนสำหรับวันขาดหรือหนีราชการนั้นจะจ่ายให้ไม่ได้ ตามที่พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวข้างต้น

๒. สำหรับข้าราชการที่มีได้มาปฏิบัติราชการในกรณีอื่น ๆ จะมีสิทธิได้รับเงินเดือนในระหว่างระยะเวลาที่นั้นได้ จะต้องมิถูกหมายหรือมีมติคณะรัฐมนตรีว่าด้วยการนั้น ๆ แล้วแต่กรณี กำหนดไว้เท่านั้น เช่น เงินเดือนระหว่างที่ราชการตามพระราชบัญญัติเงินเดือนข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ เงินเดือนข้าราชการซึ่งไปศึกษา มีกอบรม ตามระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา มีกอบรมและดูงาน ณ ต่างประเทศ ฯลฯ เป็นต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และโปรดแจ้งให้เจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดด้วย

ขอแสดงความนับถือ
(ลงชื่อ) คุณกร เทธิระไทย
นายคุณกร เทธิระไทย
รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงการคลัง

85(3) ละทิ้งหน้าที่ หรือทอดทิ้งหน้าที่ในคราวเดียวกัน เป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือโดย มีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตาม ระเบียบของทางราชการ

- การละทิ้งหน้าที่ราชการต่อเนื่องโดยไม่ได้มาหรือไม่ได้ อยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการเลยเป็นเวลาเกิน 15 วัน คือ ตั้งแต่ 15 วันครึ่ง ขึ้นไป
- การนับวันละทิ้งหน้าที่ราชการในกรณีที่มีวันหยุดราชการ อยู่ในช่วงกลางของเวลา ต้องนับวันหยุดราชการนั้นเป็น วันละทิ้งหน้าที่ติดต่อในคราวเดียวกันด้วย

มติ ค.ร.ม.เมื่อวันที่ 21 ธ.ค.2536
(นร 0205/ว 234 ลว. 24 ธ.ค.2536)

- การลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยกรณีละทิ้งหน้าที่ติดต่อกันในคราวเดียวกันเกินกว่า 15 วัน
โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร **และไม่กลับมาอีกเลย**
ควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ
- การมีเหตุอันควรปรานีอื่นใด ไม่เป็นเหตุ
ลดหย่อนโทษเป็นปลดออกจากราชการ

วินัยเกี่ยวกับ

ไม่สุภาพเรียบร้อย/ไม่รักษาความสามัคคี
การล่องละเมิดหรือดูตามทางเพศ
การประพฤติชั่วหรือประพฤติเสื่อมเสีย
และการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

82(7) ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี
และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการ ระหว่าง
ข้าราชการด้วยกัน และผู้ร่วมปฏิบัติราชการ
พฤติกรรมที่ไม่สุภาพเรียบร้อย

1. แสดงออกด้วย กิริยา ท่าทาง
2. แสดงออกด้วย คำพูด
3. แสดงออกด้วยระบบคอมพิวเตอร์
4. แสดงออกด้วย ลายลักษณ์อักษร

ประชุมประกาศรัชกาลที่ 4 ภาค 6
ประกาศปีจอ พ.ศ. 2405 ปีกุน พ.ศ.
2406 ปีชวด พ.ศ. 2407; พิมพ์ในงาน

สมัยรัชกาลพระบาทสมเด็จพระ
พระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4
การหักท่ายกันว่าอ้วนผม ถือเป็นคำ
หยาบ จึงได้ออก “ประกาศวางโทษ
เรื่องหักอ้วนผม” (ณ วันพฤหัสบดี
เดือน 6 ขึ้น 5 ค่ำ ปีจอจัตวาศก) ไว้
ดังนี้

“...การที่มีผู้ปราไสยหักทลายเจ้านายผู้มี
บรรดาศักดิ์สูง ด้วยการในพระกายทัก
ว่าอ้วนว่าผอมนี้เป็นอุปมุงคล ไม่ควร
ตามเหตุที่อ้างเป็นหลายประการ คือคำ
ว่าอ้วน ว่าผอม เป็นคำหยาบคำต่ำคำ
เลวประการหนึ่ง คือเอาการที่ควรจะวิ
ตกเป็นประมาณว่าดีว่าชั่วในสัตว์เดียร
ฉานมาพูดมาเจรจาในมนุษย์มีศักดิ์สูง
ไม่มีประโยชน์ประการหนึ่ง คือทำให้
กำเริบมิงขวัญของกายผู้มีสิริ ด้วยการ
เจรจาขัดแแก้การที่โบราณห้ามมา
ประการหนึ่ง ซึ่งคำว่าอ้วน ว่าผอม เป็น
คำต่ำคำเลวหยาบนั้นพึงเอาเถิด ปากผู้
ดีๆ ที่มีอัธยาศัยเมื่อเขาจะต้องพูดว่า
เจ้านายผอมไปแลอ้วนขึ้น เขาก็อ้อมว่า
ชুবพระองค์แลทรงพระเจริญหรือ
พวงพิพัฒน์โดยมาก เขาไม่ว่าอ้วนว่า
ผอมมิใช่หรือ...[เน้นคำโดยผู้เขียน]

...ก็ซึ่งข้อที่ว่าเอาการที่ควรจะวิตกเป็น
ประมาณ ว่าดีว่าชั่วในสัตว์เดียรฉานมา
พูดมาเจรจาว่าในมนุษย์มีศักดิ์สูงไม่มี
ประโยชน์นั้น คือว่าให้เห็นด้วยกันว่า
การที่จะวิตกแล้วดีว่าผอมเป็นชั่ว
สรรเสริญว่าอ้วนเป็นดีเป็นประมาณ
ของประโยชน์นั้น ต้องการในสัตว์เดียร
ฉานสองจำพวก คือสัตว์ที่เป็นพาหนะ
จำพวกหนึ่ง สัตว์ที่จะต้องการเนื้อที่
เรียกว่ามังสะเป็นอาหารจำพวกหนึ่ง
เมื่อผู้ใดจะซื้อหาช้างม้าโคกระบืออูฐลา
ซึ่งเป็นพาหนะจะใช้แรง ก็ย่อม
สรรเสริญสัตว์ที่อ้วนดีสัตว์ที่ผอม สัตว์ที่
อ้วนมีราคามากสัตว์ที่ผอมมีราคาน้อย
ถึงสัตว์ที่เป็นอาหาร คือสุกรแพะแกะ
แลสมันกวางทรายตลอดลงไปจนเป็ด
ไก่แลปลา บรรดาที่จะใช้เนื้อเป็นอา
หารผู้ซื้อหาต้องการก็เลือกหาสัตว์ที่
อ้วนเพราะมีเนื้อมาก สัตว์ที่อ้วนมีราคา
มาก เพราะสัตว์ที่ผอมเป็นสัตว์สงสัยว่า
เป็นสัตว์มีโรค

ถ้าผู้ใดมีฟังขึ้นกราบทูลทักทายนี้นี้ จะ
ให้ลงพระราชอาญาทวนด้วยหวาย 50
ที สักการีแลชาวที่แลกรรมวังอยู่ในเวร
ที่เกิดเหตุขึ้นนั้น จะต้องให้รับพระราช
อาญาด้วยคนละ 30 ที 20 ที ตาม
โทษานุโทษที่ได้ตักเตือนบ้าง แลไม่ได้
ตักเตือนเลย ตามสถานที่ผู้กำกับนั้น
คือถ้าในพระสงฆ์จะลงโทษแก่สักการี
ถ้าในหมอจะลงโทษแก่ชาวที่ ถ้าใน
ข้าราชการจะลงโทษแก่กรรมวัง ถ้าท่าน
ผู้ใดที่ไม่ควรจะได้รับพระราชอาญาคือ
พระสงฆ์ก็จะให้มีเบี้ยปรับถ่ายโทษตน
ถึงในข้าราชการฝ่ายในแล้ว เมื่อท้าวนาง
หรือท่านอื่นๆ จะพาผู้ใดเข้าเฝ้า ก็ให้
คอยตักเตือนห้ามปรามกำชับผู้นั้นก่อน
ถ้าเกิดเหตุขึ้นเพราะผู้ที่เข้าเฝ้า จะ
ลงโทษแก่ท่านผู้นำนำเฝ้านั้นด้วย ตาม
โทษานุโทษ”

พระราชบัญญัตินี้ มาว่ากล่าวเตือนสติ
ให้ระวัง ด้วยพระสงฆ์มักพินๆ เพื่อนๆ
ไหลๆ เลื่อนๆ ฝ่ายข้าราชการผู้ใหญ่ๆ
สูงอายุล่า ก็ให้กรรมวังคอยเตือนห้าม
ปราม อย่าให้กราบทูลทักทายนเกินเลย
ได้ หมอถวายอย่างงานถวายพระโอสถ
มักใกล้ที่จะกราบทูลอย่างนี้ เมื่อเวลาไร
เรียกหมอ ให้ชาวที่คอยกำชับให้ระวัง
อย่าให้กราบทูลทักทายนได้

พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

มาตรา 83 (8) ต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่อง
ละเมิดหรือคุกคามทางเพศ ตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

- ล่องละเมิดทางเพศ คือ ล่วงเกิน, ฝ่าฝืนจารีต ประเพณี, ฝ่าฝืนกฎหมาย เช่น การทำอนาจาร, ข่มขืนกระทำชำเรา
- คุกคามทางเพศ คือ ทำให้หวาดกลัว, แสดงอำนาจด้วย
ภริยาหรือวาจา ให้หวาดกลัว

**กฎ ก.พ.ว่าด้วยการกระทำการอันเป็นการล่องละเมิด
หรือดูถูกตามทางเพศ พ.ศ. 2553**

องค์ประกอบการละเมิดหรือดูถูกตามทางเพศ

1. กระทำการ ต่อข้าราชการ/ผู้ร่วมปฏิบัติราชการ
2. เกิดขึ้นในหรือนอกสถานที่ราชการ
3. ผู้ถูกกระทำมิได้ยินยอม/เดือดร้อนรำคาญ

โดยกระทำการ ดังต่อไปนี้

1. ด้วยการสัมผัสทางกายที่มีไปในทางเพศ เช่น จูบ โอบกอด
จับอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง เป็นต้น
2. ด้วยวาจาที่สื่อไปในทางเพศ เช่น วิพากษ์วิจารณ์ร่างกาย
พูดหยอกล้อ พูดหยาบคาย เป็นต้น

3. ด้วยอาภักปภิริยาที่ส่อไปในทางเพศ เช่น การใช้สายตา
ลวนลาม การทำสัญญาณ หรือ สัญลักษณใด ๆ เป็นต้น

4. แสดงหรือสื่อสารด้วยวิธีการใด ที่ส่อไปในทางเพศ
เช่น แสดงรูปลามกอนาจาร ส่งจดหมาย ข้อความ
หรือ การสื่อสารรูปแบบอื่น เป็นต้น

5. แสดงพฤติกรรมอื่นใดที่ส่อไปในทางเพศ ซึ่ง
ผู้ถูกกระทำไม่พึงประสงค์หรือเดือดร้อนรำคาญ

มติ ครม.เมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2564
ตามหนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ด่วนที่สุด ที่ นร 0505/ว 2169
ลงวันที่ 14 มีนาคม 2564

ทั้งนี้ นายกรัฐมนตรีให้ความสำคัญกับ
เรื่องนี้เป็นอย่างมาก หากพบข้าราชการ
กระทำความผิดวินัยและจรรยาบรรณร้ายแรง
โดยมีหลักฐานชัดเจนเพียงพอ ก็ควรให้
ออกจากราชการไว้มาก่อน

มาตรการทางวินัยและจรรยาบรรณ ข้าราชการฐานความผิด

ผู้สาว ส่องละเมิดทางเพศ คุณคามทางเพศ
ใช้สื่อออนไลน์เข้าข่ายความผิดดังกล่าว

บทลงโทษ

- สั่งพักราชการ
- สั่งให้ออกจากราชการไว้มาก่อน
- สั่งให้ประจำส่วนราชการ
- สั่งสำรองราชการ
- สั่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
บริหารราชการแผ่นดินที่มีอยู่

หากผู้บังคับบัญชาละเลย
ไม่ดำเนินการ ให้ถือว่าผิดวินัย

#ทวง ไตรศุ ไตรสรณกุล
#รองโฆษกรัฐบาล

พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

มาตรา 82(10) ต้องรักษาชื่อเสียงของตน
และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ
ของตนให้เสื่อมเสีย

การกระทำประพฤติดีเสื่อมเสีย

1. ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงและ เกียรติศักดิ์ของตน
2. สักดมรัฐสักรังเกียจหรือรับไม่ได้
3. กระทำโดยเจตนา

ตัวอย่างการประพฤติเสื่อมเสีย

1. ประพฤติตนเป็นคนเสเพล
2. เสพของมีนเมาจนครองสติไม่ได้
3. กระทำอนาจาร
4. มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาว
5. กระทำความผิดอาญา

พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

**ม.85(4) กระทำการอันใดชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว
อย่างร้ายแรง**

องค์ประกอบกระทำความประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

1. ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตน
หรือของทางราชการ อย่างรุนแรง
2. สักดมรู้สึกรังเกียจ/เป็นที่รังเกียจของสังคม
เป็นอย่างมาก
3. กระทำโดยมีเจตนาชั่วร้าย

ตัวอย่างการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

1. กระทำอนาจาร
2. มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาว
3. กระทำความผิดอาญา
4. ปลอมลายมือชื่อไปหาประโยชน์
5. เบิกเงินเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์/สวัสดิการ เท็จ
6. เบิกค่าเช่าบ้านเท็จ
7. เรียกรับเงินในการสอบและคัดเลือกเข้าทำงาน

ผู้ถูกลงโทษ	โทษวินัย	ผู้ลงนามในคำสั่งลงโทษ	ผู้พิจารณา
ข้าราชการ	ร้ายแรงและ ไม่ร้ายแรง	1.นายกรัฐมนตรี/รมว./ปลัดกระทรวง 2. อธิบดี / ผวจ. 3. ผู้รับมอบอำนาจจาก 1-2	ก.พ.ด.
พนักงานราชการ	ร้ายแรงและ ไม่ร้ายแรง	1.ปลัดกระทรวง (กรม สป.) 2. อธิบดี / ผวจ. ที่รับมอบจาก สป. 3. ผู้รับมอบอำนาจจาก 1-2	ผู้ออกคำสั่ง และ ผบ.ชั้น เหนือตามกฎหมาย 4
ลูกจ้างประจำ	อย่างร้ายแรง และไม่ร้ายแรง	1.ปลัดกระทรวง (กรม สป.) 2. อธิบดี / ผวจ. ที่รับมอบจาก สป. 3. ผู้รับมอบอำนาจจาก 1-2	อ.ก.พ.กระทรวง
	ไม่ร้ายแรง	หน.หน่วยงาน/หน.ส่วนราชการของ สป./กรม เช่น ผอ.กอง/สำนัก/รพ./	- อ.ก.พ.สป. - อ.ก.พ.จังหวัด - อ.ก.พ.กรม
พกส.	อย่างร้ายแรง และไม่ร้ายแรง	1.ปลัดกระทรวง (กรม สป.) 2. อธิบดี 3. ผอ.รพสต./ผอ.รพช.รพท.รพศ. นพ.สสจ.สสจ. 4. ผอ.กอง/สำนัก/ผบ.ต่ำกว่าอธิบดี	รมว.สธ. ปลัดกระทรวง ผวจ. อธิบดี

คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ด.)

1. ทำหน้าที่พิทักษ์ระบบคุณธรรม โดยเป็นองค์กรอิสระกึ่งตุลาการ (เป็นอิสระจากฝ่ายบริหาร)
2. กรรมการจำนวน 7 คน ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ และมีเลขาธิการ ก.พ. เป็นเลขานุการ ดำรงตำแหน่งวาระเดียว 6 ปี ทำงานเต็มเวลา
3. สรรหาและคัดเลือก โดยคณะกรรมการที่มีประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นประธาน

การอุทธรณ์ของข้าราชการ

ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.)

1. มีสิทธิอุทธรณ์ เฉพาะกรณีของข้าราชการพลเรือนสามัญ
 - ถูกลงโทษทางวินัย 5 สถาน
 - มีคำสั่งให้ออกจากราชการ จากเหตุ 6 กรณี
2. หากประสงค์จะอุทธรณ์ ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ภายใน 30 วัน นับแต่ทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง
3. เมื่อได้แจ้งผลจาก ก.พ.ค. แล้ว ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับ คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. มีสิทธิฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุด ภายใน 90 นับแต่ทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.

สถานโทษทางวินัย ข้าราชการ 5 สถาน

ผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

1.ภาคทัณฑ์ (จดโทษภาคทัณฑ์

โดยว่ากล่าวตักเตือน/ทัณฑ์บนเป็นหนังสือ)

2.ตัดเงินเดือน (ร้อยละ 2 หรือ 4 จำนวน 1-3 ด.)

3.ลดเงินเดือน (ร้อยละ 2 หรือ 4)

ผิดวินัยอย่างร้ายแรง

4. ปลดออก

5. ไล่ออก

เหตุถูกสั่งให้ออกจากราชการ 6 กรณี

1. เจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการได้โดยสม่ำเสมอ
2. ขาดคุณสมบัติทั่วไป/มีลักษณะต้องห้าม การเป็นข้าราชการ
 - ไม่มีสัญชาติไทย
 - ไม่เลื่อมใสการปกครองระบบประชาธิปไตย
 - ดำรงตำแหน่งการเมือง
 - เป็นบุคคลล้มละลาย
 - เคยต้องรับโทษที่สุดให้จำคุกดีอาญา (ยกเว้นประมาท/ลหุโทษ)
3. ปฏิบัติงานไม่มีประสิทธิภาพ
4. หย่อนความสามารถ/บกพร่องต่อหน้าที่/ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ
5. มีมลทินหรือมัวหมอง
6. ต้องรับโทษจำคุกที่สุดในความผิดประมาท/ลหุโทษ หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งศาลซึ่งยังไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

คดี : ลดพลังงานและดำนํ้าถ้ามรกด

ข้อเท็จจริงโดยสรุปจากการร้องเรียน และสตง.ตรวจสอบ และสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

กรณีที่ 1 โครงการอบรมลดการใช้พลังงาน จัดอบรมที่หน่วยงาน

1. ข้อจริง

1) วิทยากรเอกชนบรรยายจริง 3 ชม.ครึ่ง จ่ายเงินค่าวิทยากรและพช.

วิทยากร รวม 18,000 บาท โดยวิทยากรเดินทางมาเอง

2) มีการจัดเลี้ยงอาหารว่างและเครื่องดื่มผู้เข้าอบรม ช่วงเช้า จริง

2. ข้อเท็จ

1) ทำใบสำคัญค่าสมนาคุณวิทยากรเป็นเท็จ ว่าบรรยาย 8 ชม รวม 9,600 บาท

(เบิกเกินความจริงไป 4 ชม.ครึ่ง เป็นเงิน 5,400 บาท)

2) ทำเอกสารเท็จว่าจ้างเหมาจัดเลี้ยงอาหารกลางวัน 6,900 บาท (ไม่มีเลี้ยง

กลางวันจริง มีแต่เลี้ยงเบรคเช้าเวลา 10.30 น.)

- 3) ทำเอกสารจ้างเหมารถยนต์รับส่งวิทยากรเป็นเหมา จำนวน 1,500 บาท
- 4) มีการปลอมลายมือชื่อในเอกสารการจัดจ้าง คือ ใบอนุมัติ/ใบตรวจรับพัสดุ/
ใบเสร็จรับเงิน (ค่าอาหารกลางวัน/ค่าจ้างเหมารถยนต์) โดยนางสอง
และนางสาม เป็นผู้จัดทำเอกสารเท็จ

3. เงินที่เบิกเหมาทั้งหมด รวม 13,800 บาท

- นำไปจ่ายให้วิทยากรให้ครบ 18,000 บาท
- จ่ายค่าอาหารกลางวันเลี้ยงวิทยากรและค่าของขวัญ 2,850 บาท
- จ่ายค่าอาหารว่าง/เครื่องดื่ม ผู้เข้าอบรม 3,250 บาท

กรณีที่ 2 โครงการอบรมเครือข่ายระดับอำเภอ ปี 2552 (จ.กระบี่)

- ความจริง 1) ไปอบรมที่จังหวัดกระบี่ จำนวน 2 รุ่น รวม 120 คน เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2552 มีการไปดำน้ำที่ถ้ำมรกต โดยจ่ายค่าเรือและค่าดำน้ำ คนละ 100 บาท รวม 12,000 บาท (ไม่สามารถเบิกจ่ายตามโครงการอบรมได้)
- ความเท็จ 1) หลังจากกลับจากการอบรม ได้มีการทำเอกสารเท็จ จ้างถ่ายเอกสารและเข้าเล่ม 120 เล่ม ๆ ละ 100 บาท รวม 12,000 บาท โดยได้ปลอมเอกสาร คือ ใบตรวจรับพัสดุ และใบเสร็จรับเงิน (ปลอมลายมือกรรมการ/ผู้รับเงิน) ประกอบเบิกจ่ายเงิน โดยนางสองและนางสาม ร่วมกันจัดทำ และได้นำชุดเอกสารไปให้นางหนึ่ง ลงชื่อ เป็น จนท.พัสดุ ในรายงานขออนุมัติจ้าง (นางหนึ่งไปอบรม ที่ จ.กระบี่ด้วย)
- เงินที่เบิกเท็จทั้งหมด รวม 12,000 บาท นำไปจ่ายค่าเรือและค่าดำน้ำ

ปลดกระทรวงสาธารณสุข
มีคำสั่งสป.สร./กระทรวง สร. ลงวันที่ 13 มิถุนายน 2561

ลงโทษข้าราชการ จำนวน 4 ราย ออกจากราชการ คือ

- 1) นางหนึ่ง นว.พัสดุชำนาญปฏิบัติการ (จนท.พัสดุ) **ไล่ออก**
- 2) นางสาว นักจัดการงานทั่วไป ชำนาญการ (ทน.บริหาร) **ไล่ออก**
- 3) นางสาว จพ.การเงินฯ ชำนาญงาน **ไล่ออก**

ฐานปฏิบัติละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ม.85(1)

- 4) นายสี ผอ.รพ.(นายแพทย์เชี่ยวชาญ) **ภาคทัณฑ์**

**ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของ
ทางราชการ ม.82(2) และม.84**

นางหนึ่ง นางสาว และนางสาม อุตธรณ์ต่อ ก.พ.ด.

คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ปี 2562

**สรุปคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.
ลงวันที่ 30 ตุลาคม 2562
เรื่องแดง ที่ 0109162, 0110162, 011116**

ความเห็นขององค์คณะวินิจฉัย

1. นางหนึ่ง นว.พัสดุชำนาญปฏิบัติการ (จนท.พัสดุ)

ลงชื่อในเอกสารขออนุมัติจัดจ้างถ่ายเอกสาร 12,000 บาท เห็นว่า **ไม่มี**

เจตนาและเกยจิตคิดชั่วร้าย นำเงินไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว เห็นว่าผิดไม่ร้ายแรง
ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบฯ ตาม ม.82 (2) การลงโทษไล่ออก
หนักเกินไปกว่ากรณีความผิด สมควรลดโทษ เป็นตัดเงินเดือน 2% เวลา 2 เดือน

2. นางสาว นักบริหารจัดการงานทั่วไป ชำนาญการ (หน.บริหาร)

และนางสาม จพ.การเงินฯ ชำนาญงาน

เห็นว่าไม่มีเจตนาและเกยจิต คิดชั่วร้าย นำเงินไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว

ขาด องค์ประกอบที่สำคัญเรื่องทุจริต เห็นว่าเป็นไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตาม
ระเบียบฯ ตาม ม.82 (2) และผิดฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตาม ม.85(4)
การลงโทษไล่ออก หนักเกินไปยังไม่เหมาะสมกับการกระทำความผิด สมควร
ลดโทษ เป็นปลดออกจากราชการ

เกยจิต

โบราณเขียนว่า ไถยจิต (อ่านว่า เกย-ยะ-จิต)
แปลว่า จิตคิดจะขโมย, ความคิดที่จะลัก หมายถึงความคิด
จะถือเอาสิ่งของที่เจ้าของเขามีได้ให้ ด้วยอาการแห่งใจ คือ
มีเจตนาลัก ฉ้อ โกง ทรบัด เป็นต้น

30 มกราคม 2528

เรื่อง แนวทางในการพิจารณาความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม)

ด้วยสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีแจ้งว่า รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายมีชัย ฤชุพันธุ์) ซึ่งเป็นผู้สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีในส่วนที่เกี่ยวกับการพิจารณาโทษทางวินัยได้ให้ความเห็นว่าความหมายของคำว่า ทุจริตต่อหน้าที่ราชการในปัจจุบันนี้มีลักษณะการกระทำผิดกว้างขวางขึ้นกว่าแต่เดิมมากจึงขอให้สำนักงาน ก.พ.ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับโทษในเรื่องการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเสนอแนะเพื่อพิจารณาว่าสมควรจะทบทวนมติคณะรัฐมนตรีว่าเป็นการเหมาะสมขึ้นเพียงใด หรือไม่

สำนักงาน ก.พ.ได้ศึกษาวิเคราะห์เรื่องดังกล่าวแล้วเห็นโดยสรุปว่ามติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ 125/2503 ลงวันที่ 5 ตุลาคม 2503 ที่กำหนดให้ลงโทษผู้ทุจริตต่อหน้าที่ราชการถึงไล่ออกจากราชการ จะปราณีลดหย่อนลงได้ก็เพียงปลดออกจากราชการนั้น เป็นมติที่แสดงให้เห็นถึงนโยบายของรัฐบาลที่จะป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างจริงจัง ซึ่งถือได้ว่าเป็นมติที่ยังมีความเหมาะสมและจำเป็นที่จะคงไว้ใช้โดยที่ยังมีต้องแก้ไขปรับปรุงแต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม การที่จะสั่งลงโทษข้าราชการสถานหนักถึงขั้นไล่ออกหรือปลดออกจากราชการในกรณีนั้น จะต้องมีความหนักแน่นพอสมควรว่าผู้กระทำความผิด มีเจตนาทุจริตต่อหน้าที่ราชการด้วย สำนักงาน ก.พ. จึงได้เสนอความเห็นดังกล่าวข้างต้นต่อรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายมีชัย ฤชุพันธุ์) ซึ่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย และได้สั่งการให้สำนักงาน ก.พ.แจ้งแนวทางปฏิบัติในการพิจารณาเรื่องนี้ให้ส่วนราชการต่าง ๆ ทราบ เพื่อให้การพิจารณาความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเป็นไปอย่างมีเหตุผลในทิศทางเดียวกัน ซึ่งจะสามารถให้ความยุติธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหา และสร้างความเป็นธรรมให้กับทั้งราชการและตัวข้าราชการเองด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้จังหวัดและกรมต่าง ๆ ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) โสวัจ สุจริตกุล

(นายโสวัจ สุจริตกุล)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

ความเห็นและคำวินิจฉัยของ ก.พ.ด.

1. นางหนึ่ง นว.พัสดุชำนาญการปฏิบัติการ (จนท.พัสดุ)

ลงชื่อในเอกสารขออนุมัติจัดจ้างถ่ายเอกสาร 12,000 บาท เห็นว่าไม่มีเจตนาและเคยจิตคิดชั่วร้ายนำเงินไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว เห็นว่าผิดไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบฯ ตาม ม.82 (2) การลงโทษไล่ออกหนักเกินไปกว่ากรณีความผิด สมควรลดโทษ เป็นตัดเงินเดือน 2% เวลา 2 เดือน

2. นางสาวสอง นักบริหารจัดการงานทั่วไป ชำนาญการ (หน.บริหาร) และนางสาม จพ.การเงินฯ ชำนาญงาน

กรรมการเสียงข้างน้อย เห็นควรลดโทษเป็นปลดออก (ด้วยกบองค์กรคณะวินิจัย)

กรรมการเสียงข้างมากเห็นว่า พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ฐานปฏิบัติหรือละเว้นหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตาม ม.85 (1)

การลงโทษไล่ออกจากราชการ ชอบด้วย กม.แล้ว ดังนั้น จึงมีมติให้ยกอุทธรณ์

**ความรับผิดชอบ
ของเจ้าหน้าที่**

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 420 การทำละเมิด

1. กระทำโดยจงใจ หรือประมาทเลินเล่อ
2. ต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมาย
3. ทำให้เขาเสียหายถึงแก่ ชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ ทรัพย์สิน หรือสิทธิ

ความรับผิดชอบใช้คำสินไหมทดแทน

ต้องรับผิดชอบใช้คำสินไหมทดแทน ให้แก่
ผู้เสียหาย/ทายาท

1. ดันทรัพย์สิน หรือชดใช้เงิน

2. ชดใช้คำเสียหาย เช่น

- ค่าปลงศพ และค่าใช้จ่ายจำเป็นอื่น ๆ
- ค่าขาดไร้อุปการะ
- ค่าขาดแรงงาน
- ค่ารักษาพยาบาล
- ค่าขาดประโยชน์นำมาหาได้

ประมาณ

1. การกระทำ ที่มีได้กระทำโดยเจตนา
2. แต่กระทำโดยปราศจากความระมัดระวัง
ซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจะต้องมี
ตามวิสัยและพฤติการณ์
3. และผู้กระทำอาจใช้ความระมัดระวัง
เช่นว่านั้นได้ แต่หาได้ใช้ให้เพียงพอไม่

ประมาณเส้นเล่ออย่างร้ายแรง

1. มีลักษณะไปในทางที่บุคคลนั้น ได้กระทำไปโดย
ขาดความระมัดระวัง
2. ที่เบี่ยงเบนไปจากเกณฑ์มาตรฐานอย่างมาก
เช่น พึงคาดเห็นได้ว่าความเสียหายอาจเกิดขึ้นได้
หรือ หากระมัดระวังสักเล็กน้อย ก็คงคาดเห็น
การอันอาจเกิดความเสียหายเช่นนั้น

กรณีที่ว่า

“ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง”

1. ไม่ได้ใช้ความระมัดระวังเลยสัณนด
2. ทำผดซ้ำ ๆ ในเรื่องแบบเดียวกัน
3. ปฏิบัติผดมาตรฐานวิชาชีฟ
4. ฝ่าฝืนกฎหมาย/ระเบียบ
5. กฎหมาย/ระเบียบ กำหนด วิธีปฏิบัติไว้
แต่ไม่ได้ทำ หรือปฏิบัติตามนั้น

พ.ร.บ.ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

พ.ศ. 2539

คำนิยาม ที่สำคัญของกฎหมาย

1. เจ้าหน้าที่ หมายถึง

- ข้าราชการ/พนักงาน/ลูกจ้าง
- ผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่น ไม่ว่าจะแต่งตั้งในฐานะกรรมการ หรือฐานะอื่นใด

2. หน่วยงานของรัฐ หมายถึง

- กระทรวง/ทบวง/กรม/ส่วนราชการอื่น
- ราชการภูมิภาค/ราชการท้องถิ่น/รัฐวิสาหกิจ
- หน่วยงานอื่นของรัฐที่พระกฤษฎีกากำหนดไว้

ประเด็นสำคัญเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิด

1. เมื่อเกิดความเสียหายแก่ หน่วยงานของรัฐ หรือ บุคคลภายนอก

■ หน่วยงานของรัฐเสียหาย เช่น **ทรัพย์สินเสียหาย**

■ บุคคลภายนอกเสียหาย เช่น

1) **ตาย** 2) **บาดเจ็บ**

3) **ทรัพย์สิน/สิทธิ เสียหาย**

2. ความเสียหายตาม 1 นั้นเกิดจากการกระทำละเมิด
ของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

3. กรณีเจ้าหน้าที่กระทำความผิด ต่อหน่วยงาน ของรัฐ หรือต่อบุคคลภายนอก ทำให้ได้รับ ความเสียหาย

3.1 กรณีจงใจ หรือ ประมาทเลินเล่อ
อย่างร้ายแรง เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบ

(เกิดจากการกระทำ/ละเว้นการกระทำ ของผู้นั้น)

3.2 กรณีประมาทเลินเล่อไม่ร้ายแรง
เจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิดชอบ

ตย.กรณีหน่วยงานของรัฐเสียหาย

- 1) ทางราชการต้องจ่ายค่าเสียหายคดีรักษาพยาบาล
- 2) รถราชการเสียหาย
- 3) ทรัพย์สินราชการเสียหาย/สูญหาย/ถูกโจรกรรม
- 4) เบิกจ่ายเงินโดยผิดกฎหมาย/ระเบียบ
- 5) การจัดซื้อ/จัดจ้าง
- 6) ททุจริต/ยักยอกเงินของทางราชก
- 7) เพลิงไหม้

4. กรณีทำให้บุคคลภายนอก(เอกชน)เสียหาย

ก. หน่วยงานของรัฐ ต้องความรับผิดชอบต่อผู้เสียหาย
ในผลแห่งการละเมิดของ จนท. ดังนี้

(1) จนท.ประมาทเลินเล่อไม่ร้ายแรง

- หน่วยงานของรัฐ ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายให้แก่ผู้เสียหาย
- จนท.ไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่าย

(2) จนท.จงใจ/ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

- หน่วยงานของรัฐ ต้องชดใช้แทนไปก่อน
- แล้วใช้สิทธิไล่เบี้ยจาก จนท.ในภายหลัง

ข. สิทธิของบุคคลภายนอก (ผู้เสียหาย)

- (1) ยื่นคำขอคำสินไหมทดแทน ต่อหน่วยงานของรัฐ
 - หน่วยงานของรัฐ ต้องออกใบรับเรื่องให้ผู้ขอ และต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน 180 วัน (ถ้าไม่เสร็จ ขอบขยายเวลาต่อ รมว.ได้อีก 180 วัน)
 - เมื่อหน่วยงานของรัฐมีคำสั่ง ถ้าผู้เสียหาย ไม่พอใจผลการวินิจฉัย มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาล
 - : ศาลปกครอง ภายใน 90 วัน นับแต่ทราบ
 - : ศาลยุติธรรม ภายในอายุความ ปพพ.มาตรา 448
- (2) ยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง/ศาลยุติธรรม โดย
 - อาจฟ้องหน่วยงานของรัฐได้
 - แต่จะฟ้อง จนท.ไม่ได้

กรณีบุคคลภายนอกฟ้องคดีต่อศาล

เรียกค่าสินไหมทดแทน

1. อาจฟ้องหน่วยงานของรัฐ แต่ฟ้อง จนท.ไม่ได้

2. กรณีฟ้องคดีต่อศาล

- ศาลยุติธรรม ละเมิดทางกายภาพ/หน้าที่ทั่วไป เช่น เกิดจากรถยนต์ราชการ/การดูแลผู้ป่วยหรือการรักษาพยาบาล
- ศาลปกครอง ละเมิดทางปกครอง คำสั่งทางปกครอง/สัญญาทางปกครอง/สิทธิประโยชน์ หรือสวัสดิการของ จนท.

5. การชดใช้ค่าสินไหมทดแทน/การไต่เบื้อ

กรณี จนท.ปฏิบัติหน้าที่กระทำผิด โดยจงใจ/ประมาท
เลินเล่ออย่างร้ายแรง ทำให้หน่วยงานของรัฐ หรือบุคคล
ภายนอกเสียหาย

- (1) กรณีกระทำละเมิดหลายคน ไม่ใช่หลักฐานนี้ร่วม
- (2) ไม่ต้องชดใช้เต็มจำนวนก็ได้ จะมีเพียงใดให้ดำเนินถึง
 - ระดับความร้ายแรงในการกระทำ และ
 - ความเป็นธรรม ในแต่ละกรณีเป็นเกณฑ์
- (3) หักส่วนความรับผิดชอบด้วย กรณีเกิดจาก
 - ความผิด/ความบกพร่อง ของหน่วยงานของรัฐ
 - ระบบการดำเนินงานส่วนรวม

สัดส่วนความรับผิดชอบใช้ กรณีอุบัติเหตุ

พชร.กระทำโดย

จำนวนเงินที่ต้องรับผิดชอบ

1. ฝ่าฝืน กม.เกี่ยวกับการจราจร	100 %
2. ฝ่าฝืน กม.เกี่ยวกับการจราจร
และมีเหตุปัจจัยภายนอกด้วย	75 %
3. ฝ่าฝืน กม.เกี่ยวกับการจราจร
และคู่กรณีประมาทร่วมด้วย	50 %

หมายเหตุ เหตุปัจจัยภายนอก เช่น

- ไม่ชำนาญเส้นทาง / ทักษะไม่ดี
- ผู้ขับรถไม่ใช่ตำแหน่ง พชร.โดยตรง แต่ได้รับมอบหมายให้ขับรถ
- สภาพรถที่นำมาใช้ไม่สมบูรณ์
- มีความจำเป็นเร่งด่วน เช่น ต้องรีบส่งต่อผู้ป่วยโดยเร็ว

(กค.0406.22/ว.66 ลว 25 กย 2550)

**กฎหมาย ระเบียบ และวินัย
เกี่ยวกับการให้บริการรักษาพยาบาล
และตัวอย่างคดีทางการแพทย์**

**ความรับผิดชอบในทางอาญา
ตามประมวลกฎหมายอาญา**

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 38

โทษตามกฎหมายอาญา ได้กำหนดโทษที่จะลงแก่
ผู้กระทำความผิดไว้ 5 สถาน ตามลำดับความร้ายแรง
ของการกระทำความผิด คือ

1. ประหารชีวิต

2. จำคุก

3. กักขัง

4. ปรับ

5. ริบทรัพย์สิน

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291

ความผิดฐาน - กระทำโดยประมาท เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย
- โทษจำคุกไม่เกิน 10 ปี หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291

ความผิดฐาน - กระทำโดยประมาท เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส
- โทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 6,000 บาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

อันตรายสาหัส เช่น ตาบอด เสื่อมวัยวะ เสื่อมความสามารถในการสืบพันธุ์
ทุพพลภาพ เจ็บป่วยทุกขเวทนา/ประกอบกรณียก
ตามปกติไม่ได้ เกินกว่า 20 วัน

พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

มาตรา 83(9) ต้องไม่ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่
หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ

“ดูหมิ่น” หมายถึง สบประมาท ดูถูกว่าไม่ดี

“เหยียดหยาม” หมายถึง ดูหมิ่น ดูถูกหรือ
รังเกียจโดยเหยียดให้ต่ำลง เช่น เหยียดหยาม
คนลงเป็นสัตว์

“กดขี่” หมายถึง ข่มให้อยู่ในอำนาจของตน
ใช้อำนาจบังคับเอา แสดงอำนาจเอา

“ข่มเหง” หมายถึง ใช้กำลังรังแก

พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

มาตรา 82(6) ต้องรักษาความลับของทางราชการ

มาตรา 83(4) ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

1. ความหมายทั่วไป คือ การกระทำที่ไม่รอบคอบ ขาดความระมัดระวัง หรือกระทำไปโดยพลั้งเพลอ หลงลืม ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
2. ความหมายทางกฎหมายอาญา กระทำโดยประมาท ได้แก่ กระทำความผิดมิใช่โดยเจตนาแต่กระทำโดยปราศจากความระมัดระวังซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ และผู้กระทำอาจใช้ความระมัดระวังเช่นว่านั้นได้ แต่หาได้ใช้ให้เพียงพอไม่

พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.2550

มาตรา 7 ข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคล เป็นความลับส่วนบุคคล ผู้ใดจะนำไปเปิดเผยในประการที่น่าจะทำให้บุคคลนั้นเสียหายไม่ได้ เว้นแต่การเปิดเผยนั้นเป็นไปตามความประสงค์ของบุคคลนั้นโดยตรง หรือมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติให้ต้องเปิดเผย แต่ไม่ว่าในกรณีใด ๆ ผู้ใด จะอาศัยอำนาจหรือสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการหรือกฎหมายอื่น เพื่อขอเอกสารเกี่ยวกับข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลที่ไม่ใช่ของตนไม่ได้

มาตรา 49 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 7 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา 8 ในการบริการสาธารณสุข บุคลากร
ด้านสาธารณสุข **ต้องแจ้งข้อมูลด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้อง**
กับการให้บริการ ให้ผู้รับบริการทราบอย่างเพียงพอ
ที่ผู้รับบริการจะใช้ประกอบการตัดสินใจในการรับ
หรือไม่รับบริการใด และในกรณีที่ผู้รับบริการปฏิเสธ
ไม่รับบริการใด จะให้บริการนั้นมีได้

ในกรณีที่เกิดความเสียหายหรืออันตรายแก่
ผู้รับบริการเพราะเหตุที่ผู้รับบริการปกปิดข้อเท็จจริง
ที่ตนรู้และควรบอกให้แจ้งหรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ
ผู้ให้บริการไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายหรือ
อันตรายนั้น เว้นแต่เป็นกรณีที่ผู้ให้บริการประมาท
เลินเล่ออย่างร้ายแรง

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับกรณีดังต่อไปนี้

(1) ผู้รับบริการอยู่ในภาวะที่เสี่ยงอันตรายถึงชีวิต
และมีความจำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือเป็นการรีบด่วน

(2) ผู้รับบริการไม่อยู่ฐานะที่จะรับทราบข้อมูลได้
และไม่อาจแจ้งให้บุคคลซึ่งเป็นทายาทโดยธรรมตาม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลำดับใดลำดับหนึ่ง
หรือผู้ปกครองผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาลของผู้รับบริการ
แล้วแต่กรณี รับทราบข้อมูลแทนในขณะนั้นได้

สรุปสาเหตุการฟ้องแพทย์ ข้อมูล ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2560

มูลเหตุ	รพ.ศ/รพ.น	รพ.ช	รวม
รักษาผิดพลาด	108	35	143
ตลอด	41	28	69
ไม่เอาใจใส่ดูแล	21	2	23
วินิจฉัยผิดพลาด	21	6	27
แพ้ยา	4	7	11
ผิดมาตรฐาน	3	3	6
อุปกรณ์	2	-	2
รวม	200	81	281

ที่มา : กลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

สถิติการฟ้องคดีทางการแพทย์

ตั้งแต่ 2539- 2564

ข้อมูล ณ วันที่ 30 มกราคม 2566

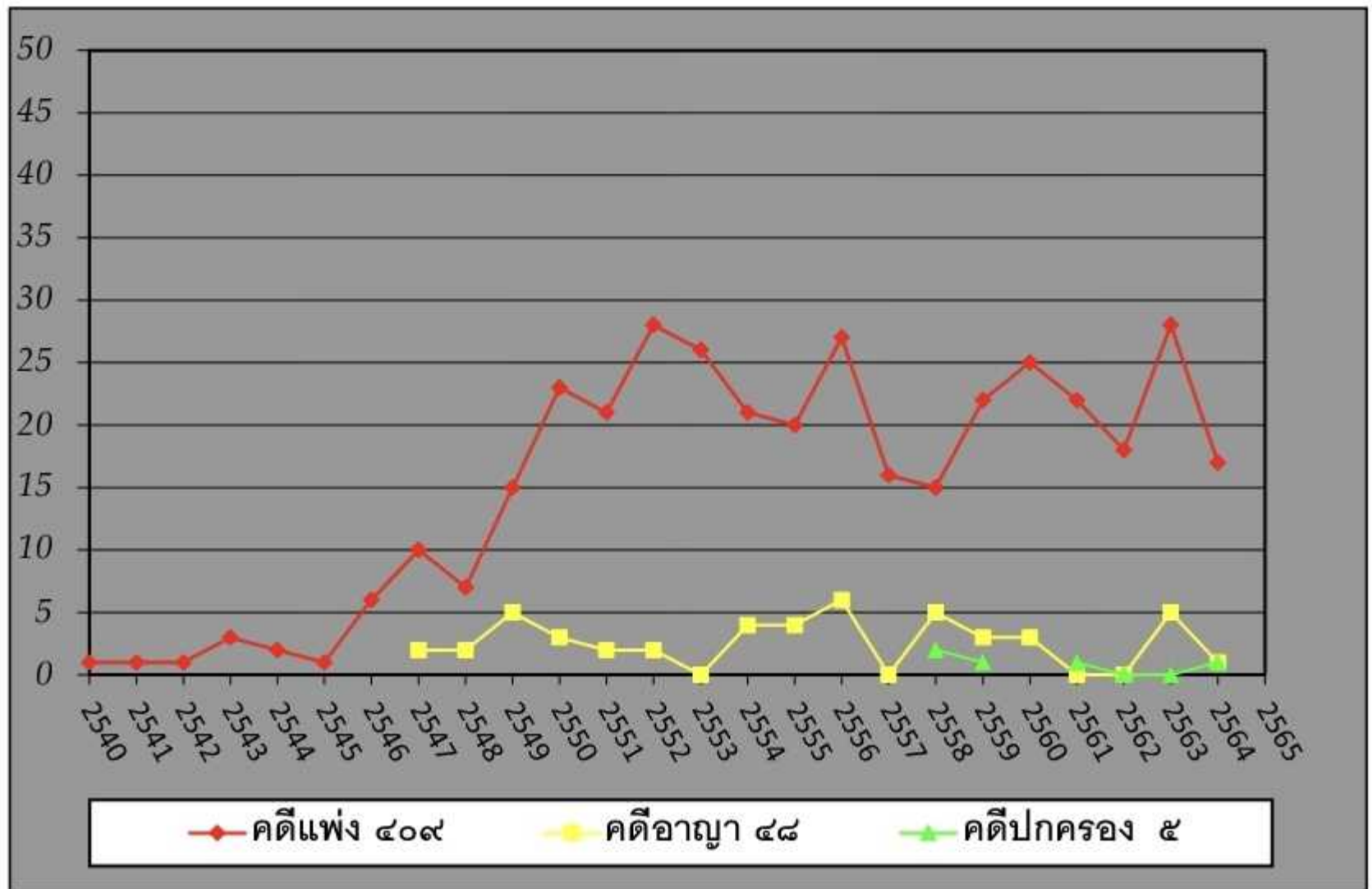
คดีแพ่ง 409 คดี

คดีอาญา 48 คดี

คดีปกครอง 5 คดี

ทุนทรัพย์คดีทั้งหมด ประมาณ

3,579,676,625.74 บาท

ที่มา : กลุ่มรับข้อพิพาททางการแพทย์ กองกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๖

สถิติคดี

๑. ตั้งแต่ ๒๕๓๕-๒๕๖๔ มีการฟ้องคดี

คดีแพ่ง ๔๐๕ คดี คดีอาญา ๔๘ คดี คดีปกครอง ๕ คดี

(ทุนทรัพย์คดีทั้งหมด ประมาณ ๓,๕๗๕,๖๗๖,๖๒๕.๗๔ ล้านบาท)

๒. มีคดีแพ่งและคดีผู้บริโภค อยู่ในศาลรวม ๒๒ คดี

- ศาลชั้นต้น ๑๔ คดี

- ศาลอุทธรณ์ ๖ คดี

- ศาลฎีกา ๒ คดี

๓. คดีผู้บริโภค ตั้งแต่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๕

รวม ๒๖๒ คดี ไกล่เกลี่ยได้แล้ว ๑๔๔ คดี

- ทุนทรัพย์ที่ฟ้องรวม ๑,๓๓๒.๓๐๔๐๗๒ บาท

- ใช้เงินในการไกล่เกลี่ย ๑๔๔ คดี เป็นเงิน (๓๒,๔๖๕,๐๐๐)บาท

สองนิวहांแสน

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 19025/ 2556

20 มิย 2546 นส.นันท์ มีแผลที่นิ้วชี้และนิ้วกลางมือขวา

07.00 นส.นันท์ มา รพช. นส.นอหนู ล้างแผล/เย็บแผล

10.00 มีเลือดไหล/กลับมา รพช./นส.นอหนู รื้อและเย็บแผล
ที่นิ้วกลางใหม่

14.00 มีเลือดซึมจากแผลที่นิ้วชี้/กลับมา รพช./นส.นอหนู รื้อ
และเย็บให้ใหม่

21 มิย 2546 มาล้างแผล ที่ รพช.

23 มิย 2546 นส.นอหนู ไป รพ. ทหารผ่านศึก/ขอบแผลสีดำ

3 กค 2546 แผลติดเชื้อมาก /แพทย์ตัดข้อต้นของนิ้วกลาง

16 กค 2546 นส.นอหนู ไป รพ.พญาไทย 2

แพทย์ตัดนิ้วกลางออกมือขวาออกทั้งหมด

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 19025/ 2556

(เกิดเหตุ 20 มิ.ย.2546)

1. ฟ้อง สร. จำเลยที่ 1 ผอ.รพ.จำเลยที่ 2 นส.นอหนู จำเลยที่ 3 เรียกให้ชดใช้ 500,000 บาท (ค่าเสียความสามารถในการทำงาน 375,270 บาท ค่ารักษาฯ 124,730 บาท) พร้อมดอกเบี้ย (ฟ้องว่านิ้วชี้ใช้การไม่ได้ และนิ้วกลางต้องถูกตัดออก)
2. ศาลจังหวัด พิพากษาให้จำเลยที่ 1 ชดใช้เต็มฟ้อง
3. ศาลอุทธรณ์พิพากษา (26 สด.2552) ยืน/ แก้ให้ใช้ 40,000 บาท โจทก์ฎีกา ศาลฎีกา รับฟ้องเมื่อ 10 พค.2553
4. ศาลฎีกา พิพากษา (4 ธค.2556) ยืน/ แก้ให้ใช้ 324,730 บาท พร้อมดอกเบี้ย 7.5 ต่อปี ตั้งแต่วันฟ้องถึงวันชำระเสร็จ โดยให้กระทรวงสาธารณสุขชดใช้ เนื่องจากเห็นว่า นส.นอหนู กระทำโดยประมาท

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 19025/ 2556
ศาลฎีกา เห็นว่า นส.นอหนู ประมาท เนื่องจาก

1. **ระเบียบ สธ การรักษา ต้องอยู่ในความควบคุมของแพทย์**
ระเบียบ สธ.ว่าด้วยบุคคลซึ่งกระทำความผิด ทบวง กรม
มอบหมายให้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมในความควบคุม
ของ จนท.ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ.2539
2. รักษาไม่ถูกต้องทำให้แผลมีอาการลุกลาม มา รพ 3 ครั้ง
ครั้งแรกมีเลือดไหล สมควรดำเนินการรักษาให้รอบรอบ
โดยปรึกษาแพทย์
3. **เย็บแผลครั้งแรกไม่ดี เย็บหลวม เลือดไหล ครั้งหลังเย็บกระชับ
ตึงเกินไป ทำให้เลือดไม่อาจไหลหมุนเวียนตามปกติและเกิด
อาการเนื่อตาย ต้องตัดนิ้วกลางออก**

การพิจารณาไล่ของกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) (เกิดเหตุ 20 มิ.ย.2546)

- 1 . ศาลฎีกา พิพากษา (4 ธค.2556) ยืน/ แก้ให้ใช้ 324,730 บาท
พร้อมดอกเบี้ย 7.5 ต่อปี ตั้งแต่วันฟ้องถึงวันชำระเสร็จ
2. สร.ชำระเงิน (30 มิ.ย.2557) รวมจำนวน 569,011.48 บาท
3. กค.(กรมบัญชีกลาง) ให้ไล่เบี้ย นส.นอหนุ ดังนี้
 - ให้ชดใช้ต้นเงินที่ สร.ชำระ 324,730 บาท
 - ดอกเบี้ย 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 324,730 บาท
นับแต่วันฟ้องถึงวันมีคำพิพากษาศาลฎีกา (4 ธค.2556)

ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข

ว่าด้วยบุคคลซึ่งกระทรวง ทบวง กรม กรุงเทพมหานคร
เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล
องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่นหรือสภาอากาศไทย มอบหมาย
ให้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมในความควบคุมของเจ้าหน้าที่
ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๖ (๔) แห่งพระราช
บัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
ออกระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยบุคคล
ซึ่งกระทรวง ทบวง กรม กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด
เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่นหรือสภาอากาศไทย มอบหมาย
ให้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ
เวชกรรม พ.ศ. ๒๕๓๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

๓.๑ ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยบุคคลซึ่งกระทรวง ทบวง
กรม กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล

องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่นหรือสภาอากาศไทยมอบหมายให้ประกอบวิชาชีพ
เวชกรรม ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม
พ.ศ. ๒๕๒๖

๓.๒ ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยบุคคลซึ่งกระทรวง ทบวง
กรม กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล
องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่นหรือสภาอากาศไทยมอบหมายให้ประกอบวิชาชีพ
เวชกรรม ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐

๓.๓ ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยบุคคลซึ่งกระทรวง ทบวง
กรม กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล
องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่นหรือสภาอากาศไทยมอบหมายให้ประกอบวิชาชีพ
เวชกรรม ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๒

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนดหรือกฎอื่นในส่วนที่กำหนดไว้แล้วใน
ระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างสังกัด
กระทรวง ทบวง กรม กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด
เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่น หรือสภาอากาศไทย

“องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่น” หมายความว่า ส่วนราชการหรือ
หน่วยงานที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“ควบคุม” หมายความว่า การดูแลหรือการกำกับดูแล

ข้อ ๕ บุคคลที่กระทรวง ทบวง กรม กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่นหรือ สภากาชาดไทย จะมอบหมายให้ทำการประกอบวิชาชีพเวชกรรมได้ต้องเป็นบุคคล ซึ่งระเบียบนี้กำหนด

ข้อ ๖ บุคคลซึ่งได้รับมอบหมาย จะทำการประกอบวิชาชีพเวชกรรมได้เฉพาะ

๖.๑ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขที่ระเบียบนี้กำหนด

๖.๒ เป็นการปฏิบัติราชการหรืออยู่ในระหว่างการปฏิบัติราชการ ตามหน้าที่หรือตามที่ได้รับมอบหมาย และ

๖.๓ ต้องอยู่ในควบคุมของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ เวชกรรม

ข้อ ๗ ให้บุคคลที่มีวุฒิประกาศนียบัตรพนักงานอนามัย ประกาศนียบัตร เจ้าพนักงานสาธารณสุข (พนักงานอนามัย) ประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ ประกาศนียบัตรผู้ช่วยพยาบาลและผดุงครรภ์ ประกาศนียบัตรพนักงานสุขภาพชุมชน หรือผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ชั้นสอง ทำการประกอบ วิชาชีพเวชกรรมได้ ดังต่อไปนี้

๗.๑ ด้านอายุรกรรม

๗.๑.๑ ให้การรักษาพยาบาลเบื้องต้น เพื่อบรรเทาอาการ หรือโรคดังต่อไปนี้ คือ ไข้ตัวร้อน ไข้และมีผื่นหรือจุด ไข้จับสั่น ไอ ปวดศีรษะ ปวดหลัง ปวดเอว ปวดท้อง ท้องผูก ท้องเดิน คลื่นไส้อาเจียน การอักเสบต่างๆ โลหิตจาง คีซ่าน โรคขาดสารอาหาร อาหารเป็นพิษ โรคพยาธิลำไส้ โรคบิด โรคหวัด

โรคหัด โรคสุกใส โรคคางทูม โรคไอกรน โรคผิวหนังและโรคติดต่อตามโครงการ
ของกระทรวงสาธารณสุข

๗.๑.๒ การรักษาพยาบาลอื่น คือ

- (๑) การให้น้ำเกลือในผู้ป่วยท้องเดินอย่างรุนแรง
- (๒) การฉีดเซรุ่มแก้พิษงู
- (๓) การสวนปัสสาวะ
- (๔) การล้างกระเพาะอาหารโดยใช้สายยางในรายที่

สงสัยว่ารับประทานสารพิษ

๗.๒ ด้านศัลยกรรม

๗.๒.๑ ผ่าฝี

๗.๒.๒ เย็บบาดแผลที่ไม่สาหัส

๗.๒.๓ ชะล้าง ทำแผล ตกแต่งบาดแผล

๗.๒.๔ ผ่าเอาสิ่งแปลกปลอมซึ่งอยู่ในตำแหน่งซึ่งไม่เป็น
อันตรายต่ออวัยวะสำคัญของร่างกายออก โดยพิจารณาระดับความรู้สึกทางผิวหนัง

๗.๓ ด้านสูตินรีเวชกรรม

๗.๓.๑ ทำคลอดในรายปกติ

๗.๓.๒ ทำการช่วยเหลือขั้นต้นในรายที่มีการคลอดผิดปกติ

๗.๓.๓ ทำการช่วยเหลือในกรณีที่จะมีการแท้งหรือหลังแท้ง

แล้ว

๗.๔ การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค รวมถึงการฉีดวัคซีนป้องกันโรค

๗.๕ การวางแผนครอบครัว การฉีดยาคุมและจำหน่ายเม็ดคุมกำเนิด

๑.๖ การเจาะโลหิตจากปลายนิ้วหรือหลอดเลือดดำเพื่อส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการ หรือเพื่อบริจาคเข้าธนาคารเลือด

๑.๗ ด้านปัจจุบันพยาบาล ให้การปฐมพยาบาลเกี่ยวกับการได้รับสารพิษ และสัตว์มีพิษกัดต่อย การแพ้ยา การแพ้เซรุ่มและวัคซีน การเสียโลหิต ภาวะช็อก การเป็นลมหมดสติ หยุดหทัยใจ กระตุกหัก ข้อเคล็ด ข้อเคลื่อน ชัก จมน้ำ ไฟไหม้ น้ำร้อนลวก ไฟฟ้าดูด สิ่งแปลกปลอมเข้าตา หู คอ จมูกและกระเพาะอาหาร และผู้ป่วยที่เจ็บหนัก

ข้อ ๘ ให้ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ชั้นหนึ่ง ทำการประกอบวิชาชีพเวชกรรมได้ตามข้อ ๑ และกระทำการด้านการวางแผนครอบครัวได้และถอดห่วงอนามัยได้

ข้อ ๙ ให้ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล ชั้นหนึ่ง ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล ชั้นสอง ผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรผู้ช่วยพยาบาล หรือประกาศนียบัตรผู้ช่วยพยาบาล และจิตเวช ทำการประกอบวิชาชีพเวชกรรมได้ตามข้อ ๑ ยกเว้น ๑.๓

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ประกอบวิชาชีพการผดุงครรภ์ ชั้นหนึ่ง หรือผู้ประกอบวิชาชีพการผดุงครรภ์ ชั้นสอง ซึ่งได้ผ่านการอบรมตามหลักสูตรของกระทรวงสาธารณสุข ทำการประกอบวิชาชีพเวชกรรมได้ตามข้อ ๑ และกระทำการใส่และถอดห่วงอนามัยเพื่อการวางแผนครอบครัวได้ภายใต้เงื่อนไขและหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

๑๐.๑ ได้ทดสอบผู้ขอรับการใส่ห่วงอนามัยแล้วว่าไม่ตั้งครรภ์

๑๐.๒ ผู้ขอรับการใส่ห่วงอนามัยได้คลอดบุตรมาแล้ว ๔๕-๖๐ วัน และยังไม่มีการประจำเดือน

๑๐.๓ ผู้ขอรับการใส่ห่วงอนามัยได้คลอดหรือแท้งลูกมาแล้ว ๓๐ วัน และยังไม่มีการประจำเดือน

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล หรือผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ซึ่งได้ผ่านการอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวกับการผ่าตัดทำหมันหญิงหลังคลอด หรือหลักสูตรที่เกี่ยวกับการใส่และถอดยาฝังคุมกำเนิด ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขกำหนดแล้ว ทำการผ่าตัดทำหมันหญิงหลังคลอดหรือใส่และถอดยาฝังคุมกำเนิดได้ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๒ ให้ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล หรือผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ซึ่งได้รับประกาศนียบัตรการศึกษาหรืออบรมในหลักสูตร วิทยาลัยพยาบาลจากกระทรวง ทบวง กรม กรุงเทพมหานคร หรือสถาบันการศึกษาของรัฐบาล ทำการให้ยาสลบได้เฉพาะการให้ยาสลบชนิด General anesthesia คือ การทำให้หมดความรู้สึกตัว แต่ไม่รวมถึงการให้ยาชาทางไขสันหลัง หรือการระงับความรู้สึกทางไขสันหลัง ทั้งนี้ ให้อยู่ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมอย่างใกล้ชิด

ข้อ ๑๓ ให้นำบุคคลซึ่งได้ผ่านการศึกษานิติเวชหรือฝึกอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวกับวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์ทำการประกอบวิชาชีพตามข้อ ๑.๖ ได้

ข้อ ๑๔ ให้นำบุคคลซึ่งได้ผ่านการอบรมตามหลักสูตรการผดุงครรภ์โบราณของกระทรวงสาธารณสุข ทำการรับฝากครรภ์และทำคลอดในรายปกติได้

ข้อ ๑๕ ให้อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านซึ่งได้ผ่านการอบรมและได้รับหนังสือรับรองความรู้และความสามารถจากกระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงสาธารณสุขยังแต่งตั้งให้เป็นอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านอยู่ ทำการประกอบวิชาชีพเวชกรรมและใช้ยาได้ ดังต่อไปนี้

๑๕.๑ การประกอบวิชาชีพเวชกรรม

๑๕.๑.๑ ให้การรักษาพยาบาลเบื้องต้น ตามวิธีการที่กำหนดไว้ในแบบเรียนด้วยตนเองของกระทรวงสาธารณสุข เพื่อบรรเทาอาการหรือโรคดังต่อไปนี้ คือ ไข้ตัวร้อน ไข้และมีผื่น หรือจุด ไข้จับสั่น ไอ ปวดศีรษะ ปวดเมื่อย ปวดหลัง ปวดเอว ปวดท้อง ท้องผูก ท้องเดิน พยาธิลำไส้ ผื่นคันบนผิวหนัง ปวดฟัน เหงือกอักเสบ เจ็บตา เจ็บหู เหน็บชา และโลหิตจาง

๑๕.๑.๒ ให้การปฐมพยาบาลเกี่ยวกับบาดแผลสด กระดูกหัก ข้อเคลื่อน ไฟไหม้ น้ำร้อนลวก เป็นลม ชัก จมน้ำ ูกัด สุนัขกัดหรือสัตว์อื่นกัด ไฟฟ้าดูดและได้รับสารพิษ

๑๕.๑.๓ เจาะโลหิตเพื่อตรวจหาเชื้อไข้จับสั่น

๑๕.๒ การใช้ยา

๑๕.๒.๑ ยาสามัญประจำบ้านตามกฎหมายว่าด้วยยา

๑๕.๒.๒ ยาที่ผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม สั่งให้จ่ายให้แก่คนไข้เฉพาะราย และเฉพาะคราว

๑๕.๒.๓ ยาสมุนไพรที่กำหนดในแบบเรียนด้วยตนเองของกระทรวงสาธารณสุขในงานสาธารณสุขมูลฐาน

ข้อ ๑๖ ให้อาสาสมัครของสมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทยหรืออาสาสมัครของสมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน ซึ่งได้ผ่านการอบรมจากสถาบันดังกล่าวและได้รับหนังสือรับรองความรู้และความสามารถจากกระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงสาธารณสุขยังแต่งตั้งให้เป็นอาสาสมัครของสมาคมดังกล่าวอยู่ ทำการจ่ายยาเม็ดคุมกำเนิดที่มีตราของสมาคมประทับที่แผงยาได้

ข้อ ๑๗ ให้นำกฎเกณฑ์ทำการประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙

ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ ใช้ได้ตามบัญชีชาติ
หน่วยราชการของกระทรวง ทบวง กรม กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่นหรือสภาภาษีไทย
กำหนด ทั้งนี้ ต้องไม่เกินรายการบัญชีสามัญประจำบ้านตามกฎหมายว่าด้วยยา
รายการยาสถานื่อนามัยและรายการสมุนไพรสำหรับงานสาธารณสุขมูลฐาน

ข้อ ๑๖ ให้นำบุคคลที่ได้รับมอบหมายทำการประกอบวิชาชีพเวชกรรมตาม
ระเบียบนี้ สามารถทำการประกอบวิชาชีพเวชกรรมนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ใน
ระเบียบนี้ได้เป็นการเฉพาะรายหรือกรณี โดยให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชา
ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมได้มอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่มีปัญหาตามระเบียบนี้ ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้
วินิจฉัยชี้ขาด

ข้อ ๒๐ ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕

เสนาะ เทียนทอง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข

ว่าด้วยบุคคลซึ่งกระทรวง ทบวง กรม กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา
องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่น
มอบหมายให้ประกอบวิชาชีพในความควบคุมของเจ้าหน้าที่
ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม
(ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๖ (๔) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขขอระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยบุคคลซึ่งกระทรวง ทบวง กรม กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่น มอบหมายให้ประกอบวิชาชีพในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข หรือลูกจ้างสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

“ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม” หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามกฎหมายว่าด้วย วิชาชีพเวชกรรม

“ควบคุม” หมายความว่า การดูแลหรือกำกับดูแล

ข้อ ๔ บุคคลที่กระทรวงสาธารณสุขจะมอบหมายให้ทำการประกอบวิชาชีพเวชกรรมได้ ต้องเป็นบุคคลซึ่งระเบียบนี้กำหนด

ข้อ ๕ บุคคลซึ่งได้รับมอบหมาย จะทำการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ได้เฉพาะ

(๑) ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในระเบียบนี้

(๒) เป็นการปฏิบัติราชการหรืออยู่ระหว่างปฏิบัติราชการตามหน้าที่หรือตามที่ได้รับมอบหมาย จากกระทรวงสาธารณสุข

(๓) ต้องอยู่ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(๔) ต้องอยู่ในการควบคุมด้านระบบคุณภาพของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

ข้อ ๖ ให้เพิ่มข้อความดังต่อไปนี้ เป็นข้อ ๑๕.๑.๔ แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยบุคคล ซึ่งกระทรวง ทบวง กรม กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่น มอบหมายให้ประกอบวิชาชีพในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๓๙

“๑๕.๑.๔ ให้อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ซึ่งได้ผ่านการอบรมโดยเจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม ตามหลักสูตรที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด โดยคำแนะนำของแพทยสภา ทำการประกอบวิชาชีพเวชกรรมโดยเจาะเลือดฝอยจากปลายนิ้วและตรวจหาระดับน้ำตาลในเลือด”

ข้อ ๗ ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้และให้เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖
ประติษฐ สีนหวรงค์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

พระราชบัญญัติ

วิชาชีพเวชกรรม

พ.ศ. ๒๕๒๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๕

เป็นปีที่ ๓๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิชาชีพ
เวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้
 “วิชาชีพเวชกรรม” หมายความว่า วิชาชีพที่กระทำต่อมนุษย์เกี่ยวกับการตรวจโรค การวินิจฉัยโรค การบำบัดโรค การป้องกันโรค การผดุงครรภ์ การปรับสายตาด้วยเลนส์สัมผัส การแทงเข็มหรือการฝังเข็มเพื่อบำบัดโรคหรือเพื่อระงับความรู้สึก และหมายความรวมถึงการกระทำทางศัลยกรรม การใช้รังสี การฉีดยาหรือสาร การสอดใส่วัตถุใดๆ เข้าไปในร่างกาย ทั้งนี้ เพื่อการคุมกำเนิด การเสริมสวย หรือการบำรุงร่างกายด้วย

“โรค” หมายความว่า ความเจ็บป่วย การบาดเจ็บ ความผิดปกติของร่างกายหรือจิตใจ และหมายความรวมถึงอาการที่เกิดจากภาวะดังกล่าวด้วย

“ผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมจากแพทยสภา

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมจากแพทยสภา

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกแพทยสภา

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการแพทยสภา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการแพทยสภา

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการแพทยสภา

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัติ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัติ และออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

แพทยสภา

มาตรา ๖ ให้มีสภาขึ้นสภาหนึ่งเรียกว่า “แพทยสภา” มีวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ

ให้แพทยสภาเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๗ แพทยสภามีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมการประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมให้ถูกต้องตามจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม

(๓) การให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๑๓ (๓)

(๔) การวินิจฉัยขาดตามมาตรา ๓๕

ภายใต้บังคับวรรคหนึ่ง การดำเนินการตามมติของที่ประชุม คณะกรรมการในเรื่องอื่นใด หากคณะกรรมการเห็นสมควร อาจขอความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษก่อนได้

ให้นายกแพทยสภาเสนอมติในเรื่องที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษ หรือในเรื่องอื่นใดที่คณะกรรมการเห็นสมควรขอความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษต่อสภานายกพิเศษโดยมิชักช้า สภานายกพิเศษอาจมีคำสั่งยับยั้งมตินั้นได้ ในกรณีที่มิได้ยับยั้งภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับมติที่นายกแพทยสภาเสนอ ให้ถือว่าสภานายกพิเศษให้ความเห็นชอบมตินั้น

ถ้าสภานายกพิเศษยับยั้งมติใด ให้คณะกรรมการประชุมพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ในการประชุมครั้งนั้นมีเสียงยืนยันมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งคณะ ก็ให้ดำเนินการตามมตินั้นได้

หมวด ๕

การควบคุมการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ว่าพร้อมที่จะประกอบวิชาชีพเวชกรรมโดยมิได้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่กระทำต่อตนเอง

(๒) การช่วยเหลือเยียวยาผู้ป่วยตามศีลธรรมโดยไม่รับสินจ้างรางวัล แต่การช่วยเหลือเยียวยาดังกล่าวต้องมีใช่เป็นการกระทำทางศีลธรรม การใช้รังสี การฉีดยาหรือสารใด ๆ เข้าไปในร่างกายของผู้ป่วย การแทงเข็มหรือการฝังเข็มเพื่อบำบัดโรคหรือระงับความรู้สึก หรือการให้ยาอันตราย ยาควบคุมพิเศษ วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือยาเสพติดให้โทษ ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น แล้วแต่กรณีแก่ผู้ป่วย

(๓) นักเรียน นักศึกษา หรือผู้รับการฝึกอบรม ในความควบคุมของสถาบันการศึกษาของรัฐบาล สถาบันการศึกษาที่รัฐบาลอนุมัติให้จัดตั้ง สถาบันทางการแพทย์ของรัฐบาล สถาบันการศึกษาหรือสถาบันทางการแพทย์อันคณะกรรมการรับรอง ที่กระทำการผูกขาดหรือฝึกอบรมวิชาชีพเวชกรรม หรือการประกอบโรคศิลปะภายใต้ความควบคุมของเจ้าหน้าที่ผู้ผูกขาด หรือผู้ให้การฝึกอบรม ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือผู้ประกอบโรคศิลปะ

(๔) บุคคลซึ่งกระทรวง ทบวง กรม กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือสภากาชาดไทย มอบหมายให้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือประกอบโรคศิลปะในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือผู้ประกอบโรคศิลปะในสาขานั้น ๆ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๕) ผู้ประกอบโรคศิลปะซึ่งประกอบโรคศิลปะตามข้อจำกัด และเงื่อนไขตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ

ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ผู้ใดถูกศาลพิพากษาลงโทษตามมาตรา ๔๓ และคดีถึงที่สุดแล้ว ให้ คณะกรรมการสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๔๒ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตอาจขอรับใบอนุญาตอีกได้เมื่อพ้นสองปีนับแต่วันถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต แต่เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาคำขอรับใบอนุญาตและปฏิเสธการออกใบอนุญาต ผู้นั้นจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตได้อีกต่อเมื่อสิ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่คณะกรรมการปฏิเสธการออกใบอนุญาต ถ้าคณะกรรมการปฏิเสธการออกใบอนุญาตเป็นครั้งที่สองแล้ว ผู้นั้นเป็นอันหมดสิทธิขอรับใบอนุญาตอีกต่อไป

มาตรา ๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๕ ให้แพทยสภาซึ่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ เป็นแพทยสภาตามพระราชบัญญัติ

ให้บรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ สิทธิและเงินงบประมาณของแพทยสภาที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้บังคับเป็นของแพทยสภาตามพระราชบัญญัติ

ในระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม
ตามพระราชบัญญัติ^๕ ให้กฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมที่ออก
ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ คงใช้บังคับได้ต่อไป
จนกว่าจะมีกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมที่ออกตามความพระราช
บัญญัติ^๕ ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ดิณสุตานนท์

นายกรัฐมนตรี

นายเสมอ กาฬภักดิ์
อดีตนิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

มือถือ 081-2577522

ไลน์ไอดี samer2503